

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

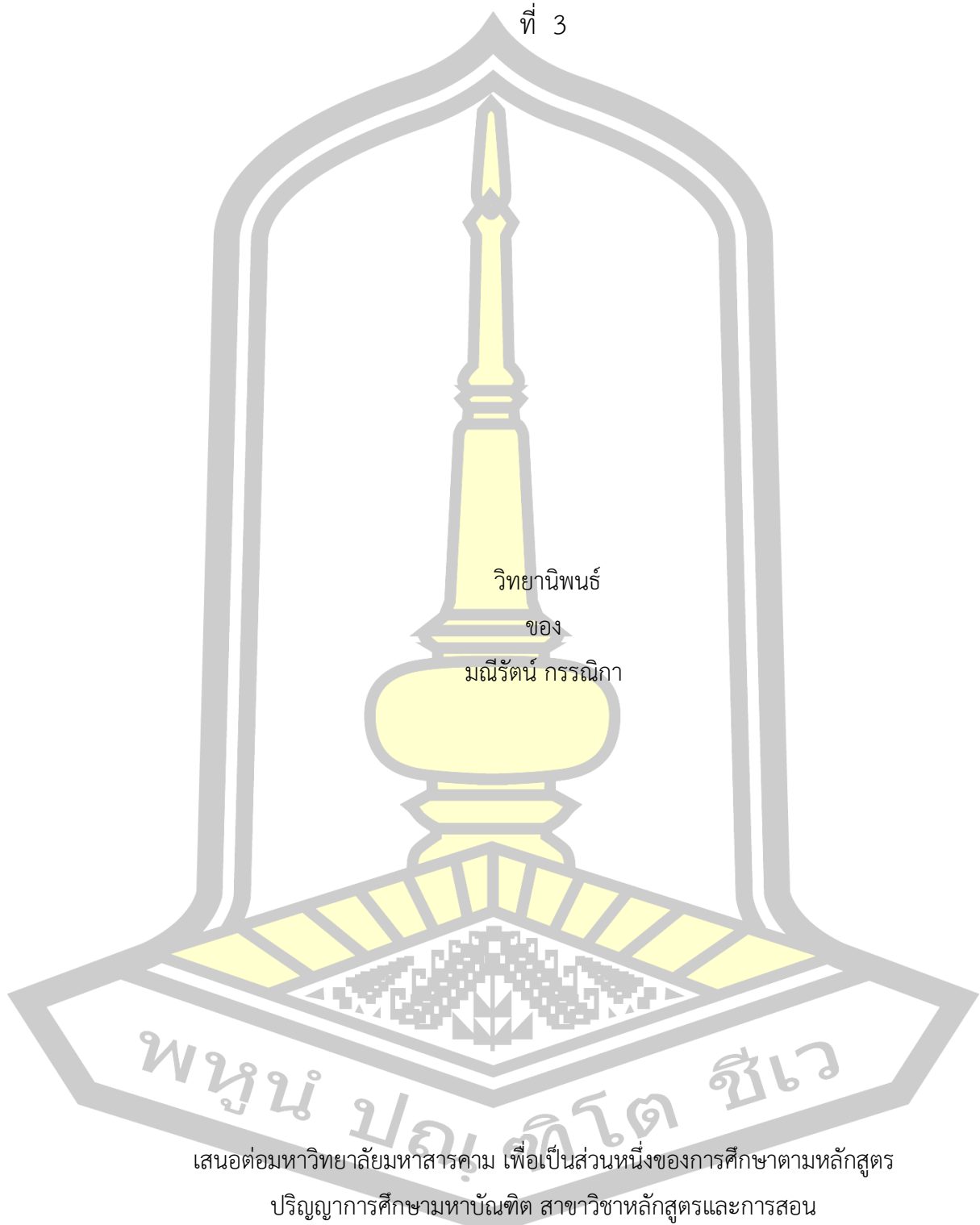
วิทยานิพนธ์
ของ
มนิรัตน์ กรรณิกา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤศจิกายน 2561

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 3

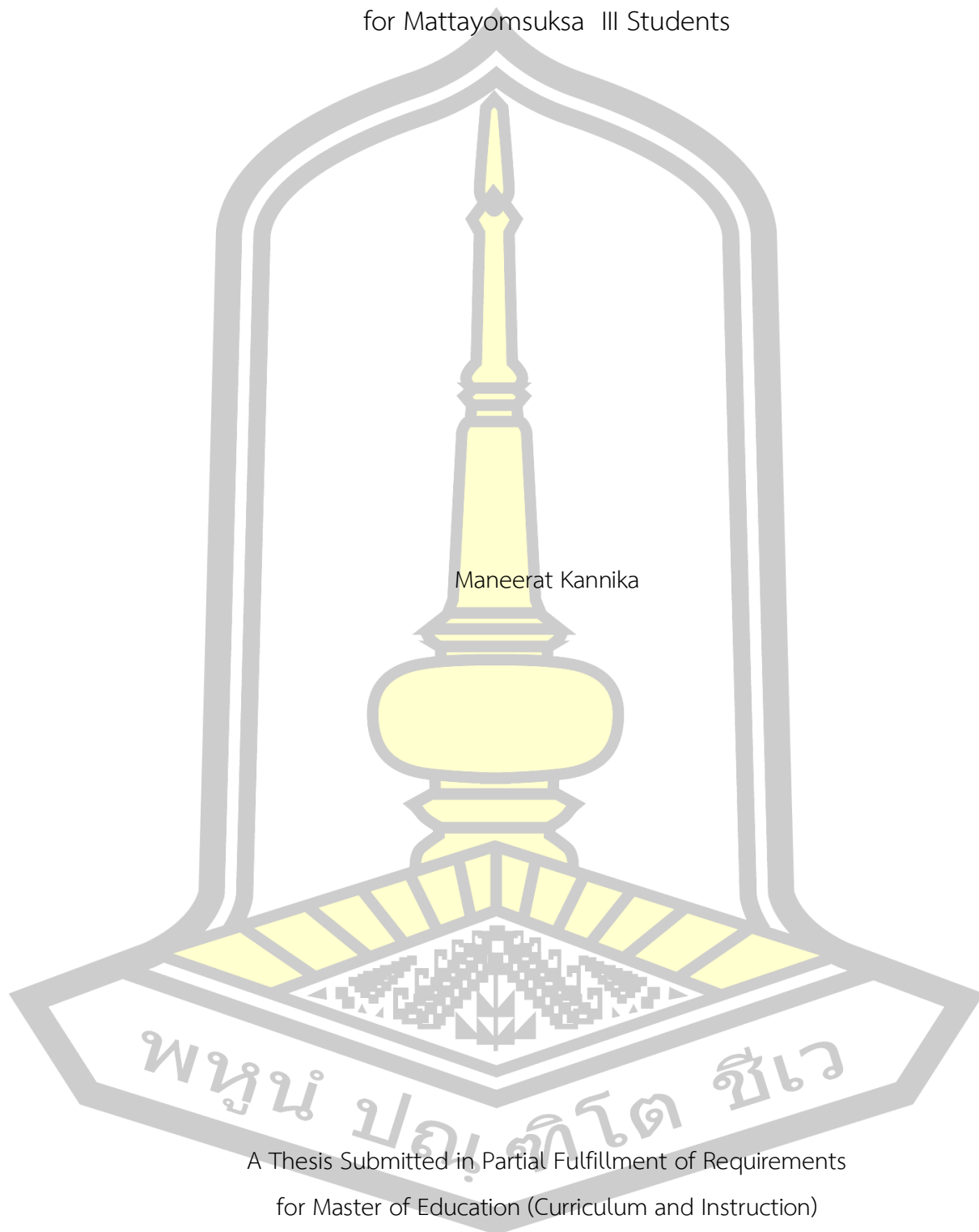
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2561

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing English Listening Skill by Using TV Program
for Mattayomsuksa III Students

Maneerat Kannika

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

November 2018

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางมณีรัตน์ กรรณิกา
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(อ ดร. ดนิตา ดวงวิไล)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ไพศาล วรรค้ำ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วัน.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	มณีนรัตน์ กรรณิกา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) เปรียบเทียบทักษะฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.34-0.67 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.33-0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.79 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042

หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านการฟังเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.42

3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์โดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, รายการโทรทัศน์

TITLE	Developing English Listening Skill by Using TV Program for Mattayomsuksa III Students		
AUTHOR	Maneerat Kannika		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2018

ABSTRACT

The purpose of this research aimed 1). To study the effectiveness of learning activities and developing English listening skills through television programs following the effective criteria of 70/70. 2). To study the effectiveness index of development of learning in English listening activities by using television programs with a concentration on Mathayomsuksa 3 students. 3). To compare students' proficiency in listening skills before and after input learning activities into the classroom. 4). To study of students' opinions on English listening skills via television programs. The sample of this research consisted of 28 Mathayomsuksa 3 students who are studying in the first semester of the academic year 2016 at Fadadsoongyangwittayakarn School, The Secondary Education Service Area Office 24, Kamalasai District, Kalasin Province. All participants were selected by Cluster Random Sampling. The tools used in the study includes a lesson plan which used 8 television programs for English listening comprehension and the 30 questions listening skills test that had the difficulty (p) from 0.34 – 0.67. The discrimination (B) was 0.33 – 0.72. The reliability of the questions was 0.81. The measurement of students' opinions on learning through television programs has discriminative ranged from 0.33 – 0.79, and the reliability were 0.86. The statistics used in the study included the mean, standard deviation and test statistics t-test (Dependent Sample).

The results of the study indicated that;

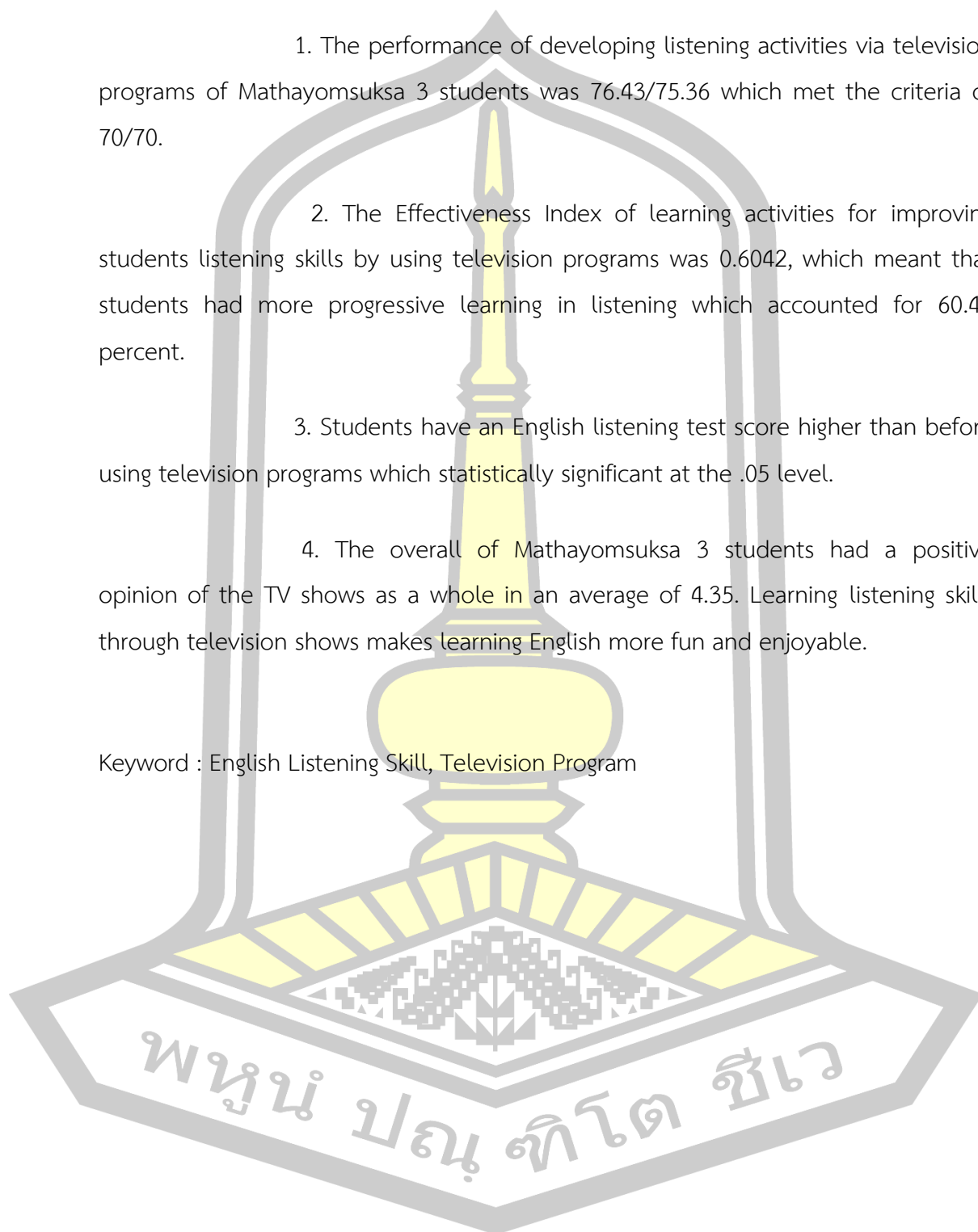
1. The performance of developing listening activities via television programs of Mathayomsuksa 3 students was 76.43/75.36 which met the criteria of 70/70.

2. The Effectiveness Index of learning activities for improving students listening skills by using television programs was 0.6042, which meant that students had more progressive learning in listening which accounted for 60.42 percent.

3. Students have an English listening test score higher than before using television programs which statistically significant at the .05 level.

4. The overall of Mathayomsuksa 3 students had a positive opinion of the TV shows as a whole in an average of 4.35. Learning listening skills through television shows makes learning English more fun and enjoyable.

Keyword : English Listening Skill, Television Program

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ ประธานกรรมการสอบ อาจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำ การวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายชูศักดิ์ สารผล นางสาวกุสุมา เสนานาค นางกนกกรวี จำปาวง นางทองสร นาสมวา และนายนิพนธ์พงศ์ พรรณขาม ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจน ให้คำแนะนำ ปรึกษา และข้อเสนอแนะ งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ดร.ทศพร ทักษิมา ผู้อำนวยการโรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร ตลอดจน คณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ขอขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ สมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอด มา จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอนส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ใน การศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

มณีนรัตน์ กรรณิกา

พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	8
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	25
รายการโทรทัศน์.....	42
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ขอบเขตของการวิจัย.....	62

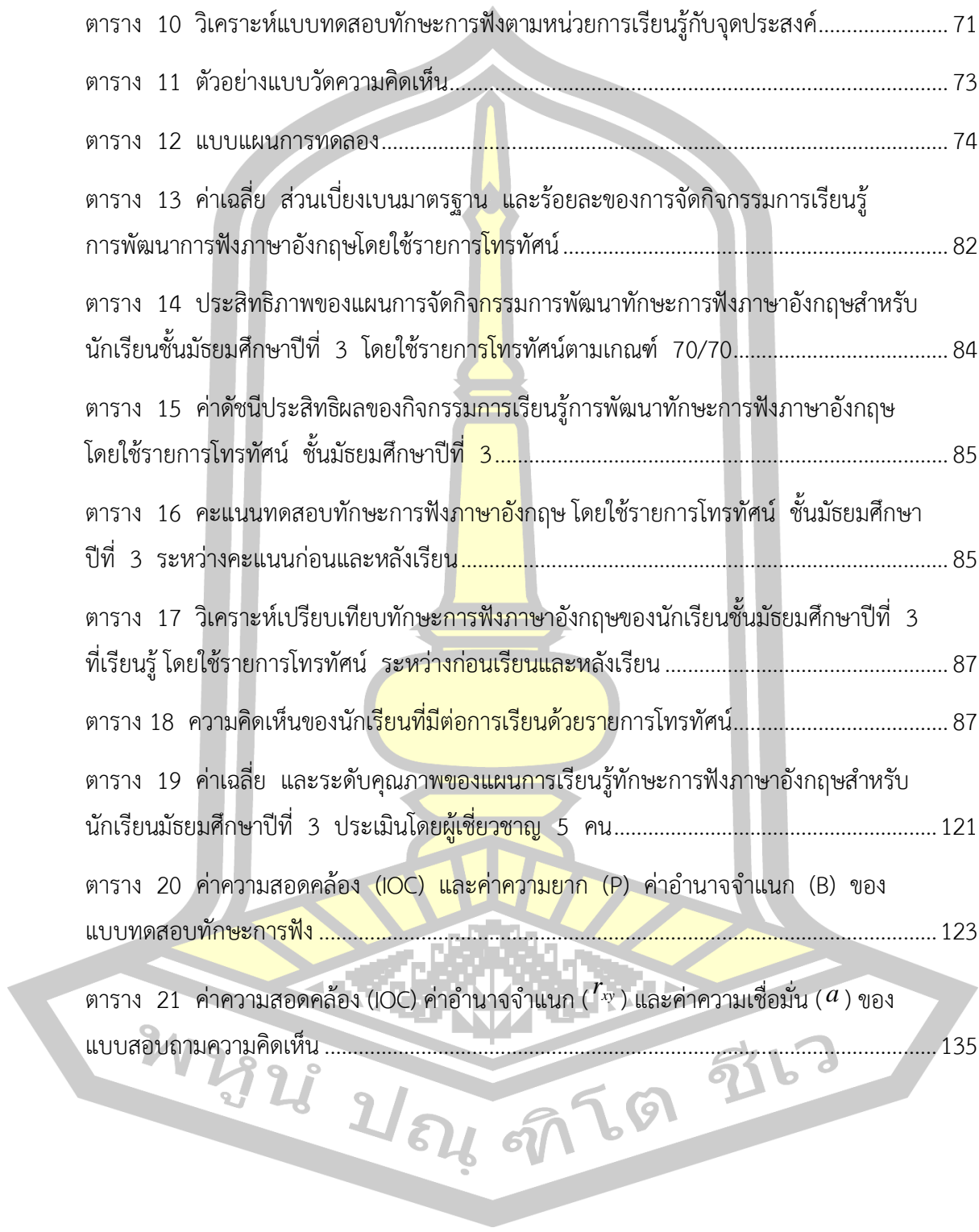
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	64
รูปแบบการวิจัย	74
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
ความมุ่งหมายของการวิจัย	89
สรุปผล	89
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังด้วยสื่อโทรทัศน์กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	102
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการฟัง	122
ภาคผนวก ค แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายการโทรทัศน์	133
ประวัติผู้เขียน	136

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	13
ตาราง 2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ.....	15
ตาราง 3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน.....	17
ตาราง 4	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ.....	17
ตาราง 5	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม.....	18
ตาราง 6	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน... ..	19
ตาราง 7	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม.....	19
ตาราง 8	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก.....	19

ตาราง 9 วิเคราะห์หลักสูตร	65
ตาราง 10 วิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการฟังตามหน่วยการเรียนรู้กับจุดประสงค์.....	71
ตาราง 11 ตัวอย่างแบบวัดความคิดเห็น.....	73
ตาราง 12 แบบแผนการทดลอง.....	74
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์.....	82
ตาราง 14 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ตามเกณฑ์ 70/70.....	84
ตาราง 15 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	85
ตาราง 16 คะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน.....	85
ตาราง 17 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	87
ตาราง 18 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์.....	87
ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และระดับคุณภาพของแผนการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน.....	121
ตาราง 20 ค่าความสอดคล้อง (IOC) และค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของ แบบทดสอบทักษะการฟัง	123
ตาราง 21 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่น (a) ของ แบบสอบถามความคิดเห็น	135

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาก โดยเฉพาะในยุคนี้เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม การสื่อสารทำให้คนมีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาของมนุษย์เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไร เป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รองลงมาจากภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษากลาง (Lingua Franca) ของการสื่อสาร โดยเฉพาะระหว่างผู้ใช้ภาษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ ไม่ว่าจะเป็นในวงการวิทยาศาสตร์ การติดต่อสื่อสาร เทคโนโลยี การค้าขายและการศึกษา การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจจากผู้เรียนและนักการศึกษาทั่วไป ภาษาอังกฤษถูกจัดเป็นหนึ่งในวิชาแกน นอกเหนือจากศิลปะ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และหน้าที่พลเมืองที่ผู้เรียนควรมีความเชี่ยวชาญในการนำไปใช้ ในฐานะเป็นทักษะจำเป็นเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปสู่ความเชี่ยวชาญในศิลปะการใช้ภาษา อันเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งมีรายละเอียดที่นำมาวิเคราะห์ได้ดังนี้ 1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การฟังเป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นจุดสำคัญในการเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษา และการฟังเป็นความสามารถของบุคคลที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่คนอื่นพูด จากผลการศึกษา (Gilakjani, 2011) ที่พบว่า การสื่อสารส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นทักษะการฟัง ร้อยละ 52.5 ดังนั้น จะเห็นว่าทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะหากผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดี ย่อมส่งเสริมให้ทักษะ การพูดมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่

สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ ดังนั้น ควรจะใส่ใจในทักษะการฟัง เพื่อให้การฟังประสบผลสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังภาษาอังกฤษในทางวิชาการ 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิด เชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (Conley, 1995) การอ่านเพื่อทำความเข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน มีความรู้ความสามารถด้านภาษา มีความสามารถในการตีความ ความสัมพันธ์ของคำระดับประโยค ความรอบรู้ในด้านของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีตามบริบทของสิ่งที่อ่าน 3) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารตลอดจนเป็นการแลกเปลี่ยน บทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสารหรือความคิดที่ผู้พูดได้ถ่ายทอด (Tsitsopoulou, 1992) สิ่งสำคัญในการพูดคือต้องทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด นั่นคือ ผู้พูดต้องสามารถเลือกใช้คำ สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และ 4) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความรู้และข้อมูลจากทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การคิด การพูดมาประกอบเพื่อจะถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ดังนั้นจะเห็นว่าการเขียนจะเป็นทักษะที่ยากมาก เนื่องจากจะต้องถ่ายทอดสิ่งที่คิด สิ่งที่อยู่ใต้น้ำใจคนอื่นรับรู้ผ่านอักษร ผู้ที่จะเขียนได้ดีนั้น ต้องเป็นผู้ ที่มีความรู้มีประสบการณ์ตลอดจนมีเทคนิคการเขียนที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผู้อื่นได้โดย การเขียนที่ดีนั้นจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปอย่างมีขั้นตอน (Valette, 1967)

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นทักษะพื้นฐานมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทักษะการฟัง เป็นทักษะในการรับสารที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะก่อนที่มนุษย์เราจะเริ่มมีการสื่อสารกัน มนุษย์จะต้องเริ่มต้นที่ทักษะแรกเสียก่อน นั่นคือทักษะการฟัง เพราะมนุษย์จะเริ่มรับรู้ข้อมูลต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเข้ามาภายในสมอง แล้วจัดการกระทำกับข้อมูลที่ได้รับเข้ามานั้นให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อจะตอบสนองออกมาเป็นทักษะในการสื่อสารเพื่อให้การสื่อสารในครั้งนั้นๆ บรรลุวัตถุประสงค์ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ว่าทักษะอื่นๆ ทักษะการฟังเป็นความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนซึ่งเป็นกระบวนการ ที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองระบุดความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการฟัง ดังนั้น ในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง ซึ่งการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด และเป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะ อื่นๆ หากผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองฟัง ก็จะไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ ดังนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสอนทักษะฟังเป็นพิเศษและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนคิดและเกิดการเรียนรู้โดยการฝึกทักษะภาษาเป็นทักษะสัมพันธ์ที่สมจริงเน้นการใช้สื่อตามสภาพจริง คือ วัสดุการสอนที่ได้จากแหล่งต่างๆ ที่ไม่ใช่ตำราหรือบทเรียนที่จัดพิมพ์เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียน ตัวอย่างของสื่อตามสภาพจริง เช่น ข่าว การพยากรณ์อากาศ และการสัมภาษณ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ การใช้สื่อตามสภาพจริงทำให้ผู้เรียนได้เกิดความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์, 2535) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อที่ใช้กันในปัจจุบันแต่มองข้ามความสำคัญเป็นอย่างยิ่งคือโทรทัศน์ นิยมชมกันมาก แต่ไม่ค่อยนำมาเป็นสื่อการเรียนการสอน เพราะปัจจุบันนี้มีรายการดีๆ ที่มีคุณภาพมากมายหลายรายการ แต่ครูก็มองข้ามไปหากมีโอกาสควรทำการบันทึกไว้ เช่น รายการสารคดี รายการสัมภาษณ์ (วรวิทย์ นิเทศศิลป์, 2551) โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอำนาจมากในการช่วยเสริมและทดแทนภาระหน้าที่ในการสื่อสารชั้นที่หนึ่งของครูผู้สอน สามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางเพราะเป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียงจึงมีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มาก (วิภา อุดมฉันท, 2544)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อที่จะนำมาแก้ปัญหาและพบว่า การนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนมีคุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอนหลายประการ คือ สามารถนำเสนอภาพและเสียงได้พร้อมๆ กัน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่การสอนความรู้อย่างๆ ไปจนถึงการอธิบายข้อมูลที่มีความสลับซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพทางจอ โทรทัศน์ยังช่วยให้เกิดความสนใจและทำให้ผู้ชมจดจำสิ่งที่ได้ดูยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดให้เห็นและมีความรู้สึกรวมไปพร้อมๆ กันด้วย รายการโทรทัศน์จึงเหมาะที่จะใช้เพื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ (Cambre, 1995) ที่ได้สรุปว่า โทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอนและ การบรรยายที่ดีที่สุด ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีอิสระในการทำงาน ครูที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนอาจจะไม่ได้มีหน้าที่เหมือนเช่นอดีต แต่หน้าที่ของครูก็ได้ถูกลดความสำคัญไป นักเรียนที่เรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ แต่โอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนก็ไม่ได้น้อยลงไป และอาจจะเพิ่มมากขึ้นด้วย โรงเรียนใดที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้จะทำให้ดูแตกต่างไปจากแบบแผนเดิม เพราะการดูโทรทัศน์จะมีบทบาทเข้ามาแทนที่การจดบันทึก การเรียนและการท่องจำ การนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนทำให้ครูมีเวลาเอาใจใส่นักเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาแทนที่การเรียนรู้แค่ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว

กลุ่มโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม โรงเรียนโคกศรีเมือง โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ และโรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการ

มีนักเรียน จำนวน 232 คน จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนฟังคำ วลี ประโยค และจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟังไม่ได้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่บรรลุผลตามที่คาดหวัง เช่น ฟังไม่รู้เรื่อง ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจส่งผลให้ติดต่อสื่อสารไม่ได้ และยังทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำและมีเจตคติที่ไม่ดี เนื่องจากครูผู้สอนไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง โดยการฟังเสียงเจ้าของภาษาโดยตรง สื่อการสอนของครูไม่ดึงดูดความสนใจ ไม่สร้างความกระตือรือร้นให้เกิดกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับคำ วลี ประโยคและข้อความที่ได้ฟัง ไม่สามารถจับประเด็นใจความหลัก และไม่สามารถพูดสื่อสารให้บรรลุตามเป้าหมายกันได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อจริง (Authentic Material) ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำ สื่อจริง คือ รายการโทรทัศน์มาใช้ให้นักเรียนได้ฝึกฟัง จะทำให้คุ้นเคยกับเสียงเจ้าของภาษาและทำให้การฟังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากหลักการเหตุผลและสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้รายการโทรทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ เป็นสื่อที่ผู้เรียนได้เห็นรูป บรรยากาศและได้ยินเสียง รวมทั้งการแสดงออกทางอารมณ์ด้านต่างๆ ของผู้แสดงจะเป็นสิ่งกระตุ้นเร้าความสนใจของนักเรียนให้เกิดความสนใจ กระตือรือร้น และอยากเรียนรู้ อยากฟังข้อความเรื่องราวในรายการโทรทัศน์ ซึ่งจะได้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์มีทักษะฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้น
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์อยู่ในระดับเห็นด้วย

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ในอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 10 ห้อง จาก 4 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม มี 3 ห้องเรียน รวม 69 คน โรงเรียนโคกศรีเมือง มี 2 ห้องเรียน รวม 49 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ มี 2 ห้องเรียน รวม 39 คน โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร มี 2 ห้องเรียน รวม 75 คน รวม 232 คน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนกัน รวมทั้งมีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ปีการศึกษา 2/2558 ใกล้เคียงกัน
 - 1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคิดเห็นต่อการเรียนรู้

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาระยะ มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการคัดเลือกหน่วย (Unit) และหัวเรื่อง (Topic) ที่เหมาะสมกับทักษะการฟัง กำหนดหน่วย การเรียนรู้ไว้ดังนี้

3.1 Unit : Science and technology

Topic : Change in life จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.2 Unit : People

Topic : Relationships จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.3 Unit : Interest /Opinion

Topic : Movies จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.4 Unit : Science and technology

Topic : Solar systems จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.5 Unit : Places

Topic : Entertainment จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.6 Unit : Health

Topic : Social life จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.7 Unit : Tourist Attractions

Topic : History จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3.8 Unit : Foreign Culture

Topic : Entertainment จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
จากเดือนพฤษภาคม 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยคและข้อความ จากรายการโทรทัศน์ประเภทข่าว ภาพยนตร์ ละคร สารคดี การ์ตูน ซิทคอม เรยลิตีโชว์และทอล์คโชว์ แล้วสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ฟัง โดยฟังแล้วสามารถจับคู่ประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้ เติมคำที่หายไป เรียงลำดับคำ วลี ประโยค เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปสิ่งที่ฟังได้
2. รายการโทรทัศน์ หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ถูกรวบรวมและผลิตโดยมีภาพและเสียง เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของข่าว ภาพยนตร์ ละคร สารคดี การ์ตูน ซิทคอม เรยลิตีโชว์และทอล์คโชว์ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหน่วย การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 เรื่องเพื่อนำมาใช้พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นก่อนฟัง ชั้นระหว่างฟังและชั้นหลังฟัง
3. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการประเมินพฤติกรรมท้ายแผนในแต่ละแผน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบทักษะการฟังหลังเรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70
4. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน
5. ความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้รายการโทรทัศน์ที่มีต่อทักษะการฟัง และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. รายการโทรทัศน์
4. การหาประสิทธิภาพของสื่อ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสรุปสาระที่สำคัญได้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่าผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลกใช้โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้
 1. ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 3. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6

2. คุณภาพผู้เรียน
 - 2.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.1 ปฏิบัติ ตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อานออกเสียงประโยค ขอความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกร/ระบุ ประโยค และขอความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2.1.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ พูดและเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โกลตัว กิจกรรมต่างๆ พรอมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

2.1.3 พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โกลตัว

2.1.4 ใจลอยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เขารวมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.1.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

2.1.6 คนควรรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ การนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

2.1.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.1.8 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เนนการฟัง พูด อาน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

2.1.9 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

2.2 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.1 เขาใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

2.2.2 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน ตามหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

2.2.3 ไขประโยคเดี่ยวและประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

2.2.4 เขาใจข้อความที่เป็นความเรียง และไม่ใชความเรียงในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย

2.2.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

2.2.6 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูล ความรู้ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

2.2.7 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียน และในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อความเพลิดเพลิน

2.3 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน ออกเสียงขอความ ขาว โฆษณา นิทาน และบทรอยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2.3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ไขคำขอร้อง ไขคำชี้แจงและคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอแนะให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายและเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

2.3.3 การใช้ภาษา นำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เขาร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.3.4 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.3.5 คนคว่า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวบรวมจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอการพูดและการเขียน

2.3.6 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2.3.7 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/คนคว่า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

2.3.8 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เนนการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย สมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยวการบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

2.3.9 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) มีความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.4 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.4.1 ปฏิบัติ ตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทอวยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสิ่งที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและการอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2.4.2 สนทนาและโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ไกลตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม สื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอแนะให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ

และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์
อย่างมีเหตุผล

2.4.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์/ข่าว/เหตุการณ์
เรื่องประเด็นต่างๆ มีความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แกนสาระที่ได้จากการวิเคราะห์
เรื่อง กิจกรรมข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและ
ยกตัวอย่างประกอบ

2.4.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับบุคคล เวลา
โอกาสและสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต
ความคิด ความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และ
กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

2.4.5 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ขอความ
สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปราย
ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของ
ไทย และนำไปใช้ได้อย่างมีเหตุผล

2.4.6 คนควา/สื่อบคน บันทึก สรุปรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่
เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

2.4.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้อง
เรียนสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

2.4.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบคนข้อมูล /คนควา รวบรวม วิเคราะห์
และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล
ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น /ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

2.4.9 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสาร
ตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ
การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

2.4.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ
ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัดระดับสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ การสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ผู้วิจัยนำเสนอตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้จัดทำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำขอร้องคำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + past participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after/ because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,...Second,...Third,... Fourth,... Next,... Then,...Finally,...etc.
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองการใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียงเช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยค ข้อความและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสม ประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.</p>
<p>4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/ No Question - Wh-Question - Or-Question etc. <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลและการยกตัวอย่างเช่น I think.../ I feel.../ I believe.../ I agree/ disagree.../ I don't believe.../ I have no idea...</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/ such...that - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/ after etc. - Infinitive pronouns : some/ any/ someone/ anyone/ everyone/ one/ ones etc. - Tenses : present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/ Compound sentence/ Complex sentence

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>1. สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ไกลตัว สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม</p>	<p>ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันการสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน</p>
<p>2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม</p>	<p>คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอน ชัดช้อน</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/ Would you please...? Yes,.../ Please do. /Certainly./ Yes, of course./Sure./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ If you like I could.../ What can I do to help?/ Would you like any help?/ Would you like me to help you?/ If you need anything, please.../ Is there anything I can do?/ I'll do it for you./ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but...etc.
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอ และให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุขเศร้าหิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดีจากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../ Oh no! etc.

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ เรื่อง/ ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกมกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจเช่นประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ภาพยนตร์ กีฬาดนตรี เพลง
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็น และการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษาน้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของ ภาษา	ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทยการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชนและสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เผยแพร่ / ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญคำเชิญชวนแนะนำโรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาอังกฤษ

4. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2546) กำหนดคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ใช้ภาษาน้ำเสียงและท่าทาง สื่อสารตามมารยาทสังคมและภาษาในการสื่อสาร โดยใช้เทคโนโลยีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการเรียน การปฏิบัติงาน การสมัครงาน และ ให้ข้อมูล ความช่วยเหลือและการให้บริการผู้อื่น ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง วลี สำนวนง่ายๆ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความที่ซับซ้อนข้อมูล บทอ่าน เรื่องราวสั้นๆ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้ว ถ่ายโอนถ้อยคำของบทความในรูปแบบต่างๆ สรุปล แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง บทกวี บทเพลง บทละครสั้น เปรียบเทียบข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญต่างๆ ในชีวิตประจำวันท้องถิ่นและสังคม ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน เทคโนโลยี งานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระอื่น

5. หน่วยการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรมวิชาการ (2546) กำหนดคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

Unit 1 Myself

1.1 Personal Development

Mental/Physical

1.2 Opinion

1.2.1 Social Policy

1.2.2 Local Issues Related to Student

1.3 Expectation

1.3.1 Personal

1.3.2 Peer

1.3.3 Adults

Unit 2 Interest/Opinion

2.1 Place to go

2.2 Parks

2.2.1 Shopping Center

2.2.2 Festival

2.2.3 Holiday Travel

2.2.4 Movies

2.2.5 Museums

2.2.6 Exhibitions

2.2.7 Concerts

Unit 3 Health

3.1 Emotional Causes

3.1.1 Cause and effect of various feeling

3.1.2 Social Life

Unit 4 Tourist Attractions

4.1 Transportation

4.2 History

4.3 Material Resources (Brochure and Leaflet)

4.4 Mapping

Unit 5 People

5.1 Relationships

Unit 6 Culture

6.1 General Information

6.1.1 Food

6.1.2 Dance

6.1.3 Festivals

6.1.4 Religions

Unit 7 Places

7.1 Thailand's Ecosystem

7.1.1 Business Interest

7.1.2 Nationalities

7.1.3 Religion

7.1.4 Entertainment

7.1.5 Diet

Unit 8 Foreign Culture

8.1 Eastern Culture and Western Culture

8.1.1 Business Interest

8.1.2 Nationalities

8.1.3 Religion

8.1.4 Entertainment

8.1.5 Diet

6. การวัดและประเมินผล

กรมวิชาการ (2546) ได้กำหนดการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประเมินทั้งความรู้ซึ่งหมายถึงเนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วย เสียง คำศัพท์โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพซึ่งหมายถึงทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงทักษะการปรับตัวของนักเรียน ในสถานการณ์การสื่อสาร สามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพย่อย ดังนี้

1. สมรรถภาพทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การแปลงเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค

2. สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม (Socio-/Linguistic and Socio-Cultural Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ ทางสังคมตามบทบาทและสถานภาพใน สถานการณ์การสื่อสาร

3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงขอความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียดบริบท ไม่วาจะเป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร

4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่างๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำ ดวยท่าทางหรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

ในการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษา ต้องกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินให้ ชัดเจนตามสมรรถภาพในการสื่อสาร โดยอาจแยกเป็นประเด็นตามจุดประสงค์การประเมิน ดังนี้

1. ประเมินเนื้อหาทางภาษาหรือการใช้ภาษา
 - 1.1 มาตรฐานการประเมินเนื้อหาหาย่อยๆ ที่ไปนองประกอบของประโยค จะมุงวัดที่ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง
 - 1.2 มาตรฐานการประเมิน วิธีการที่นักเรียนเอาองค์ประกอบเหล่านี้ มา รวมกันในขณะที่ใช้ภาษาต้องประเมินการใช้ภาษา
2. ประเมินสมรรถภาพทางภาษา
 - 2.1 มาตรฐานการประเมินการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคล สถานภาพทาง สังคม จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม
 - 2.2 มาตรฐานการประเมินความสละสลวยในการลำดับความทางภาษา จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ
3. ประเมินการเรียนรู้
 - 3.1 ความสามารถในการใช้พจนานุกรม
 - 3.2 ความสามารถในการหาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก
 - 3.3 รู้จักใช้ภาษาในการถามเพื่อแสวงหาคำตอบ
4. ประเมินทักษะการเรียนรู้ทั่วไป
 - 4.1 การทำงานร่วมกันในกลุ่ม
 - 4.2 การรู้จักตนเองว่า รู้อะไร และยังจำเป็นต้องเรียนรู้ อะไร
 - 4.3 ยุทธศาสตร์ในการหาข้อมูลที่ไมรู
 - 4.4 การปฏิบัติ ตามคำสั่งในการทดสอบ

5. เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics)

เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) โดยทั่วไปมีองค์ประกอบสำคัญ

2 ส่วน คือ

5.1 เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่างๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้อง การใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

5.2 คำอธิบาย (Rubrics) ถึงระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือ เกณฑ์ความสำเร็จอยู่ในระดับใด จึงจะได้ตามเกณฑ์

6. รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน จำแนกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

6.1 เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales) เป็นแนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึง ผลงานที่คาดหวังมาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกัน เป็นภาพรวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนด เป็นเพียงคะแนนเดียว สำหรับงานหรือการปฏิบัติอื่นๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะ การเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัด องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง ความต่อเนื่องของแนวคิด ความคิดสร้างสรรค์และความสละสลวยของภาษาได้

6.2 เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales) เกณฑ์ การประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางให้คะแนนโดยพิจารณาแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการ ตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะ ของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่างๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้ โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด และส่วนใหญ่มักจะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน สำหรับแนวทางในการสร้างเกณฑ์ การประเมินทางภาษา พิจารณาเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

6.2.1 เกณฑ์การปฏิบัติ (Pragmatic Criteria) ประเด็นที่ควรนำมา พิจารณา ได้แก่ การปฏิบัติตนของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถทางภาษา เช่น การวาดภาพ ตามคำสั่งที่ตีพิมพ์หรืออ่านหรืออาจจะเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความถึงสิ่งที่เขาควรปฏิบัติ เช่น ใช้ ภาษาเขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของตนเองได้

6.2.2 เกณฑ์ทางภาษา (Linguistic Criteria) ควรให้ครอบคลุมทั้งการ ใช้คำศัพท์ (Lexicon) รูปแบบประโยค (Syntax) ความถูกต้องในการออกเสียงสำหรับการพูด (Phonology) และเรียบเรียงคำในประโยค (Morphology)

6.2.3 เกณฑ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Criteria) ต้องคำนึงถึง

ขนบธรรมเนียมประเพณีและแนวปฏิบัติอันเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกทางภาษา เช่น การต้อนรับ การขอบคุณ ขอโทษหรือระดับภาษา เป็นต้น

6.2.4 เกณฑ์ด้านยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Criteria) ควรได้

พิจารณายุทธศาสตร์ของผู้สอนที่จะทำให้การสื่อสาร สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เกิดความเข้าใจกันตามจุดมุ่งหมายยุทธศาสตร์ต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ น้ำเสียง ภาษาท่าทาง การใช้ภาษา เทียบเคียง ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาวะทางอารมณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะทางภาษา เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความคาดหวังว่าผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่าง สร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการฟัง

Emmert (1994) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังคือสิ่งที่เป็นมากกว่าการได้ยินคำศัพท์ ซึ่งการฟังเป็นกระบวนการที่นักเรียนเป็นผู้รับสาร เพื่อตอบสนองออกมาในรูปแบบของ คำพูดหรือข้อความที่ไม่ใช่คำพูด การเข้าใจในการฟังก็จะช่วยให้เพิ่มความเข้าใจ ในการเขียนยิ่งขึ้น การใช้ถ้อยคำต่างๆ ทั้งก่อนพูดขณะที่พูด และหลังการพูดก็ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ในการฟังมากขึ้น

บัญชา อึ้งสกุล (2545) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การฟังคำพูดหรือฟังเสียง มิใช่ มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูด ทำให้ เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

นพเกา ณ พัทลุง (2548) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับ ประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถ ตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

Charlotte (2005) กล่าวว่า การฟัง คือ กระบวนการเพิ่มความหมายให้เสียง ถึงแม้ว่าการพูดคือทักษะที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารแต่ความสามารถในการฟังก็คือสิ่งสำคัญใน กระบวนการเรียนรู้เช่นกัน

สรุป การฟัง หมายถึง การจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ได้ฟัง และสามารถแยกแยะใจความสำคัญ มีความเข้าใจจากเรื่องที่ฟัง ตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลจากเรื่องที่ฟัง

2. ความหมายของทักษะการฟัง

พีระพงษ์ สุขแก้ว (2548) ได้อธิบายว่าทักษะการฟัง เป็นกระบวนการรับข่าวสาร (Massage) ที่มากระทบโสตสัมผัสแล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูดตลอดจนพิจารณาถึงสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย นอกจากนี้การฟังเป็นความสามารถของผู้ฟังในการเข้าใจความหมายของประโยคที่ได้ยิน และสามารถตอบคำถามของภาษาที่ได้ยินอย่างถูกต้อง รวมถึงกระบวนการรับรู้ การให้ความสนใจ การตีความ สิ่งเร้าหรือข้อมูลที่กระทบโสตสัมผัส เป็นการรับสิ่งเร้าโดยตั้งใจ และเมื่อรับแล้วนำสิ่งเร้ามาวิเคราะห์ถึงเนื้อหาสาระตลอดจนแหล่งที่มาของสิ่งเร้า พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์เดิมของตัวเอง ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งเร้านั้นๆ การฟังจะมีความแตกต่างจากการได้ยินตรงที่ว่า การฟัง เป็นการรับสิ่งเร้าที่เข้ามารกระทบโสตสัมผัสโดยตั้งใจ แต่การได้ยินเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ

นพเก้า ณ พัทลุง (2548) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วนซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูดอารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองโดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูล ที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจ สิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมายการฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อนย่อมแตกต่างจากการฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วนซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูดอารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองโดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไว้ว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยคและข้อความ จากรายการ โทรทัศน์ประเภทข่าว ภาพยนตร์ ละคร สารคดี การ์ตูน ชิทคอม เรียลลิตี้โชว์และทอล์คโชว์

แล้วสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ฟัง โดยฟังแล้วสามารถจับคู่ประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้ เติมคำที่หายไป เรียงลำดับคำ วลี ประโยค เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปสิ่งที่ฟังได้

3. ความสำคัญของการฟัง

เดือนใจ เฉลิมกิจ (2545) ได้อธิบายความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนการสอนภาษาเพราะเปิดโอกาสให้เด็กได้รับข้อมูลทางภาษาที่หลากหลายและมีคุณค่าและการฟังยังเป็นจุดเริ่มต้นให้เด็กเกิดข้อคิดเห็นด้วยตนเองที่ละน้อยว่าภาษามีระบบอย่างไร

พีระพงศ สุขแก้ว (2548) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่า เป็นกระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระทบโสตสัมผัสแล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

กุกุยา แสงเดช (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการสอนทักษะ การฟังวาเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อไป ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟัง แยกออกได้ เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกตและ จับได้ว่าเสียงต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร และระดับที่สองเป็นการฟังประโยค และเรื่องราว เพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องแล้วเข้าใจได้

สรุป ทักษะการฟังมีความสำคัญ คือ การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดได้ตอบอ่านหรือเขียนได้ กล่าวได้ว่าทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ต่อไป

4. จุดประสงค์การฟัง

Wolvin (1995) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การฟังว่า มนุษย์ต่างมีจุดประสงค์ในการฟังที่แตกต่างกัน ซึ่งได้แบ่งจุดประสงค์ออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การฟังเพื่อแยกแยะ มนุษย์ใช้การฟังเพื่อการแยกแยะ เพื่อจำแนกความแตกต่างของเสียงและพัฒนาความแม่นยำในการสื่อสารด้วยวจนภาษา การสอนการฟังแบบแยกแยะเป็นชนิดของกิจกรรมในระดับประถมศึกษาและสำหรับที่นักเรียนในชั้นสูงขึ้นไปจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป นักเรียนใช้การฟังแบบแยกแยะ เพื่อพัฒนาการรับรู้หน่วยพื้นฐานของเสียง ความสามารถในการผสมเสียงของคำ ระบุจังหวะของคำ และสะกดคำ นักเรียนจะได้ฟังข้อความแบบวจนภาษาที่มนุษย์สื่อสารได้

2. การฟังเพื่อศิลปะ มนุษย์จะฟังอย่างมีศิลปะเมื่อมนุษย์นั้นได้ฟังเรื่องที่สนุกสนาน เช่นเดียวกันถ้านักเรียนฟังคุณครูอ่านออกเสียงเรื่องได้ดี นักเรียนจะเริ่มทำงานในเนื้อหาและก้าวไปสู่ในโลกของเรื่องที่ฟัง ดังนั้น การฟังคุณครูอ่านออกเสียงเรื่องต่างๆ ตัวอย่างการฟังเพื่อศิลปะมีดังนี้

- 2.1 ฟังเล่าเรื่องหรือนิทาน
- 2.2 ฟังนักกี้อ่านกลอน
- 2.3 ชมการแสดงหุ่นและการละเล่น
- 2.4 ฟังนักร้องร้องเพลง
- 2.5 เข้าร่วมการอ่านประสาณเสียง
- 2.6 ชมภาพยนตร์

3. การฟังเพื่อวิเคราะห์ มนุษย์จะฟังเพื่อประเมินข้อความ การฟังเพื่อวิเคราะห์ เป็นการฟังที่สั่งการจากสมองและไขสันหลังซึ่งการฟังประเภทนี้ นอกจากผู้ฟังจะต้องเข้าใจข้อความแล้วยังจะต้องสามารถถ่วงถ่วงข้อมูลเพื่อค้นหาข้อมูลและแสดงอารมณ์ นักเรียนจะใช้การฟังแบบวิเคราะห์เพื่อการได้วาทิ การโฆษณา สุนทรพจน์เกี่ยวกับการเมืองและการพูดโต้แย้งอื่นๆ

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542) ได้สรุปจุดประสงค์ของทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การฟังเพื่อการรับรู้ (Listening for Perception) กิจกรรมการสอนการฟังเพื่อการรับรู้ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ และการสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
2. การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension) กิจกรรมการสอนทักษะการฟังทั้งสองลักษณะ ต่างก็มีความสำคัญ เพราะการฟังเพื่อการรับรู้ จะเป็นพื้นฐานการฟังเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายการรับรู้ และการเข้าใจจึงจำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสม การสอนกิจกรรมเพื่อการเข้าใจ โดยทั่วไป การที่เราพยายามทำความเข้าใจเรื่องราวใดๆ นั้นหมายความว่า เราต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวนั้นๆ ข้อมูลที่เราต้องการทราบส่วนมาก ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) การที่นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องราวตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้นั้น ครูจำเป็นต้องทำกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกนักเรียนให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

ปรีมา มัลลิกะมาส (2553) ได้สรุปจุดประสงค์ของการฟังได้ดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ การเน้นและระดับเสียงขึ้นลงของข้อความ
2. การระลึก (Recognition) ผู้ฟังเข้าใจความหมายของข้อความสั้นๆ ที่ได้ยิน

3. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยค และบทความสั้นๆ

4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จัก จับใจความที่ได้ยิน แมจะมีคำไม่รู้ แทรกอยู่และสามารถฟังขอความที่พูดอย่างรวดเร็ว

5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกประเภทของขอความที่ฟัง ได้ว่า เป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูด จาก น้ำเสียงและถ้อยคำที่เน้น ผู้ฟังสามารถประเมินใจได้ว่า ภาษาที่รับฟังนั้นเหมาะที่จะใช้ใน การสื่อ ความคิดหรือไม่

สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการฟัง คือ ฟังเพื่อรับรู้ เพื่อความเข้าใจ แยกแยะ เพื่อ ศิลปะและเพื่อวิเคราะห์ ซึ่งการฟังจะเป็นทักษะการนำไปสู่ทักษะในการพูด อ่านและเขียนต่อไป

5. การจัดการกิจกรรมทักษะการฟัง

วรรณิ โสมประยูร (2539) ได้สรุปหลักการสอนการฟังที่ดีสำหรับนักเรียนไว้ ดังนี้

1. ควรสอนให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการของการฟังแต่ละประเภท พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
2. ควรให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังแต่ละประโยคให้ครบ เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในโอกาสที่แตกต่างกัน
3. ครูควรพูดให้ชัดถ้อยชัดคำ และอย่าพูดเร็วเกินไปจนนักเรียนฟังไม่ทันรวมทั้งครู ควรจะเป็นตัวอย่างของผู้ฟังที่ดีด้วย
4. ควรจัดบรรยากาศในการฟังให้เหมาะสม เช่น ไม่นั่งเบียดกันจนเกินไปไม่มีเสียงรบกวน อากาศถ่ายเทสะดวก แสงสว่างเพียงพอ
5. กิจกรรมที่สอนสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากจะฟัง และควรให้กำลังใจในการฟังของนักเรียนด้วยการกล่าวชม
6. กิจกรรมการสอน ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดจากเรื่องที่ฟัง ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมโดยมีการอธิบายซักถามได้บ้าง
7. การเลือกเรื่องที่จะใช้สอนฟัง ควรเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัว และเกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือเป็นเรื่องที่มีความหมายต่อนักเรียน

บัญชา อิงสกุล (2545) ได้สรุปหลักการสอนการฟังไว้ ดังนี้

1. ก่อนการฟัง ต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังบ้าง เพื่อเป็นพื้นฐานหรือความรู้เดิม (Background Knowledge) สำหรับช่วยในการฟังเพื่อเดาความหมายของเรื่องที่ฟัง การจัดให้นักเรียนมีความรู้เดิมอาจกระทำโดยการซักถาม อภิปราย ค้นหาคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ในระหว่างฝึกการฟัง ควรมีกำหนดงาน (Task) ให้นักเรียนปฏิบัติให้เหมาะสม ในระหว่างการฟัง เช่น ให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่ตรงกับความหมายของเรื่องที่ฟัง โยงข้อความ หรือเติมคำลงในช่องว่างเพื่อให้นักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจในการฟัง

3. หลังการฟัง ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทันที เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าเข้าใจถูกต้องมากน้อยเพียงไร และครูต้องอธิบายสิ่งที่ผิดของนักเรียนด้วย

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2553) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการฟัง ควรปฏิบัติไปตามลำดับ จากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. การฟังเสียงพยัญชนะ คำเดี่ยว วลีและประโยค ทำได้โดยให้แสดงออก ในลักษณะต่างๆ กัน เช่น ปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม โดยสังเกตการเน้นเสียงหนักเบา ในคำเสียงพยัญชนะต้น กลางหรือท้ายคำ เสียงหนักเบาในคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การฟังโดยพยายามเชื่อมโยงคำต่างๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย เพื่อให้เข้าใจง่าย เช่น พยายามสร้างจินตนาการจากคำเป็นภาพ ซึ่งจะเป็นภาพที่สวยงามหรือตลกก็ได้ เพื่อให้สิ่งจำสิ่งที่ฟังนานขึ้นและเกิดความสนใจที่จะฟังต่อไป

3. การฟังเนื้อเรื่องสั้นๆ ซึ่งควรมีคำศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนรู้จักแล้ว โดยให้ ผู้ฟังสรุปเล่าได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใครทำอะไรหรือไม่ทำอะไร มีเนื้อหาสำคัญอย่างไร บาง

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่างๆ ซึ่งควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่อยู่ใน ชีวิตประจำวันและการพูดที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใชจจริง ในการจัดกิจกรรม ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ฟังข้อความที่หลากหลาย ใช้สื่อประกอบบทฟัง สอนความรู้ด้าน ภาษาเมื่อผู้ เรียนมีปัญหา เช่น ประโยคซับซ้อน คำและสำนวนในการพูดและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ ผู้เรียน ในทันทีที่จบกิจกรรม

6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง

ทิพดี อ่อนแสงคุณ (2535) ได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนาทักษะ การฟัง ดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนควรตั้งจุดประสงค์ว่าจะทำให้ผู้เรียนทำอะไรได้ โดยมี จุดมุ่งหมายปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ซึ่งมีความหมายดังนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนที่จะบรรลุ

จุดประสงค์

2. การดำเนินการสอน ผู้สอนดำเนินการสอนโดยจัดกิจกรรมฝึกให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์นำทาง มีเทคนิคและวิธีการที่ชวนให้ผู้เรียนสนุกสนานและสนใจเรียน

3. การฝึกฟังพูด ผู้สอนดำเนินการฝึกโดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
ปลายทาง

4. การถ่ายโอน เป็นกิจกรรมหลังการฝึกการฟังและพูดตามบทเรียน โดยผู้เรียน
สามารถนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลง หรือเปลี่ยนใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการนำบทเรียนนั้น
มาปรับเปลี่ยนเป็นบทสนทนาใหม่ได้ เป็นการประเมินได้ว่า ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปปรับใช้
ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ และจริงจัง

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง แบ่งเป็น
2 ลักษณะคือ

1. การฟังเพื่อการรับรู้ (Listening for Perception) กิจกรรมการสอนการฟัง
เพื่อการรับรู้ ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ
และการสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

2. การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension) กิจกรรมการสอน
ทักษะการฟังทั้งสองลักษณะ ต่างก็มีความสำคัญ เพราะการฟังเพื่อการรับรู้ จะเป็นพื้นฐานการฟัง
เพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายการรับรู้ และการเข้าใจจึง
จำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสม การสอนกิจกรรมเพื่อการเข้าใจ โดยทั่วไป การที่เรา
พยายามทำความเข้าใจเรื่องราวใดๆ นั้นหมายความว่า เราต้องทราบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับ
เรื่องราวนั้นๆ ข้อมูลที่เราต้องการทราบส่วนมาก ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน
(Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) การที่นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องราว
ตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้นั้น ครูจำเป็นต้องทำกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกนักเรียนให้เกิดการ
พัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น
เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้
ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิด เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน
โดยให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับคำศัพท์ และโน้มน้าวนักเรียนเข้าสู่บทเรียน รูปแบบหรือเทคนิคของ
การจัดกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) การคาดการณ์ (Prediction) เป็น
กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้า
เกี่ยวกับเหตุการณ์และคำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อ และชื่อเรื่องการ
อภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
ส่วนตัวกับบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะมีกรายอมรับ หรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการ
สื่อสารกันจริง การอภิปรายของนักเรียน อาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจากชื่อเรื่อง รูปภาพและคำถามนำ
บทเรียน

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-Listening Activities) ในขั้นตอนนี้ ครูจะให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดเทปให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการฟังว่า ฟังอะไร และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธี ดังนี้ การเติมข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ในขณะที่ได้ทำให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้นๆลงในตารางที่กำหนดให้ ในขณะที่ฟังให้นักเรียนระบุรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไขคำที่สะกดผิดง่ายๆ ในขณะที่ฟังเพื่อนักเรียนจะได้ตั้งใจมีใจจดจ่อกับการฟัง

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening Activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกันนอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (Beyond the Text) แต่ยังคงอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังมาช่วย ดังนี้ การอภิปราย (Discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติไปตามสถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (Report) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้กล้าแสดงออกแล้ว ยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย การรายงาน (Writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนสรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นก่อนฟัง ขั้นระหว่างฟัง และขั้นหลังการฟัง

1. ขั้นก่อนฟัง

กิจกรรมก่อนการฟังมีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน สำหรับครูผู้สอน กิจกรรมก่อนการฟัง ทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง รวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษาด้วย นอกจากนั้นยังสามารถให้ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการฟังแก่ผู้เรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟัง เป็นต้น สำหรับผู้เรียนกิจกรรมก่อนฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจและทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้น กิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังและให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1 การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ การสอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการฟัง จุดประสงค์ของการสอนคำศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ใดแต่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ความหมายเพื่อฟังให้เข้าใจ

1.2 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมต่อไปนี้เป็นกิจกรรมทบทวนความรู้เดิม

1.2.1 ให้ทำแบบทดสอบสั้นๆ ซึ่งอาจเป็นแบบถูก-ผิด (True-False) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้นๆ (Short Answer) เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจตั้งคำถามให้ตอบถูกผิด

1.2.2 ผู้สอนและผู้เรียนรวมกันอภิปราย เช่น จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจตั้งคำถามให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเนื้อหา

1.2.3 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้นๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน แล้วตอบคำถามและอภิปราย

1.2.4 ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังซึ่งอาจเกี่ยวกับคำศัพท์ ประสบการณ์ ความเข้าใจ การทำผังความคิด เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เรียนทายว่า เนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้เรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับอาหารหลัก 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่างๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้ จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้นๆ ผู้เรียนและผู้สอนรวมกันอภิปราย ระดมสมอง

2. ชั้นระหว่างฟัง

กิจกรรมระหว่างการฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟังหรือทันทีที่ฟัง จบในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 ครั้ง ครั้งแรก เพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถาม ควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้างๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สาม ควรเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบ

2.2 การฟังควรแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าวๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3 ถ้าขอความถี่ให้ผู้เรียนฟังเป็นขอความที่ยาว ควรแบ่งออกเป็นตอนสั้นๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4 ถ้านักเรียนต้องเขียนตอบในระหว่างฟังหรือเมื่อฟังจบ ครูต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟังและต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5 แบบฝึกหัดที่ใหญ่ทำควรมีงานเขียนในหน่วยที่สุด

2.6 ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7 ใ้ผลป้อนกลับทันที

ตัวอย่างกิจกรรมขณะฟัง

2.7.1 ฟังพร้อมรูปภาพ

2.7.2 ใ้เติมกราฟและแผนภูมิ

2.7.3 เขียนเส้นทางบนแผนที่

2.7.4 ใ้ทำเครื่องหมายลงบนรายการที่กำหนด

2.7.5 ฟังเพื่อจับใจความ

2.7.6 ทำแบบฝึกหัดเติมคำ

2.7.7 ใ้เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง

3. ชั้นหลังฟัง

กิจกรรมหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อขอความที่ฟังและการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในขอความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อขอความที่โดฟังนั้น อาจจะใ้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่โดฟัง ทำฝ้งความรูเขียนสรุป ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่โดฟัง แสดงบทบาทสมมุติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษาครูอาจจะใ้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่โดฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น กุศยา แสงเดช (2548) โดกล่าวถึงการจั้ดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังดังนี้

1. การจั้ดกิจกรรมก่อนการสอนทักษะฟัง

1.1 จั้ดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จะใ้ประกอบการสอนใ้พร้อม เช่น ของจริงของจำลองบัตรภาพ บัตรคำ เทปบันทึกเสียงและอื่นๆ ที่เกี่ยวของ

1.2 เสนอคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวของกับเรื่องที่สอนใ้ใ้ผู้เรียนเขาใจที่จะทำการสอนฟังใ้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด เช่น การใ้รูปภาพ การแสดงอาการหรือท่าทางประกอบการอธิบายศัพท์

1.3 ผู้สอนอาจจะทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผานมาแล้ว โดยการจั้ดทำรายการคำศัพท์หรือวลี ใ้ใ้ผู้เรียนโดทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะโดฟังจากเทปบันทึกเสียง เช่น การขีดเส้นใต้ การทำเครื่องหมายกำกับ เป็นต้น

1.4 ผู้สอนอาจจะใ้ผู้เรียนอ่านคำถามเตรียมไว้ ใ้ใ้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการฟังเรื่องราว แต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าในบางครั้งผู้เรียนมุ่งฟังเฉพาะเพื่อตอบคำถามเท่านั้น ผู้เรียนจะไม่สนใจในสาระปลีกย่อยอื่นๆ อาจใ้ใ้การฟังไม่สามารถทราบขอมูลโดครบถวน

2. การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนทักษะฟัง

การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนฟังนั้น สิ่งที่สำคัญ คือ อยาให้ผู้เรียนต้องเขียนมากนัก แมแต่การให้ผู้เรียนอ่านเพื่อตอบคำถาม True/ False หรือตอบคำถามแบบเลือกตอบก็ตามเพราะจะทำให้การฟังของของผู้เรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์ ผู้เรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่นๆ กิจกรรมที่น่าจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่างการสอนทักษะการฟัง ได้แก่

2.1 Checking Things in a Picture ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ภาพ และจะดูภาพของตนเองในขณะที่ผู้สอนกำลังอ่านข้อความอยู่นั้น แลวกาเครื่องหมายลงบนบริเวณภาพที่กำหนด

2.2 Putting Pictures in Order ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ชุด ผู้สอนอ่านข้อความ ผู้เรียนเรียงภาพที่กล่าวถึงโดยการเขียนหมายเลขกำกับภาพ

2.3 Choosing a Picture การเลือกรูปภาพที่ตรงกับคำบรรยายที่ผู้สอนกำลังกล่าวถึงอาจทำเครื่องหมายใต้ภาพหรือเขียนชื่อให้ตรงกับภาพ เป็นต้น

2.4 Completing Grids and Charts ให้ผู้เรียนเติมข้อความที่สมบูรณ์ เช่น การเติมชื่อคน ชื่อสัตว์ สิ่งของ ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา

2.5 Guessing and Predicting การเดาและคาดการณ์ขณะที่ผู้เรียนกำลังฟังเรื่องราวจากครูอยู่นั้น

7. การวัดประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Watkins (2008) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังไว้ว่าจุดประสงค์ของการประเมินคือ การยกระดับการเรียนการสอน การประเมินความสำเร็จในการฟังของนักเรียนขึ้นอยู่กับความชัดเจนของกิจกรรมที่จะใช้ประเมินนักเรียน การประเมินการฟังควรประเมินนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน โดยอาจจะให้นักเรียนทำกิจกรรมได้ตอบเป็นกลุ่มหรือให้นำเสนองานเป็นรายบุคคล ซึ่งเนื้อหาที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมก็ต้องอยู่ในหลักสูตร การประสบความสำเร็จในการฟังของนักเรียนจะมีการแสดงออกมาในรูปแบบของการพูด การแสดง และการทำใบงาน ครูควรใช้การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์มาใช้ประเมินทักษะการฟังของนักเรียน เพราะการประเมินแบบอิงเกณฑ์นี้ทำให้นักเรียนสามารถประเมินเพื่อนและตนเองได้ ในการประเมินใบงานครูควรจะมีการให้คะแนนที่หลากหลายและมีเกณฑ์ที่แน่นอน ในขณะที่ในชั้นเรียนครูก็จะประเมินการอภิปรายของนักเรียน การโต้ตอบ และการตอบคำถามที่ครูถาม ซึ่งในชั้นเรียนนี้ครูจะได้ประเมินนักเรียนตามสภาพจริงจากการสังเกตการใช้ภาษากาย การตอบสนอง และการแสดงสีหน้าของนักเรียนที่มีระหว่างที่ฟังหรือดูสื่อในห้องเรียน เช่น วิดีโอหรือแถบบันทึก การประเมินผลที่ดีขึ้นอยู่กับกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่ครอบคลุมกับสิ่งที่หลักสูตรต้องการ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะที่หลากหลายครอบคลุมตามหลักสูตร

ครูควรจะพัฒนาเกณฑ์และลงความเห็นว่าคุณสมบัติที่ได้จากการทำกิจกรรมข้างต้นจะประสบความสำเร็จตามหลักสูตรหรือไม่และอะไรคือสิ่งที่ครูคาดหวังจากนักเรียนโดยครูควรถามคำถามกับตนเอง ดังนี้

1. สิ่งที่คุณคาดหวังคืออะไร
2. ใบงานบางใบงานจะส่งผลเสียต่อการทำงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มหรือไม่
3. คุณคาดหวังให้นักเรียนแสดงทักษะในด้านใด
4. ผลที่ได้จากการประเมินใบงานคืออะไร
5. เกณฑ์อะไรที่จะใช้ในการประเมินความสำเร็จของนักเรียน
6. การทดสอบการฟัง

Kitao (1996) ได้กล่าวถึงการทดสอบการฟังไว้ว่า การทดสอบทักษะการฟังเกี่ยวข้องกับความหลากหลายของทักษะด้านต่างๆ เสียงต่างๆ บางครั้งก็ยากต่อการแยกแยะว่าเป็นภาษาอะไร ดังนั้น การทดสอบการแยกแยะเสียง เป็นความสามารถที่จะบอกถึงความแตกต่างระหว่างเสียงต่างๆ ที่สำคัญๆ ตัวเลือกรูปภาพเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับการเลือก การสาธิตการแยกแยะเสียง การแยกแยะและการออกเสียงสูงต่ำสามารถทดสอบได้โดยการทดสอบการฟังประโยคทั่วไปและประโยคที่สำคัญๆ การทดสอบนี้เป็น การทดสอบที่เป็นประโยชน์แต่ไม่ได้แสดงถึงความเข้าใจความหมายของนักเรียน ครูสามารถทดสอบความเข้าใจการฟังของนักเรียนในประโยคเดี่ยวหรือบทสนทนาได้ โดยใช้แบบทดสอบใบงานแบบให้เลือกคำตอบโดยการพูด ใบงานการฟังบางประเภทอาจใช้การตอบคำถามแบบการเลือกข้อถูกผิดหรือการจับคู่สถานการณ์ต่างๆ ใบงานแผนภูมิและการวาดเขียนสามารถใช้ประเมินความสามารถทางการฟังและใบงานที่เกี่ยวกับการพูดและการเขียนเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนการทดสอบการฟังเป็นสิ่งที่ยาก และครูจะต้องตระหนักถึงว่าการทดสอบการฟังบ่อยๆ ไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงใบงานการฟังที่แท้จริง

Vossos (2008) ได้กล่าวถึงการทดสอบการฟังไว้ว่าทักษะการฟังเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เพราะหากนักเรียนไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดเขาก็จะพูดโต้ตอบไม่ได้จากเหตุผลนี้เองครูจึงต้องตรวจสอบความเข้าใจด้านการฟังของนักเรียนโดยการให้นักเรียนทำ การทดสอบที่หลากหลาย ซึ่งการทดสอบนั้นจะต้องผ่านการวิเคราะห์จากครูว่านักเรียนสามารถเข้าใจความหมายโดยรวมในบทความ ดีความสำนวน และรู้ความแตกต่างระหว่างคำพ้องเสียงหรือไม่ ประเภทของการทดสอบมีดังนี้

1. ข้อสอบแบบเลือกตอบครูเตรียมคลิปวิดีโอสนทนาสั้นๆ ไว้ให้นักเรียนฟัง โดยครูอาจจะเปิดโดยใช้คอมพิวเตอร์ของครูเองหรือเปิดจากเว็บไซต์ที่ใช้ทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ จากนั้นให้นักเรียนเลือกคำตอบจากคำตอบตัวเลือก 4 ข้อ ซึ่งคำตอบทั้ง 4 ข้อ จะเป็นคำตอบที่

ใกล้เคียงกัน แต่จะมีคำตอบเพียง 1 ข้อ ที่เป็นข้อที่ถูกต้อง จากการทำกิจกรรมทำให้ครูสามารถทดสอบความเข้าใจด้านการฟังของนักเรียนที่มีต่อบทความทั้งหมด ไม่ใช่แค่การเข้าใจแค่บางคำ แต่นักเรียนยังต้องเข้าใจสำนวนและการวิพากษ์วิจารณ์เชิงเสียดสีอีกด้วย

2. การเขียนตามคำบอกการทดสอบทักษะการสะกดคำของนักเรียนทำให้ครูได้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจและสามารถเขียนสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้หรือไม่ ขั้นตอนในการทำการทดสอบคือให้นักเรียนนำคำที่เขียนตามคำบอกมาแต่งเป็นบทสนทนาเพื่อพูดให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง แล้วก็ให้นักเรียนคนอื่นเขียนข้อความที่ได้ยิน แล้วจากนั้นให้นักเรียนทั้งชั้นพูดบทสนทนานั้นพร้อมกัน และสุดท้ายคือให้นักเรียนอธิบายว่าบทสนทนานั้นเกี่ยวข้องกับอะไร

3. การสัมภาษณ์ครูนำคลิปวิดีโอที่เกี่ยวกับการสัมภาษณ์กันมาให้ให้นักเรียนดู ครูกดเล่นวิดีโอเป็นช่วงๆ ช่วงละสั้นๆ แล้วถามคำถามนักเรียน เช่น คนในคลิปวิดีโอมีอายุกี่ปี เป็นต้น การถามคำถามเช่นนี้ทำให้นักเรียนไม่สามารถโกงได้ จึงทำให้นักเรียนต้องสนใจฟังและดูเป็นอย่างมาก การเล่นวิดีโอเป็นช่วงๆ ช่วงละสั้นๆ นี้เป็นการสร้างความมั่นใจให้นักเรียนว่าการดูคลิปวิดีโอไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินความสามารถ

4. คำพ้องเสียงครูแจกใบงานที่ในแต่ละข้อจะมีรูปภาพอยู่ 3 รูป โดยคำศัพท์ 2 ใน 3 คำจะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกัน ในขณะที่คำศัพท์อีกคำหนึ่งจะมีการออกเสียงที่แตกต่างจากคำศัพท์อีก 2 คำ หลังจากครูอ่านออกเสียงคำศัพท์แล้ว นักเรียนก็จะวงรูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ที่ได้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ไตเสนอมาตรการประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษาในดานการฟัง มีทั้งหมด 7 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ทราบแต่เพียงว่า ขอความที่ไดยินเปนภาษาอังกฤษโดยไม่เขาใจวาสิ่งทไดยินเกี่ยวของกับอะไร อาจพอทราบคำเดียวๆ บางคำที่ไดยิน โดยที่ผู้พูดกล่าวซ้ำ

ระดับที่ 2 เมื่อมีผู้มาพูดด้วยตัวต่อตัวอย่างซาๆ และมีการกล่าวซ้ำก็พอจะเขาใจวาขอความที่ไดยินเกี่ยวกับอะไร แต่ไม่เขาใจขอความตอเนื่องทั้งหมด อาจจะเขาใจบางขอความงายๆ ที่ทองจำได เช่น เพื่อทักทาย ได้แก่ Hello

ระดับที่ 3 เมื่อมีผู้มาพูดด้วยตัวต่อตัวซาๆ และมีการกล่าวซ้ำก็พอจะเขาใจพูดเกี่ยวกับอะไร เมื่อมีผู้ตอบคำถามที่ตนเปนผู้ถาม พอที่จะบอกไดวา บทสนทนาของเจาของภาษานั้นเกี่ยวของกับอะไรแต่ จะฟังผิดบอยครั้ง ถ้าไม่เห็นตัวผู้พูด เช่น ฟงวิทยุ เทป และโทรทัศน์

ระดับที่ 4 เมื่อฟงอย่างตั้งใจก็สามารถเขาใจขอความที่มีผู้มาพูดอย่างชัดเจนโดยไม่ใช้ศัพท์สำนวน Slang ยังตองใหญ่พูดกล่าวซ้ำในบางตอน และยังไม่เขาใจในรายละเอียดบางตอน แต่พอที่จะนำเนื้อความอื่นๆ มาปะติดปะตอกันเพื่อไหช่วยเขาใจ ยังไม่เขาใจภาษาพูด

แบบชาวบ้านที่มีการพูดกำกวมย่นย่อ และใช้เสียงเร็วๆ และเมื่อเสียงไม่ค่อยชัด ความสามารถในการฟัง ยังไม่มากพอที่จะชื่นชมวิธีการพูดแบบหรรษา พลิกแพลงหรืออารมณ์ขันที่ผู้พูดสอดแทรกไว้

ระดับที่ 5 มีความสามารถพอที่จะเข้าใจใจของภาษาพูดในสาขาวิชาที่ตนเรียน

ทั้งๆ ที่การพูดนั้นมีใจเป็นการพูดตัวต่อตัวพอที่จะเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญได้ แต่ยังคงมีความลำบากในการ ฟัง ข้อโต้แย้งที่ซับซ้อนในการอภิปรายและต้องขอใหม่มีการถามซ้ำ ยังไม่ค่อยเข้าใจในภาษาพูดแบบในชีวิตประจำวัน ที่ เจาของภาษาใช้แต่พอจะแยกลีลาภาษา (Style) ต่างๆ ได้ และพอจะเข้าใจเสียงแปร่งที่ไม่ใช่เสียงแบบ Standard ได้ ถึงแม้ว่าจะไม่เข้าใจคำพูดบางตอน

ระดับที่ 6 ถาพงดวยความตั้งใจก็จะสามารถเข้าใจภาษาพูดทุกแบบเหมือนกับเจาของภาษาที่มีพื้นภูมิหลัง (Background) เดียวกัน เช่น ภาษาพูดแบบเร็วๆ มีความถี่สูงพูดในเรื่องต่างๆ และดวยลีลาภาษาแบบต่างๆ และมีบ่อยครั้งที่ไม่สามารถเข้าใจขอความที่เจาของภาษาพูดติดต่อกันเพราะน้ำเสียงที่ไซ

ระดับที่ 7 สามารถเข้าใจภาษาพูดทุกลักษณะที่เจาของภาษาที่มีพื้นภูมิหลัง (Background) เดียวกันพูด เช่น บทสนทนาเร็วๆ มีความถี่และลีลาภาษาต่างๆ กัน และมีหัวเรื่อง ต่างๆ กัน สามารถเข้าใจความเกือบทั้งหมดที่ได้ยิน โดยข้อความนั้นๆ เปนเรื่องที่ตนไม่มีประสบการณ์มาก่อน ความสามารถในระดับนี้เป็นความสามารถที่ผู้เคยอยู่ต่างประเทศที่ไซ ภาษาอังกฤษเปนภาษาประจำชาติเปนเวลานานจนมีความคุ้นเคยกับภาษาและการดำเนินชีวิตในที่นั้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) กล่าวถึงการทดสอบการฟังและรูปแบบ การทดสอบทักษะ การฟังไวยา

1. การทดสอบทักษะการฟังสามารถวัดทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อย และ ความเข้าใจสารโดยรวมที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน ความสามารถในการสร้างเครือข่าย ความหมายของสารที่ต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการทั้งสอง ดังนี้

1.1 การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเปนคำๆ ได้

1.2 ไซตัวชี้แนะทางไวยากรณ์เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเปนหน่วยของ สารที่ใดความหมาย เช่น ระบุไวยากรณ์ ขอความ “The Book Which You” แยกเปน The Book และ Which I Lent You ไม่ใช่แยกเปน The Book Which I กับ Lent You

2. การทดสอบทักษะการฟังอาจวัดได้โดยแบบควบคุมโดยมีบทฟังและตัวเลือก คำตอบใหนตามวิธีวิธีให้ผู้เข้าสอบเลือกตอบหรือเป็นการฟังแล้วเขียนตอบสั้นๆ เปนวลี คำขอความสั้นๆ หรือเขียน/ พูดตอบยาวๆ ซึ่งเปนวิธีวิธีใหญ่เรียนใหนคำตอบและเป็นการสอบ ทักษะสัมพันธ์ระหว่าง ฟัง-เขียน และ ฟัง-พูด

การทดสอบทักษะการฟังอาจเปนไปตามขั้นตอนการกำหนดระดับทักษะภาษาซึ่ง มีระดับขั้นตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ดังนี้

2.1 ระดับกลไก การทดสอบหน่วยเสียง เช่น การฟังและแยกเสียงได้
วาเป็นเสียงเดียวกันหรือต่างกัน เช่น name naim หรือ mail male main

2.2 ระดับความจำ การฟังขอความสั้นๆ แล้วรู้ ความหมายตามที่ได้ยิน
มา เช่น ดูภาพเด็กชายเตะกระดุกใหญ่สุนัข แล้วได้ยินประโยค Sutee is Kicking a Ball
Toward his Dog. และให้ผู้เรียนเลือกตอบว่า Yes/ No หรือ True/ False หรือ Right/
Wrong

สมิตรา อังวัฒนกุล (2549) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น
2 ชนิด คือ

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Test) เป็นการทดสอบ การฟ
งเสียงและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและ
เป็นประโยค เช่น

cat-cut They could just see the (sheep/ ship)

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยการวัดความสามารถในการฟังเสียง เน
นหนักในคำ (Word Stress) และในประโยค (Sentences Stress) เช่น ฟังคำแล้วให้เลือก
พยางค์ที่ออกเสียงหนักที่สุด

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ให้ฟังประโยคแล้ว
บอกได้ว่าทนายประโยคเสียงสูงหรือต่ำ

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test)
เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังเสียงแล้วตอบคำถามหรือการลากเส้นแสดงทิศทาง
การเดินทางลงในแผนที่ ตามข้อความหรือคำสั่งที่ได้ยิน ตัวอย่างการทดสอบความเข้าใจในการฟัง
อาจสรุปได้ดังนี้

2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียว แล้วให้
ผู้เรียนบอกถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง

2.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือกนักเรียน
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน
คำถามอาจเป็นภาษาแม่

2.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนนเมืองหรือรถไฟใต้ดินพร้อมกับบอก
จุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทางแล้วผู้เรียนทำ
เครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหนในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอลหรืออื่นๆ แลวกวกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 สมมุติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลาหรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.7 การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.8 การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกนี้ เดิมใช้กับภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนใดถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างช้าๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้การเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกให้เขียนจะยาวขึ้นเป็นประมาณ 7-10 คำ ตรงกันข้ามกับแบบเดิม ซึ่งเป็น 3-5 คำเท่านั้น การอ่านกระทำด้วยความเร็วปกติ

กรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึงการทดสอบทักษะการฟัง เช่น

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของการพูด (Skimming) เช่น

1.1 ฟังข่าวแล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว (เหมาะกับผู้เริ่มเรียน)

1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุณเคย ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้)

1.3 ฟังผู้สอนเล่าอธิบายสถานที่ สิ่งของ บุคคลหรือเหตุการณ์ ฯลฯ นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)

1.4 ฟังเทปบันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วยการทดสอบความเข้าใจในการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวม เช่น

2.1 การทดสอบหน่วย

2.2 การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย

2.3 การจับใจความสำคัญโดยการ

2.3.1 ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์แล้วตั้งชื่อเรื่อง

2.3.2 ฟังบทความแล้วสรุปบทความ ด้วยการเขียนหรือตอบด้วย

True/ False

2.3.3 ฟงแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวันเช่น กีฬา บันเทิง พยากรณ์ อากาศ แลวบอกโตวา เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ฟงบทสนทนาแลวเลือกภาพ ที่ตรงกับบทสนทนานั้นๆ

3. การทดสอบการรับขอมูล เช่น

3.1 ใหฟังขอความแลวใหกรอกขอมูลหรือทำเครื่องหมายแสดง เสนทาง จุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่

3.2 สมมุติให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ แลวสรูปขอความจากสิ่งที่ได้ยิน

3.3 ใหผู้เรียนฟงเฉพาะขอความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใชีวิตในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏใน ชีวิตจริง คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการสงสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับ โทรศัพท์ฝากขอความแลวให้จดบันทึกไว้หรือให้นำไปส่งขาวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะ การรับสารก็อาจถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้ สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือ ผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟงแลวให้นักเรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟง แลวบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนน ในภายหลัง

5. การเขียนตามคำบอก (Dictation)

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก สามารถทำนายความชำนาญทางภาษา ที่มีอยู่ได้และผู้สอนสามารถทราบปัญหาของนักเรียนในดานโครงสร้าง

สรุปได้ว่า การฟัง เป็นกระบวนการรับขาวสาร (Message) ที่มากระทบ โสต สัมผัสแลวสร้างความสำคัญหรือความหมายของขาวสารที่ได้ยิน ผู้ฟงจะต้องมีความสามารถเข้าใจ คำพูดที่พูดออกมา ต้องประมวลขอมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ดานภาษา ต้องมี ความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยา กรณ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟงขอความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟง บทสนทนาระหว่างเพื่อนยอมแตกต่างจากการฟงประกาศโนสนามบิน เป็นต้น

โดยสรุป จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับทักษะการฟงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ ทางการสื่อสาร ถ้าฟงไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะพื้นฐานในการ พัฒนาและส่งเสริมทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ ช่วยในการเก็บรวบรวมความรู้ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและ แสดงพฤติกรรมให้ถูกต้องและเหมาะสมในชีวิตประจำวัน

รายการโทรทัศน์

1. ความหมายของโทรทัศน์

จันทร์ฉาย เตมียาการ (2532) ได้ให้ความหมายของโทรทัศน์ไว้ว่า โทรทัศน์หมายถึง การเห็นอันไกล (Farseeing) ซึ่งเป็นประเภทหนึ่งของการถ่ายภาพ (Photography) อันมีความหมายว่าการวาดภาพด้วยแสง (writing with Light) เช่นเดียวกับตาของเรา

นภาพร อัจฉริยะกุล (2533) ได้ให้ความหมายของการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ ไว้ว่า การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เป็นการพิจารณาตกลงใจว่าจะกำหนดให้รายการอะไรออกอากาศแพร่ภาพในช่วงเวลาใด เป็นเวลานานเท่าใด ซึ่งมีความหมายกว้างขวางออกไปถึงการวางแผนเตรียมการของบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมรายการเพื่อออกอากาศนั่นเอง ดังนั้นการจัดรายการวิทยุ

2. ความสำคัญของรายการโทรทัศน์

นันทนิ วงษ์อำนิษฐกุล (2552) ได้อธิบายถึงโทรทัศน์ (Television) ว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อประชาชนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ เนื่องจากความเป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียงทำให้เกิดความได้เปรียบทางด้านการศึกษา เพราะมนุษย์เรามักจะเชื่อในสิ่งที่ตนเองเห็น (Seeing is Believing) นอกจากนี้ โทรทัศน์ยังเป็นสื่อแห่งความสดใหม่ สามารถเชื่อมโยงข่าวสาร สารความรู้จากทุกมุมโลกมาให้ผู้ชมได้รับทราบ บทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันของโทรทัศน์ก็คือ การเป็นสื่อที่นำเสนอความบันเทิงอย่างครบครันที่ผู้ชมไม่จำเป็นต้องออกไปหาความบันเทิงนอกบ้าน ทั้งละคร สื่อการเรียนรู้ ภาพยนตร์และการกีฬาทำให้โทรทัศน์เป็นสื่อที่ทรงพลังที่ยากจะหาสื่อใดมาเทียบเคียง นอกจากนี้ยังกล่าวถึงคุณสมบัติสำคัญด้วยกันหลายประการ ดังนี้

1. สามารถส่งสารไปยังผู้รับได้คราวละมากๆ และมีความสามารถในการดึงดูดความสนใจของผู้รับ ด้วยการนำเสนอทั้งภาพและเสียง

2. การหมุนเวียนของข่าวสาร สามารถนำเสนอข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ ได้ทันทั่วทั้งที่ ด้วยการส่งสัญญาณสด (Live Broadcast) ไปได้กว้างไกลทั่วโลก ทำให้ผู้รับสารมีส่วนร่วมในเหตุการณ์เดียวกันในเวลาเดียวกัน (Real Time)

3. ผลสะท้อนกลับของข่าวสาร เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อประชาชน ดังนั้น ผลสะท้อนกลับ จากการนำเสนอข่าวสารหรือรายการต่างๆ มักจะเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง (Talk of Town)

4. การให้น้ำหนักความสำคัญของสาร โดยทั่วไปแล้วโทรทัศน์จะเน้นหนักในการให้ความบันเทิงและข่าวสารสารต่างๆ แต่เมื่อมีเหตุการณ์ที่สำคัญ และมีผลกระทบต่อประชาชน โทรทัศน์สามารถที่จะเน้นการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง เช่น เหตุการณ์

ผู้ก่อการร้ายขับเครื่องบินชนตึก World Trade ในสหรัฐอเมริกาหรือเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (ซินามิ) ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2547 ในประเทศไทย โทรทัศน์หลายช่องในเมืองไทยได้พร้อมใจกันให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวซินามิโดยลดการนำเสนอรายการบันเทิงและรายการปรกติจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย

Cambre (1995) กล่าวว่า โทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอนและ การบรรยายที่ดี ที่สุด ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีอิสระในการทำงาน ครูที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนอาจจะไม่ได้มีหน้าที่เหมือนเช่นอดีต แต่หน้าที่ของครูก็ได้ถูกลดความสำคัญลงไป นักเรียนที่เรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ แต่โอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนก็ไม่ได้น้อยลงไป และอาจจะเพิ่มมากขึ้นด้วย โรงเรียนใดที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้จะทำให้ดูแตกต่างไปจากแบบแผนเดิม เพราะการดูโทรทัศน์จะมีบทบาทเข้ามาแทนที่การจดบันทึก การเรียนและการท่องจำ การนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนทำให้ครูมีเวลาเอาใจใส่กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาแทนที่การเรียนรู้แค่ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว

Ornstein (2000) กล่าวว่า โทรทัศน์ยังมีศักยภาพในการเพิ่มความรู้ให้แก่ นักเรียน โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย ละคร และการแสดงดนตรีผ่านสื่อโทรทัศน์ได้ นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถนำความรู้ทางด้านศิลปะมาประยุกต์ใช้ใน ด้านวิทยาศาสตร์ การเมือง และธุรกิจได้ ซึ่งรายการโทรทัศน์ดังกล่าวยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการ คิดวิเคราะห์และสามารถเรียนรู้เพื่อต่อยอดความรู้ด้วยตนเอง

3. ประเภทรายการโทรทัศน์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, นิคม ทาแดง และไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค (2546) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์สามารถจัดแบ่งออกได้หลายประเภท แล้วแต่ว่าจะยึดหลักหรือกฎเกณฑ์ใดเป็นแนวทางในการจัดแบ่งดังกล่าว แต่โดยทั่วไปแล้ว มักนิยมจัดแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์โดยยึดบทบาทหน้าที่ของโทรทัศน์ในฐานะที่เป็นสถาบันสื่อสารมวลชนแขนงหนึ่ง นั่นคือ ประเภทรายการโทรทัศน์มักถูกจำแนกออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. รายการเพื่อการบันเทิง (Entertainment Programs)

เป็นรายการที่ผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจของผู้ชมในสังคมนั้นๆ มีกระบวนการสร้างการลงทุนและมีการแข่งขันสูงมาก เช่น รายการ ละคร เกมโชว์ กีฬา เพลง การ์ตูน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการนำเข้ารายการจากต่างประเทศ มีการนำแนวความคิดหรือบทประพันธ์ มาทำเป็นรายการโทรทัศน์เพื่อให้ตรงกับความต้องการของสังคม มีการจัดแบ่งกลุ่มเป้าหมายชัดเจนเพื่อความเหมาะสมของผู้ชม ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ผู้หญิง-ชาย

อย่างไรก็ตามการผลิตรายการประเภทนี้ ผู้ผลิต รายการจะต้อง คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นพื้นฐาน ในด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามควบคู่กันไปด้วย

2. รายการโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ (Commercial Programs)

รายการประเภทนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจบริการ เช่น การเสนอขายสินค้าบริการหรือผลิตภัณฑ์ของตนเป็นหลักมีการแข่งขัน การประกวดผลงานโฆษณา ซึ่งจัดโดยสถาบันต่างๆ มากมาย มีการควบคุมรณรงค์ให้เจ้าของผลิตภัณฑ์แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมให้ มากยิ่งขึ้น โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์แต่เพียงฝ่ายเดียว เช่น สินค้า ประเภท เครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์บำรุงร่างกาย เครื่องดื่มบำรุงกำลัง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังรวมไปถึงรายการประเภทการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานองค์กร ของภาคราชการและหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไรด้วย เช่น การรณรงค์ส่งเสริมสุขภาพร่างกาย ของประชาชน (สสส.) การรณรงค์เรื่องความรักความสามัคคีของคนในชาติ การรณรงค์เรื่องการ ประหยัดพลังงาน กิจกรรมของภาครัฐและเอกชนที่จัดขึ้น เช่น การแถลงข่าวการจัดงานประจำปี เป็นต้น

3. รายการข่าว (NEWS Programs)

เป็นรายการที่เสนอข่าวความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงของสังคมสิ่งแวดล้อม และบุคคลที่เป็นที่สนใจ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มุ่งเน้นที่การรายงาน ด้วยความรวดเร็วของ ข่าวสาร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน มีการรายงานสดจากผู้สื่อข่าวที่อยู่ในสถานที่นั้นๆ เข้ามายัง สถานีโทรทัศน์ มีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องประกอบการรายงานข่าว มีการจัดทำสื่อบันทึกข่าว ปัจจุบัน รายการข่าวมีการพัฒนาแข่งขันกันสูงมากและมีมูลค่ามหาศาล มีการร่วมแสดงความคิดเห็นจากผู้ชม ได้ตลอดเวลา จากการส่ง SMS เข้าไปในรายการ เนื่องจากผู้ชมให้ความสนใจและเพื่อให้มีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น ในสถานการณ์นั้นๆ มากยิ่งขึ้น รายการข่าวจึงกลายเป็นรายการที่มีความสำคัญ และขยายตัวไปสู่กลุ่มผู้ชมในสังคมเป็นอย่างยิ่ง

4. รายการเพื่อการศึกษา (Educational Program)

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2551) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาสามารถ แยกออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) รายการความรู้ทั่วไป (General Education Program)

2) รายการเพื่อการสอน (Instructional Program)

1. รายการความรู้ทั่วไป (General Education Program) หมายถึง รายการที่มุ่งให้ความรู้ต่างๆ ไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ที่เป้นประโยชน์แก่ประชาชนทั้ง ทางตรงหรือทางอ้อม อันเป้นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจแยกตามลักษณะเนื้อหา และรูปแบบของรายการได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 รายการสาระบันเทิง คือ รายการที่มุ่งเน้นให้ความรู้แต่แฝงความบันเทิงไว้ในรายการหรืออาจเป็นรายการบันเทิงที่แฝงความรู้ต่างๆ เอาไว้ ดังนั้นรูปแบบการนำเสนอจึงอาจมีได้หลายรูปแบบ เช่น รายการสารคดี รายการนิตยสาร รายการแข่งขันประเภทเกมโชว์ รายการตอบปัญหา เป็นต้น การนำเสนอรายการแนวนี้เน้นเป็นการแทรกความรู้ให้แก่ผู้รับสาร โดยผู้รับสารมีความสนใจและไม่รู้สึกว่าเป็นการยัดเยียดความรู้ให้ ดังนั้น รายการประเภทนี้ จึงมีประโยชน์อย่างมากในการส่งเสริมความรู้ให้กระจายไปสู่ผู้ชมในขอบเขตที่กว้างขวาง

1.2 รายการส่งเสริมการศึกษา เป็นรายการที่ให้ความรู้ในด้านต่างๆ โดยที่มีเนื้อหาเด่นชัดทางด้านการศึกษามากกว่าความบันเทิง โดยมักจะจัดเนื้อหาเป็นระบบ เช่น แขนงเป็นชุด (Series) รายการประเภทนี้ไม่ได้นำผลผลิตขึ้นเพื่อประกอบการสอนตามหลักสูตรของสถาบันใดสถาบันหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ก็สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้เช่นกัน

2. รายการเพื่อการสอน (Instructional Program) เป็นรายการที่ผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอน ลักษณะของการจัดรายการมีแนวโน้มที่จะคล้ายบทเรียน โดยมีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ การจัดเสนอเนื้อหาอาจแบ่งเป็นตอนหรือไม่เป็นตอนก็ได้ แต่เนื้อหาจะสอดคล้องตามหลักสูตร เช่น รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช เป็นต้น นอกจากนี้รายการเพื่อการสอนยังสามารถแบ่งประเภทไปตามหน้าที่ของรายการได้ ดังต่อไปนี้

2.1 รายการทำหน้าที่สอนทั้งหมด (Total Teaching or Direct Classroom Teaching) คือ รายการซึ่งทำหน้าที่ในการสอนสมบูรณ์ในตัวเอง ดังนั้น รายการจึงทำหน้าที่เสมือนเป็นครูหรืออุปกรณ์การสอนไปในตัว

2.2 รายการทำหน้าที่สอนเนื้อหาหลัก (Principle or Main Resources) คือ รายการทำหน้าที่สอนเนื้อหาสำคัญของหัวข้อการสอนเท่านั้น

2.3 รายการทำหน้าที่เสริมการสอน (Supplementary or Enrichment) คือ รายการทำหน้าที่เสริมเนื้อหาที่ครูสอนให้ชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น

สรุปได้ว่า ประเภทรายการโทรทัศน์ จำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ รายการเพื่อการบันเทิง โฆษณา ข่าว และเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำรายการโทรทัศน์ทั้ง 4 ประเภทมาใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยแบ่งย่อยเป็น 8 เรื่อง คือ ข่าว ภาพยนตร์ ละคร สารคดี การ์ตูน ชิทคอม เรียลิตี้โชว์ และทอล์คโชว์

4. การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน

Moeller (1996) กล่าวถึงการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนรู้ไว้ว่า โทรทัศน์ทำหน้าที่ได้หลายอย่างในหลักสูตรการศึกษา โดยเฉพาะการใช้โทรทัศน์เป็นตัวแทนของหลักสูตรการเรียนด้วยตนเองที่ไม่ต้องการอุปกรณ์อื่นๆ เพิ่มเติม และยิ่งไปกว่านั้นการใช้โทรทัศน์เป็นหนึ่งในอุปกรณ์ที่ใช้

สำหรับสอนที่ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา ในวิทยาลัยนี้เป็นวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยแบบเปิดได้ทำการทดลองระบบการทำงานของโทรทัศน์เพื่อการสอน ซึ่งมีข้อสรุปไว้ดังนี้

1. เป็นการนำเสนอองค์ความคิดที่เป็นนามธรรมผ่านภาพที่เคลื่อนไหวได้ เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์
2. เป็นการสร้างรูปร่างโครงสร้างที่นำเสนอความคิดที่เป็นรูปธรรม เช่นในวิชา ฟิสิกส์
3. เป็นการแสดงโดยการพาไปเยี่ยมชมสถานที่จริง เช่น การไปเยี่ยมชมสถานที่ผลิตสารเคมี
4. เป็นการแปลงบทละครเพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายและซึมซับคุณค่าของนวนิยายได้ดีขึ้น
5. เป็นการส่งเสริมกลวิธีและความคิดรวบยอดที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษา
6. เป็นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยแบบเปิดโดยใช้ การเรียนผ่านโทรทัศน์
7. เป็นการใช้โทรทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความคิดทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
8. เป็นผลของการใช้อุปกรณ์ร่วมกับการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยแบบเปิด

Moeller (1996) ได้สรุปการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนรู้ไว้ว่า โทรทัศน์มี ประสิทธิภาพที่เป็นเอกลักษณ์เหมาะที่จะนำมาใช้พัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามการใช้โทรทัศน์ก็ไม่สามารถจะรับรองได้ว่าการเรียนรู้ผ่านทางโทรทัศน์จะเกิดขึ้นได้ อย่างรวดเร็ว เพราะผู้เรียนบางคนต้องการให้โทรทัศน์ช่วยอธิบายเนื้อหาทางทฤษฎีที่เป็นเนื้อหาใหม่ๆ และ นอกจากนั้นผู้เรียนบางคนก็ไม่ได้ใช้โทรทัศน์ในการเรียนให้เกิดประโยชน์ เพราะผู้เรียนไม่ทราบวิธีการ เรียนรู้ผ่านโทรทัศน์อย่างถูกต้อง กล่าวโดยสรุปคือ การเรียนผ่านโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จะต้องมีเนื้อหาที่ดีและตรงตามหลักสูตรการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. บทบาทของครู

ครูยังคงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนผ่านโทรทัศน์เช่นเดิม เพราะครูช่วย สนับสนุนการเรียนของผู้เรียนโดยการนำพาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ โดยครูจะพูดให้กำลังใจ ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้ผู้เรียนเห็นความเกี่ยวข้องของระหว่าง การใช้ โทรทัศน์ในการสอนและชีวิตจริงโดยส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อโทรทัศน์ เพื่อ การสอน และครูอาจจะนำตัวอย่างของการใช้ประโยชน์จากการดูโทรทัศน์เพื่อการสอนมายกตัวอย่าง ให้ผู้เรียนฟัง

2. อุปกรณ์เพิ่มเติมที่ใช้ร่วมกับโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

อุปกรณ์เพิ่มเติมที่ใช้ร่วมกับโทรทัศน์เพื่อศึกษามีหลากหลายชนิด เช่น แล็บบันทึกเสียง คอมพิวเตอร์ รูปภาพ เป็นต้น อุปกรณ์เหล่านี้มีการใช้ประโยชน์ที่คล้ายคลึงกับการใช้โทรทัศน์ โดยใช้อุปกรณ์เหล่านี้ในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนอภิปรายกันในชั้นเรียน แต่ประโยชน์จากการใช้อุปกรณ์เพิ่มเติมเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับการทำงานที่ประสานกันอย่างลงตัวของอุปกรณ์ต่างๆ ในวิจัยเล่มนี้ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไม่เข้าใจความเชื่อมโยงกันระหว่างโทรทัศน์กับเนื้อหาที่เรียนและยิ่งไปกว่านั้น ในบางครั้งผู้เรียนได้ใช้โทรทัศน์ผิดวัตถุประสงค์ที่ผู้ออกแบบรายการโทรทัศน์ เพื่อการสอนต้องการ นักการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแบบเปิดได้พบว่า กลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์สำหรับการรับมือกับปัญหาเหล่านี้ คือ ในโทรทัศน์ต้องมีเนื้อหาที่จะสอนสอดคล้องกับเอกสารที่แจกให้ผู้เรียน เพราะสาเหตุสำคัญที่ทำให้เนื้อหาในเอกสารและในโทรทัศน์ไม่เชื่อมโยงกันมาจากการผลิตรายการโทรทัศน์และเอกสารการเรียนที่ไม่พร้อมกันในการเรียนผ่านทางโทรทัศน์จะมีการแจกบันทึกย่อที่เป็น การสรุปใจ ความสำคัญจากการเรียนเนื้อหาแต่ละเรื่องจากโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการเรียนผ่านโทรทัศน์ และผู้เรียนสามารถจดบันทึกความรู้ไว้เพื่อทบทวนบทเรียนอีกครั้ง บันทึกย่อ นี้จะมีประโยชน์กับผู้เรียนเป็นอย่างมากหากในบันทึกย่อมีวัตถุประสงค์ของการเรียน ประเด็นสำคัญของรายการโทรทัศน์ และแผนภูมิหรือตารางที่แสดงให้ผู้เรียนดูในโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่าบันทึกย่อนี้ จะมีประโยชน์มากหากมีเนื้อหาที่ครบถ้วนและกระชับ เพราะเมื่อผู้เรียนนำบันทึกย่อนี้มาใช้ประกอบการเรียนในชั้นเรียนผู้เรียนจะไม่อ่านบันทึกย่อหากมีเนื้อหายาวเกินไป นอกจากนั้นบันทึกย่อที่มี เนื้อหายาวเกินไปจะทำให้ผู้เรียนใช้เวลาอยู่กับการอ่านมากจนไม่สนใจดูและฟังการสอนทางโทรทัศน์

โกศล คงสมปราษฎ์ (2550) ยังได้กล่าวถึงการเรียนภาษาแบบธรรมชาติและไม่เป็น ธรรมชาติว่า อยู่ในกระบวนการเดียวกันและต่างก็เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากการใช้ภาษาใหม่ ประสิทธิภาพจะต้องใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและเหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย แต่การเรียนรูภาษาต่างประเทศของคนเรา มีความแตกต่างกัน ใ้ชาวทุกคนจะสามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีเท่ากันหมด คนบางคนอาจจะประสบความสำเร็จในการเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศนั้นได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ยังมีอีกหลายคนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถรับรู้ความยากง่ายในการเรียนภาษาที่ต่างกัน ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาในการเรียน ความถนัด อายุ ประสบการณ์ เป็นต้น ดังนั้นการที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ

5. การจำแนกรูปแบบรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

สถานีโทรทัศน์โดยทั่วไปไม่ว่าจะตั้งขึ้นเพื่อการค้าหรือเพื่อการศึกษาก็ตาม ต่างก็ต้องการให้รายการโทรทัศน์ของตนได้รับความนิยมจากผู้ชมมากที่สุด ดังนั้น การผลิตรายการจึงต้องมี

ความพึงพอใจในการเลือกเฟ้นข้อมูลที่จะนำเสนอ กำหนดรูปแบบรายการให้น่าสนใจเพื่อมิให้ ผู้ชม รู้สึกเบื่อหน่าย บ่อยครั้งที่เรามักจะได้ยินคำกล่าวหา รายการที่ดีและสามารถดึงดูดผู้ชมได้มาก มักจะเป็น รายการที่มีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายแปลกใหม่ ขณะเดียวกันรายการภาษาอังกฤษ ก็เป็นอีกรายการหนึ่งที่มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอใหม่มีความแปลกใหม่และทันสมัยมากขึ้น ดังนั้น เราจึงพบว่า รายการภาษาอังกฤษก็มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนรายการใหม่ๆ ขึ้นมาเสมอๆ เช่นเดียวกับรายการประเภทอื่น ได้แบ่งรูปแบบรายการโทรทัศน์ไว้ 12 รูปแบบ คือ (อัจฉิมา ลีรัตนชัย, 2542)

1. รูปแบบพูดคุย (Straight Talk)

รูปแบบพูดคุยนี้เป็นรายการที่มีผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกรทำหน้าที่พูดคุยกับผู้ชมเพียงหนึ่งคน (Monologue) ส่วนมากจะมีภาพประกอบในรายการเพื่อมิให้เห็นหน้าผู้พูดตลอดเวลา รูปแบบพูดคุยนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความสามารถในการคิดและการพูดและนำเสนอเนื้อหาสาระ รวมไปถึงบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกรเป็นหลัก การจะทำให้รายการน่าสนใจ ควรจะใช้เวลาในการเกริ่นเรื่องให้น้อยที่สุด และเข้าสู่เรื่องที่ต้องการนำเสนอโดยเร็วและตรงประเด็น เพื่อดึงดูดผู้ชมไว้กับรายการตลอดเวลา

2. รูปแบบสนทนา (Dialogue)

รูปแบบสนทนาเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีคนมาพูดคุยกัน 2-3 คน แต่ละคนจะทำหน้าที่เท่าๆ กัน คือ เป็นทั้งผู้ถามและผู้ตอบ มีการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกันรูปแบบสนทนามีความแตกต่างจากรูปแบบอภิปรายตรงที่หัวข้อหรือประเด็นที่เลือกมาสนทนาจะต้องไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้สนทนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาจารย์ผู้ชมหาข้อตกลงร่วมกันและกระตุ้นความสนใจของผู้ชม

3. รูปแบบอภิปราย (Discussion)

รูปแบบอภิปรายเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีผู้ดำเนินการอภิปรายหรือประธาน 1 คน ทำหน้าที่ป้อนประเด็นหรือคำถามให้ผู้ร่วมอภิปรายตั้งแต่ 2-4 คน ผลัดกันแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อประเด็นหรือคำถามต่างๆ โดยอาจพูดเสริมหรือแย้งคนที่พูดก่อนก็ได้ รายการที่ใช้รูปแบบนี้ เช่น รายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง

4. รูปแบบบรรยาย (Narration)

รูปแบบบรรยายเป็นรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่ใช้การบรรยายประกอบภาพ ล้วนๆ จะไม่มีการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการหรือมีบทสัมภาษณ์อื่นๆ มาเสริมในรายการและจะไม่เห็นตัวผู้บรรยายตั้งแต่เปิดจนกระทั่งจบรายการหรืออาจเห็นตัวผู้บรรยายบางแต่ไม่ชัดตลอดทั้งรายการ ภาพที่นำเสนอ ก็จะเป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่บรรยายนั่นเอง

5. รูปแบบสัมภาษณ์ (Interview)

รูปแบบสัมภาษณ์เป็นรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่มีผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์หรือวิทยากรมาสนทนารวมกัน โดยใหญ่ดำเนินรายการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เล่าให้ฟัง อัจจิมา ลีรัตนชัย (2542) ได้แบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ชนิด คือ

5.1 การสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไป (Plain Folk Interview) คือ การสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไป เพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น เช่น การสัมภาษณ์ตามท้องถนน โดยผู้สัมภาษณ์จะเลือกผู้ถูกสัมภาษณ์จากการสุ่มตัวอย่าง

5.2 การสัมภาษณ์เพื่อโนมนาวชักจูง (Persuasive Interview) คือ การสัมภาษณ์เพื่อโนมนาวชักจูง มักใช้เพื่อสนับสนุนรายการหรือเหตุการณ์ที่กำลังนำเสนออยู่ โดยการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักแสดง นักร้อง เพื่อทำให้อารมณ์น่าสนใจ แต่ถ้าวขอนั้นนำมาซึ่งความขัดแย้ง การสัมภาษณ์ก็จะมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ

5.3 การสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ (Personality Interview) คือ การสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ เป็นการสัมภาษณ์ในกรณีที่ไม่สามารถพบปะพูดคุยกับบุคคลนั้นโดยตรงได้ เนื้อหาในการสัมภาษณ์จึงมักเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นส่วนใหญ่

5.4 การสัมภาษณ์ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ (Authority interview) คือ การสัมภาษณ์ ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ในหัวข้อที่จะสัมภาษณ์เป็นอย่างดี เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ข้อมูลและความคิดเห็น ตลอดจนการถกเถียงถึงข้อดีข้อเสียของแนวทางในการแก้ไขปัญหาจากหัวข้อที่สัมภาษณ์ให้ประชาชนรับทราบ การสัมภาษณ์ชนิดนี้จึงพบมากในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะประโยชน์

6. รูปแบบเกมหรือการตอบปัญหา (Game or Quiz Show)

รูปแบบเกมหรือการตอบปัญหาเป็นการจัดให้มีการแข่งขันระหว่างคนหรือกลุ่มคน ที่มารวมรายการด้วยการเล่นเกมหรือตอบปัญหา ฝ่ายใดชนะก็จะได้รางวัลใหญ่ไป ฝ่ายใดแพ้ก็จะได้รางวัลปลอบใจไป

7. รูปแบบสารคดี (Documentary)

รูปแบบสารคดีในรายการที่นำเสนอเนื้อหาสาระด้วยภาพและเสียงบรรยายตลอดรายการโดยไม่มีพิธีกร ผู้ดำเนินรายการหรือผู้คนมาพูดคุยกัน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

7.1 รูปแบบสารคดีเต็มรูป

7.2 รูปแบบสารคดีกึ่งพูดคนเดียว

8. รูปแบบละคร (Drama)

รายการละครเป็นรายการที่นำเสนอเรื่องราวต่างๆ ด้วยการจำลองสถานการณ์ เป็นละครมีการกำหนดตัวผู้แสดงจัดสร้างฉาก แต่งตัวและแต่งหน้าให้สมจริงสมจัง และใช้เทคนิคการละคร เพื่อเสนอเรื่องราวให้เหมือนจริงมากที่สุด ซึ่งใช้ได้ทั้งรายการบันเทิงและรายการ เพื่อการศึกษาละครโทรทัศน์จะอยู่ในรูปของชุดต่อเนื่องที่เรียกว่า “Series” หรือชุดที่ไม่ต่อเนื่องภายใต้เรื่องเดียวกัน ซึ่งแต่ละตอนมีเรื่องราวไม่เหมือนกันก็ได้

9. รูปแบบสารละคร (Docu-drama)

รูปแบบสารละคร เป็นการผสมผสานกันระหว่างรูปแบบสารคดีกับรูปแบบละคร หรือนำละครมาประกอบรายการที่นำเสนอสาระบางส่วน มีใช้การนำเสนอเป็นละครทั้งรายการ ทั้งนี้ จะต้องมีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่สรุป อธิบายหรือขยายสาระที่ดูจากส่วนที่เป็นละครเสมอ การเสนอละครในรายการที่มุ่งให้สาระมี 4 แนวด้วยกัน ได้แก่ 1) นำเรื่อง 2) เป็นตัวอย่าง 3) ขยายประเด็นหรือแนวคิด และ 4) สรุปประเด็น

10. รูปแบบสาธิตและทดลอง (Demonstration and Experiment)

รายการโทรทัศน์ที่ในรูปแบบสาธิตและทดลอง เป็นรายการที่นำเสนอ “วิธีทำ” อะไรสักอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้ชมได้แนวทางที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้ เช่น รายการสอนทำอาหาร รายการสอนประดิษฐ์งานฝีมือ เป็นต้น

11. รูปแบบเพลงและดนตรี (Musical Show)

รายการเพลงและดนตรีเป็นรายการที่นำเสนอการบรรเลงดนตรี การใช้เพลงนั้นมีอยู่ 3 แบบ ได้แก่

11.1 แบบที่มีวงดนตรีและนักร้องมาแสดงในสตูดิโอ

11.2 แบบที่ให้นักร้องมาร้องในสตูดิโอควบคู่ไปกับเสียงดนตรีที่มีการบันทึกไว้ก่อนแล้ว

11.3 แบบที่ให้นักร้องและวงดนตรีมาเล่นและร้องในสตูดิโอ แต่ใช้เสียงที่เปดจากเทปหรือแผ่นเสียงแทนการเล่นและร้องจริง

12. รูปแบบนิตยสารทางอากาศ (Magazine)

รูปแบบนิตยสาร หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอหลายประเด็นหลายรส และหลากหลายรูปแบบในรายการเดียวกัน โดยจัดแบ่งเป็นชุดๆ เรียกได้ว่าเป็นรายการที่มีความหลากหลายทั้งรูปแบบ สาระ ตลอดจนวิธีการนำเสนอเช่นเดียวกับหนังสือ “นิตยสาร” ซึ่งมีความหลากหลายรสในเล่มเดียวกัน ตามปกติจะมีพิธีกรทำหน้าที่เชื่อมโยงเป็นตอนๆ ไป ลักษณะของรายการนิตยสารมี 3 ลักษณะ ดังนี้

12.1 รายการนิตยสารที่เน้นความรู้ ความรู้ในที่นี่หมายถึงความรู้ทั่วไป ที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์แก่ชุมชน ซึ่งความรู้ที่น่าเสนออาจแทรกอยู่ในความบันเทิงก็ได้

12.2 รายการนิตยสารที่เน้นความบันเทิง ความบันเทิงนี้รวมถึงเพลง ละคร ตลก การแสดงประกอบเพลง เป็นต้น โดยส่วนที่เป็นความรู้จะมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับความบันเทิง

12.3 รายการนิตยสารที่เน้นทั้งความรู้และความบันเทิง คือ เนื้อหาสาระของรายการมีสัดส่วนของความรู้และความบันเทิงใกล้เคียงกัน

สรุปได้ว่า รูปแบบรายการโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในรายการเพื่อการศึกษา มีหลากหลายรูปแบบที่สื่อให้ผู้ชมรายการสามารถนำมาสร้างองค์ความรู้ในการศึกษา ได้แก่ รูปแบบพุดคุย สนทนา อภิปราย บรรยาย สัมภาษณ์ เกม สารคดี ละคร สารละคร สาธิต ทดลองและ นิตยสารทางอากาศ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบดังกล่าวมาเป็นสื่อในการพัฒนาพัฒนาทักษะ การฟังภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในภาษาอังกฤษ และสามารถวิเคราะห์เรื่องที่ ได้ ฟัง

6. ข้อดีและข้อจำกัดของรายการโทรทัศน์

ธราบุญ คุณจินดา (2550) ได้เสนอข้อดีของรายการโทรทัศน์ไว้ ดังนี้

1. แสดงการเคลื่อนไหวทั้งภาพและเสียงได้พร้อมกัน
2. มีอิทธิพลต่อการรับรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสูง
3. สามารถสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ผู้ชมได้ดี
4. สร้างความสนใจและอารมณ์ที่มีต่อเนื้อเรื่อง/เนื้อหาได้ดีกว่าสื่ออื่น
5. นำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นลำดับและไม่เรียงลำดับได้
6. นำสิ่งที่เล็กที่สุดหรือที่อยู่ไกลๆ มานำเสนอได้
7. นำเสนอได้พร้อมกันในหลายๆ พื้นที่ (CATV, CCTV, Broadcasting, Internet) ใช้ได้ดีทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่
8. คุ่มค่ากับต้นทุนการผลิตเมื่อเทียบเป็นรายหัวกับผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์
9. ย้อนกลับหรือข้ามเนื้อหาหรือหยุดดูในรายละเอียดของภาพได้เมื่ออยู่ในรูปของ VDO Tape หรือ VCD, DVD
10. ขณะถ่ายทำ/บันทึกภาพสามารถดูได้ทันที
11. เทปบันทึกภาพสามารถนำกลับมาใช้ได้อีก
12. มีพัฒนาการตามเทคโนโลยีมาโดยตลอดทำให้เกิดความคมชัดสูง

7. คุณค่าของโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนการสอน

ธราบุญ คูจินดา (2550) ได้สรุปคุณค่าของโทรทัศน์ต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำเอาสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกันอย่างสะดวก เป็นการใช้สื่อที่เรียกว่า สื่อผสม ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
2. มีความสามารถนำรูปธรรมมาประกอบการสอน ได้สะดวกและรวดเร็ว
3. มีความสามารถบังคับการเพ่งเล็งการพิจารณาจากผู้เรียนได้ด้วยวิธีการถ่ายภาพ เช่น ภาพใกล้ชัด
4. เป็นสื่อที่นำเอาความชำนาญของฝ่ายต่างๆ เข้ามาร่วมกันเสนอสาระแก่ผู้เรียน
5. มีความใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเป็นจริง
6. การมีเทปบันทึกภาพ ยิ่งทำให้การใช้รายการโทรทัศน์มีความสะดวกขึ้น รวมทั้งโทรทัศน์วงจรปิดเกิดขึ้นยิ่ง ทำให้การใช้รายการโทรทัศน์เป็นไปโดยสะดวก และค่าใช้จ่ายถูกลงและใช้สะดวกตามเวลาที่ต้องการ การบันทึกภาพโทรทัศน์ (V.T.R) ทำให้เทคนิคการใช้เป็นไปได้อย่างกว้างขวาง ใช้เมื่อไหร่ จะใช้กี่ครั้งก็ได้

จะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์มีประโยชน์ในทุกด้านโดยเฉพาะทางด้านการศึกษ สามารถเป็นผู้ช่วยครูในการสอนได้เป็นอย่างดี รวมถึงยังสามารถช่วยจัดข้อผิดพลาดในการสอนของครู นักเรียนได้ฟังเสียงจริงๆ ของเจ้าของภาษา เห็นภาพในสถานการณ์เหมือนจริง เป็นสื่อที่สามารถทำให้นักเรียนเห็นสิ่งที่อยู่ไกลตัวหรือมองไม่เห็นให้เห็นเป็นรูปธรรมได้อีกด้วย รายการโทรทัศน์หาได้ง่าย สามารถบันทึกเทปรายการที่ดีๆ และเป็นประโยชน์กับสิ่งที่ครูสอนไม่เสียงบประมาณรายจ่าย ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้รายการโทรทัศน์ผู้วิจัยเชื่อว่า รายการโทรทัศน์จะช่วยขยายโอกาสของผู้เรียนในทิวทัศน์กว้างยิ่งขึ้น โดยผ่านประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ซึ่งในที่สุดก็จะนำพาผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) กล่าวคือ ผู้เรียนจะบังเกิดความสนใจที่จะคนควาทดลองด้วยตนเองหรือไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ที่เห็นใน โทรทัศน์ด้วยตนเองในภายหลัง

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ความหมายและเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

นิคม ชมพุลอง (2545) ได้ให้ความหมายของการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปทดลองใช้ (Try-out) คือนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอน

ที่กำหนดแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้จริง เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึงระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับแล้ว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนได้

ขั้นตอนการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปหาประสิทธิภาพ มีดังนี้
ทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทั้งเด็กก่อน ปานกลาง และเก่ง นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองนี้จะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ทดลองภาคสนาม คือทดลองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน 40-100 คน นำผลทดลองที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์อีกครั้ง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้การหาประสิทธิภาพพิจารณาไว้ 3 ระดับ ดังนี้ สุรชัย สิกขาบัณฑิต (2541)

1. ระดับสูงกว่าเกณฑ์ หมายถึงประสิทธิภาพของสื่อสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป
2. ระดับเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายถึง ประสิทธิภาพของสื่อเท่ากับ 2.5% ถือว่ามีประสิทธิภาพยอมรับได้
3. ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ หมายถึง ประสิทธิภาพของสื่อต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าต่ำกว่า 2.5% ถือว่าไม่มีประสิทธิภาพ

เผชิญ กิจระการ (2544) หลังผ่านกระบวนการและขั้นตอนของการสร้างทั้งหลายของหลักวิชาแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
การหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาคุณภาพ ด้วยวิธีนี้ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนรู้หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลขย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ใช้สูตรดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในที่นี้หมายถึง 1 ตัวเลข E_1 คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วน 80 ตัวหลัง E_2 คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุด
 รวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 n แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 n แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก E_1 คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง E_2 คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คน คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนร้อยละ 80 ส่วน 80 ตัวหลัง E_2 คือผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ย

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก E_1 คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ตัวหลัง E_2 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน (Pretest) อธิบายเฉพาะตัวเลข 80 ตัวหลัง E_2 ดังนี้ สมมุติ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่า ความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้ง (ก่อนเรียน และหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้นค่า ของ $E_2 = (75/100) \times 3.3 \%$ ถือว่าสูงกว่าที่กำหนดไว้ $E_1 = 80$

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวแรก E_1 คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ตัวหลัง E_2 หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

สรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะคือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้นถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่าย เช่น ก็อาจตั้งเกณฑ์ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ร้อยละ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน จะมาจากผลลัพธ์ของ การคำนวณ (E_1 และ E_2) เป็นตัวเลข ตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 10 มากเท่าไร ยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณารับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียน การสอน ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึง มีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน และสามารถวัดได้
2. เนื้อหาของบทเรียนต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ของการเรียน การสอน
3. แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบต้องมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ควรมีการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม
4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัด และข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอนจำนวนแบบฝึกหัดข้อคำถาม ในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าวัตถุประสงค์

การคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนี้เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้ ดังนั้น ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนในที่นี้จึงเป็นองค์รวมของ

ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพ ซึ่งมักนิยมเรียกรวมกันเป็นที่เข้าใจสั้นๆ “ประสิทธิภาพ” ของสื่อการเรียนการสอน

สรุปว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนท้ายแผน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์ ได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการหาค่าดัชนีเพื่อให้ทราบว่ามีสื่อการเรียนการสอน หรือวิธีสอน หรือนวัตกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใด แล้วนำสื่อที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ได้ออกแบบสื่อขึ้นมาแล้ว นำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจนแน่นอน โดยทั่วไปจะใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล E.I. คำนวณตามวิธีของกูดแมน และชไนเดอร์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$E.I = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน}-\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน})-\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

ส่วนการวิจัยครั้งนี้ ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบ ก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

วิภา อีโน (2551: 98-102) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์การ์ตูน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเหล่าจันทนองหุ่ม อำเภोजตุรพัตร์พิมาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 17 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้การกระตุ้นแรงจูงใจโดยใช้สื่อภาพยนตร์การ์ตูน จำนวน 6 แผน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

อรพรรณ สุธาพันธ์ (2551: 52-57) ได้ทำการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง อำเภอมือง จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 43 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยภาพยนตร์มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น

สุรดา จรุงกิจอนันต์ (2552: 87) ได้ศึกษาวิธีนำเสนอความบันเทิงในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ พ.ศ. 2543 โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการเล่น อารมณ์ขัน ความบันเทิง และแนวคิดเกี่ยวกับรายการเกมโชว์ และใช้วิธีวิจัย 3 วิธี คือ การวิเคราะห์เนื้อหา การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์เจาะลึก จากรายการเกมโชว์ทั้งหมด 32 รายการโดยแบ่งรายการเกมโชว์ออกเป็น 4 เนื้อหา คือ รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคล รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาความรู้ทั่วไป และความรู้เฉพาะด้าน รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความท้าทาย และรายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาผสม การนำเสนอความบันเทิงมากที่สุด คือ พิธีกรและเกมการแข่งขัน รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลจะมีส่วนคล้ายรายการวาไรตี้ จะเน้นความสนุกสนานและอารมณ์ขัน โดยจะมีตารับเชิญมาเล่าเรื่องต่างๆ เพื่อใช้เป็นคำถาม พิธีกรจะมีบทบาทในการพูดคุย ซักถาม และทำให้เรื่องที่ตารับเชิญเล่าเป็นเรื่องสนุกสนานโดยใช้ความสามารถและลูกเล่นส่วนตัว บางครั้งมีการกลั่นแกล้งกันเองในหมู่พิธีกรหรือตารับเชิญ รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะด้านเป็นรายการเกมโชว์ที่มีรูปแบบคล้ายรายการแข่งขันตอบปัญหา ความสนุกของเกมเกิดจากคำถามซึ่งไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไปทำให้ผู้ชมมีโอกาสร่วมเล่นเกมไปพร้อมๆ กับผู้แข่งขัน บางรายการใช้เงื่อนไขเวลาทำให้การแข่งขันเร้าใจขึ้น พิธีกรมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศให้กับรายการซึ่งมีทั้งแบบกดดันและสนุกสนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวเนื้อหา รายการเกมโชว์ที่เกี่ยวกับความท้าทาย เป็นรายการเกมโชว์ที่มีรูปแบบ

ของการแข่งขันที่ต้องใช้ไหวพริบ ความเร็ว และพละกำลังรวมทั้งจิตใจเพื่อเอาชนะ ส่วนมากเน้นที่ การเคลื่อนไหวของร่างกายทำให้เกิดความตื่นเต้น รายการที่มีเนื้อหาผสมเป็นการแข่งขันที่ หลากหลายเนื้อหาทั้งเรื่องส่วนบุคคล ความรู้และความท้าทาย จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้แข่งขัน ในรายการเกมโชว์ทุกประเภทมักเป็นดาราและไม่ได้มีแค่เกม

ประสิทธิ์ เครือแดง (2553: 101-105) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนตาลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 34 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการ เรียนรู้การพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ จำนวน 4 แผน แบบทดสอบทักษะ การฟังภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากที่จัดกิจกรรมตามแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่วางไว้

ศิริการ์ณ ตาปราบ (2553: 112-114) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโฆษณาในโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ วงรอบที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนฟังรายการโฆษณาในโทรทัศน์ เล่นเกมและทำแบบฝึกหัด ผลการจัด กิจกรรมปรากฏว่านักเรียนมีความสนุกสนานในการเล่นเกมน และได้คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัด อยู่ในระดับพอใช้ ปัญหาที่ต้องแก้ไข คือ นักเรียนบางส่วนยังฟังรายการโฆษณาในโทรทัศน์ไม่ทัน ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่ฟัง วงรอบที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แก้ไขปัญหการฟังที่นักเรียนฟังไม่ทัน โดยให้นักเรียนฟังรายการโฆษณาซ้ำหลายๆ ครั้ง ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนสามารถฟัง ทันและจับใจความได้ ทำให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เต็มคำศัพท์ที่หายไป มีความมั่นใจในการ เล่นเกม และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง แต่ยังมีปัญหาที่พบในขั้นหลังการฟัง คือ นักเรียนบางส่วนจับ ใจความไม่ได้แต่ยังเก็บรายละเอียดของเรื่องที่ฟังไม่ได้ วงรอบที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการแก้ไข ปัญหาโดยในขั้นก่อน การฟังให้นักเรียนฟังและออกเสียงคำศัพท์พร้อมอธิบายความหมายของ คำศัพท์ ยกตัวอย่างประโยค การใช้คำศัพท์นั้นๆ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยและเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนสามารถฟังรายการโฆษณาได้เข้าใจและเก็บรายละเอียดของ เรื่องที่ฟังได้มากขึ้น และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องแต่ยังมีปัญหา คือ นักเรียนบางส่วนฟังแล้วยังจับ ใจความไม่ได้เพราะในรายการโฆษณาพูดเร็วและพูดต่อเนื่องกัน วงรอบที่ 4 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ ดำเนินการแก้ไขปัญหการฟังแล้วยังจับใจความไม่ได้ เพราะในรายการโฆษณาพูดเร็วและพูด ต่อเนื่องกัน โดยเปิดให้นักเรียนฟังและหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อให้ฟังทันและจับใจความได้ ผลการจัด

กิจกรรมปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ฟังแล้วจับใจความได้ ทำให้ตอบคำถาม เต็มคำศัพท์ที่หายไป มีความมั่นใจในการเล่นและทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากขึ้น

สุวิรัชรา มาตรโพธิ์ (2554: 98) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทักษะการฟังและการออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญและจำเป็นมากที่จะต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะที่ดีและมีเจตคติที่ดีเพื่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ตามเกณฑ์ 70/70 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะและเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสำราญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/71.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ มีค่าเท่ากับ 0.23 นักเรียนทุกคนให้ความสนใจและมีความสุขสนุกสนานในการร้องเพลง และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี สามารถออกเสียงเน้นหนัก ท้ายคำ ได้ถูกต้องและชัดเจนแต่การออกเสียงประโยค (Intonation) นักเรียนบางส่วนไม่ออกเสียงเน้นหนักในคำและเสียง ท้ายคำ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Babrow (1989: 155-178) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความคาดหวังต่อละครโทรทัศน์ของนักศึกษา ซึ่งละครโทรทัศน์ประกอบด้วย รายการที่นิยมในช่วงกลางวัน พบว่าความต้องการเรียนรู้ (Desires for Learning) และความรู้สึกรอมานติก (Romantic Fantasy) มีบทบาทเล็กน้อยใน การยกระดับการเปิดรับสื่อ ในขณะที่ตัวแปรความคาดหวังในเรื่องบันเทิง (Anticipated Entertainment) และความคาดหวังในเรื่องการนำไปปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) เป็นตัวแปรที่มีอำนาจมากในการทำนายการเปิดรับสื่อ (Media Exposure)

Tokeshi (2003: Web Site) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการและกลวิธีในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในญี่ปุ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผู้ฟังและผู้พูดในสภาพการณ์ต่างๆ ไป และศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในญี่ปุ่น ในการเรียนภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง

คุณภาพกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในญี่ปุ่นที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน (จากนักเรียน 19 คน) และผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษา (ครูสอนภาษา) จำนวน 1 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของผู้ฟังและผู้พูดในสภาพการณ์ต่างๆ ไปการใช้เนื้อหาจากบริบท และการแสดงท่าทางประกอบการพูด ช่วยให้ผู้ฟังระดับต้นเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ดีขึ้น ในด้านการใช้กลวิธีในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนนั้นมีการนำกลวิธี Bottom-up และกลวิธี Top-down มาใช้ ซึ่งสรุปได้ว่า การใช้กลวิธีในการฟังทั้งสองอย่างนี้ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้ฟัง นอกจากนี้ยังพบว่า การให้ความร่วมมือกันระหว่างผู้ฟังกับผู้พูดจะช่วยให้การฟังเกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้วย

Liu (2005: 2870-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนและครูที่มีต่อการใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองในวิทยาลัยของประเทศไต้หวัน มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการใช้โทรทัศน์ในการสอนภาษาอังกฤษเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจของครู จำนวน 20 คน และสอบถามของนักเรียนจำนวน 195 คน ที่ไต้หวัน ประเทศไต้หวันเหนือ โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ครูร้อยละ 54.5 และนักเรียนร้อยละ 61.5 ใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง นักเรียนร้อยละ 64.8 และครูร้อยละ 74.8 มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครูชื่นชอบภาพยนตร์ของอเมริกาคิดเป็นร้อยละ 68.7 และ 50.0 ตามลำดับ นักเรียนร้อยละ 54.8 และครูร้อยละ 50.0 มีความรู้สึกว่ารยะเวลา 1 ชั่วโมงหรือน้อยกว่านั้นเล็กน้อยต่อวันเป็นช่วงที่พอเหมาะสำหรับการชมรายการภาษาอังกฤษความไม่คุ้นเคยในคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนชอบการเดา ร้อยละ 51.3 และนักเรียนร้อยละ 55.0 ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ผ่านโทรทัศน์ในด้านเศรษฐกิจ อาชีพ ธุรกิจ การสื่อสารหรือเพื่อนาาคตที่ดีเป็นเหตุผลหลัก

Palmgreen, Wenner และ Rayburn (2010: 451-478) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพราะประโยชน์ และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนทักกี ด้วยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จาก กลุ่มตัวอย่างชายหญิง รวม 526 คน โดยวัดความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์รายการโทรทัศน์จะให้การผ่อนคลายความเครียด การเรียนรู้สิ่งต่างๆ การใช้ประโยชน์ในการใช้สื่อสัมพันธ์ การช่วยเหลือปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพื่อเป็นการแก้ เหงา และเพื่อความบันเทิง พบว่าความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมมีความแตกต่างกันสูงและมีความสัมพันธ์กันเชิงลบคือ ความคาดหวังสูง-ความพึงพอใจต่ำหรือความคาดหวังต่ำ-ความพึงพอใจสูง

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่ารายการโทรทัศน์
ทุกประเภทมีอิทธิพลต่อผู้ชม โดยเฉพาะรายการสอนภาษาทำให้คนเขาใจวัฒนธรรมประเพณีของ
เจ้าของภาษานั้นๆ อย่างถูกต้องและสามารถติดต่อสื่อสารในในแง่มนุษย์สัมพันธ์และการสื่อสาร
ด้านต่างๆ นอกจากนี้รายการโทรทัศน์ประเภทเพื่อการศึกษา ยังช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ
เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน เนื่องจากสื่อดังกล่าวมีอำนาจดึงดูดความสนใจ และ
มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก และมีความสามารถในการสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน นอกจากนี้รายการ
โทรทัศน์ที่สอนภาษาต่างประเทศ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังสำเนียงภาษาที่แท้จริงของเจ้าของภาษาตาม
ธรรมชาติที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเห็น
ความสำคัญของ การนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังอังกฤษ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในระดับต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก
ในอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24
จำนวน 10 ห้อง จาก 4 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม มี 3 ห้องเรียน
รวม 69 คน โรงเรียนโคกศรีเมือง มี 2 ห้องเรียน รวม 49 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์
มี 2 ห้องเรียน รวม 39 คน โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร มี 2 ห้องเรียน รวม 75 คน
รวม 232 คน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนกันรวมทั้งมีผล
การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ปีการศึกษา 2/2558 ใกล้เคียงกัน
 - 1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียน
ที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบ
กลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โดยการคัดเลือกหน่วย (Unit) และหัวเรื่อง (Topic) ที่เหมาะสมกับทักษะการฟัง กำหนดหน่วยการเรียนรู้ไว้ดังนี้

2.1 Unit : Science and technology

Topic : Change in life จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.2 Unit : People

Topic : Relationships จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.3 Unit : Interest/ Opinion

Topic : Movies จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.4 Unit : Science and technology

Topic : Solar systems จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.5 Unit : Places

Topic : Entertainment จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.6 Unit : Health

Topic : Social life จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

2.7 Unit : Tourist Attractions จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

Topic : History

2.8 Unit : Foreign Culture

Topic : Entertainment จำนวน 1 แผน เวลา 3 ชั่วโมง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

จากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สอนโดยใช้รายการโทรทัศน์ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ตามลำดับดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทักษะการฟัง งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ศึกษา
แนวคิดของแคมเบร์ (Cambre, 1995) เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อการสอน

1.2 เลือก Unit และ Topic จากเอกสารการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ)

1.3 หลักจากเลือก Unit และ Topic ผู้วิจัยมีกระบวนการได้มาของรายการ
โทรทัศน์ ดังนี้

1.3.1 สืบค้นข้อมูลรายการโทรทัศน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตหน่วยละ 2 รายการ
แล้วคัดเลือกรายการที่น่าสนใจที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนที่กำหนดไว้ และเหมาะสมกับวัย
ของผู้เรียน

1.3.2 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
เลือกเนื้อหาจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และสอดคล้องกับ Unit : Science and technology
Topic : Change in life Unit : People Topic : Relationships Unit : Interest
/Opinion Topic : Movies Unit : Science and technology Topic : Solar systems
Unit : Places Topic : Entertainment Unit : Health Topic : Social life Unit :
Tourist Attractions Topic : History Unit : Foreign Culture Topic : Entertainment
เพื่อนำมาใช้ในสร้างแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้และออกแบบกิจกรรม

1.3.3 ผู้วิจัยบันทึกรายการโทรทัศน์ที่คัดเลือกในรูปแบบของแผ่น CD และเขียน
สคลิปเพื่อนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

1.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เพื่อสร้างเนื้อหาของกิจกรรมให้
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากคำอธิบายในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังตาราง 9

ตาราง 9 วิเคราะห์หลักสูตร

หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
Unit : Science and technology Topic : Change in life	1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ 2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม 3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	1. ฟังและชมรายการข่าว แล้วเติมคำที่หายไป 2. ฟังและชมรายการข่าว แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง 3. ฟังและชมรายการข่าว แล้วตอบคำถามได้	3
Unit : People Topic : Relationships	1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ 2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม 3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	1. ฟังและชมรายการละคร แล้วเติมคำที่หายไป 2. ฟังและชมรายการละคร แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง 3. ฟังและชมรายการละคร แล้วตอบคำถามได้	3

ตาราง 9 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
Unit : Interest/ Opinion Topic : Movies	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังและชมภาพยนตร์ แล้วเติมคำที่หายไป</p> <p>2. ฟังและชมภาพยนตร์ แล้วเรียงลำดับ เหตุการณ์ก่อนหลัง</p> <p>3. ฟังและชมภาพยนตร์ แล้วตอบคำถามได้</p>	3
Unit : Science and technology Topic : Solar systems	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังแล้วเติมคำที่หายไป</p> <p>2. ฟังและชมสารคดี แล้วเรียงลำดับวลีได้</p> <p>3. ฟังและชมสารคดี แล้วตอบคำถามได้</p>	3

ตาราง 9 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
Unit : Places Topic : Entertainment	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังและชมการ์ตูนแล้วเรียงลำดับวลี/ คำจากรายการสารคดีได้</p> <p>2. ฟังแล้วจับคู่ประโยคกับรูปภาพ</p> <p>3. ฟังและชมรายการการ์ตูนตอบคำถามได้</p>	3
Unit : Health Topic : Social life	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับวลี/ คำจากรายการซีทคอมได้</p> <p>2. ฟัง แล้วเติมคำที่หายไป ในประโยคได้</p> <p>3. ฟังและชมรายการซีทคอม ตอบคำถามได้</p>	3

ตาราง 9 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
Unit : Tourist Attractions Topic : History	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังและชมรายการแล้ว เรียงลำดับวลี/คำจากรายการชิทคอมได้</p> <p>2. ฟัง แล้วเติมคำที่หายไป ในประโยคได้</p> <p>3. ฟังและชมรายการชิทคอมแล้วตอบคำถามได้</p>	3
Unit : Foreign Culture Topic : Entertainment	<p>1. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>3. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p>	<p>1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้</p> <p>2. ฟังและชมรายการทอล์คโชว์แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้</p> <p>3. ฟังและชมรายการทอล์คโชว์แล้วตอบคำถามได้</p>	3

1.5 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอนโดยใช้สื่อรายการโทรทัศน์ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดทำแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ประเมินตามแบบประเมินว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และการวัดผลประเมินผลหรือไม่ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 นายชูศักดิ์ สารผล ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ โรงเรียนดอนจานวิทยาคม อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

1.7.2 นางกนกกรวี จำปาวง ตำแหน่งครู วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ สาระภาษาอังกฤษ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น วุฒิการศึกษา ศษ.ม. หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

1.7.3 นางสาวกุสุมา เสนานาค ตำแหน่งครู วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. การสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.7.4 นางทองสร นาสมาวา ตำแหน่งครู วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนโคกประสิทธิ์วิทยา อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.7.5 นายนันท์พงศ์ พรธรรม ตำแหน่งครู วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม. การวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา

1.8 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย และพิจารณาความเหมาะสมแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินและแปลผลค่าเฉลี่ยตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งผลปรากฏว่า แผนการจัดการกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59-4.50 ซึ่งมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ 3.51 ขึ้นไป

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องอีกครั้ง แล้วจึงนำไปจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นฉบับสมบูรณ์เตรียมนำไปทดลองใช้ (Try-out)

1.11 นำแผนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try-out) กับนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนเมืองฟ้าแดด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 24 ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนในเนื้อหา nàyมาก่อน โดยใช้เวลาในการทดลองสอน เท่ากับระยะเวลาที่กำหนดไว้จริง เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลา เนื้อหา การใช้สื่อ กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ

1.12 นำแผนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องอีกครั้งแล้วจึงจัดพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟัง

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะการฟัง

2.2 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการฟังที่สอดคล้องกับ Unit/Topic โดยสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตาราง 10

ตาราง 10 วิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการฟังตามหน่วยการเรียนรู้กับจุดประสงค์

หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ	
		สร้าง	ต้องการ
Unit : Science and technology Topic : Change in life	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : People Topic : Relationships	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Interest/ Opinion Topic : Movies	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Science and technology Topic : Solar systems	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Places Topic : Entertainment	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Health Topic : Social life	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Tourist tractions Topic : History	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
Unit : Foreign Culture Topic : Entertainment	1. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่างได้ 2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ 3. ฟังและชมรายการแล้วสรุปเรื่องได้	5	4
โดยรวม		45	30

2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัดตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม สอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม โดยผู้วิจัยนำมาหาค่า IOC โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือตรงตามจุดประสงค์ที่ใช้ ซึ่งพบว่ามีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วพิมพ์เป็นแบบทดสอบเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม จำนวน 25 คน เพื่อหาอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ดังนี้

2.6.1 ผู้วิจัยนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก(B) เป็นรายข้อ โดยวิธีของแบรนแนน (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. 2551) ทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.20 -0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ระหว่าง 0.20-1.00 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.34-0.67 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.72

2.6.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตรของ Lovett ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.81

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วเป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. แบบวัดความคิดเห็น

3.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับความคิดเห็น ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 สร้างแบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ให้ 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย และให้ 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างแบบวัดความคิดเห็น

ตาราง 11 ตัวอย่างแบบวัดความคิดเห็น

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง					
2. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังหลังได้					

3.3 นำแบบวัดความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุง

3.4 นำแบบวัดความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับคำแนะนำและความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วนำแบบวัดความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะมาแก้ไขให้ถูกต้อง โดยใช้สูตรเลือกคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 หรือข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินให้ 2 ใน 3 เป็นคำถามที่อยู่ตามเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้โดยคะแนนพิจารณาความสอดคล้องเป็นดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงกับนิยามที่ระบุไว้

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงกับนิยามที่ระบุไว้

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ได้ตรงกับนิยามที่ระบุไว้

3.5 นำแบบวัดความคิดเห็น จำนวน 10 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนดอนไทรงามพิทยาคม จำนวน 25 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีของ Cronbach (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551) พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.79 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.6 จัดพิมพ์แบบวัดความคิดเห็นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

ดังตัวอย่าง

รูปแบบการวิจัย

แบบแผนการทดลองใช้แบบแผนการทดลองที่มีชื่อว่า One Group Pretest-Posttest Design คือ การเปรียบเทียบทดลองก่อน-หลัง มีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 12 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
Gr ₁	O ₁	T	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- Gr₁ แทน กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 T แทน การสอนโดยใช้รายการโทรทัศน์
 O₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน
 O₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน เก็บคะแนนไว้เพื่อจะนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
2. เริ่มดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน ทำการทดลองจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
3. นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มาทดสอบหลังเรียน (Post-test) ตรวจแล้วเก็บคะแนนไว้เพื่อจะนำมาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์กับแบบปกติ

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์ ภายหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ครบ 8 แผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

5. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติตามความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้สูตร E_1/E_2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ และแบบปกติ ใช้สูตร E.I. วิธีของกูดแมน เฟลทเซอร์ และชไนเดอร์ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

3. เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน คะแนนแต่ละตัว
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงจากเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ Brennan B -Index ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบผิด
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

- เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนของแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2.4 สถิติที่ใช้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{n\sum X^2 - (\sum X)^2\} \{n\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
 $\sum X$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างตัวแปร X กับ Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 n แทน เกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2.5 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับ ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยการหาค่า E_1/E_2 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{n}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบทักษะการฟัง
 ทางการเรียน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทักษะการฟัง

4. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้รายการโทรทัศน์ ด้วยวิธีการหาค่า E.I. ของกู๊ดแมน (Goodman) เฟรตเชอร์ (Fletcher) และชไนเดอร์ (Schneider) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552)

$$E.I = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน}) - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

5. สถิติที่ใช้ทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สูตรการคำนวณค่า T-test คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้นตอนดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนรู้ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟัง
ภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ในการหาประสิทธิภาพกระบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการฟัง
ภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมจากการฟัง
ซึ่งได้แก่ ฟังแล้วสามารถเติมคำที่หายไปได้ ฟังแล้วสามารถเรียงลำดับได้ และฟังแล้วสามารถตอบ
คำถามได้ ซึ่งมีคะแนนรวมกัน 15 คะแนนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียน ซึ่งได้
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป เมื่อนำคะแนนของนักเรียนทุกคนมารวมกันแล้วได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็น
ร้อยละต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และคะแนนจากการ
ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน เมื่อนำคะแนนของนักเรียนทุก
คนมารวมกันแล้วได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของ
ผลลัพธ์ (E_2) ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และร้อยละ ดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
การพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์

คนที่	ก่อน เรียน	คะแนนการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน								รวม	รวม
		แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8		
	(30)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(120)	(30)
1	11	10	13	13	14	12	13	12	12	99	22
2	8	10	12	12	12	13	12	12	13	96	23
3	9	8	12	13	13	12	12	12	12	94	21
4	15	9	12	14	12	14	10	10	13	94	20

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่เรียน	ก่อนเรียน	คะแนนการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน								รวม	รวม
		แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8		
	(30)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(120)	(30)
28	12	9	12	13	12	10	12	12	12	92	22
รวม	317	265	308	339	335	325	326	335	335	2568	633
\bar{X}	11.32	9.46	11.00	12.11	11.96	11.61	11.64	11.96	11.96	91.71	22.61
S.D.	2.21	1.04	1.70	1.17	1.40	1.20	1.13	1.10	1.10	4.76	1.23
ร้อยละ	37.74	63.10	73.33	80.71	79.76	77.38	77.62	79.76	79.76	76.43	75.36

*หมายเหตุ ประเมินพฤติกรรมจากการเติมคำที่หายไป การเรียงลำดับได้ และการตอบคำถามได้

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนระหว่างเรียนที่วัดได้จากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนทุกคนรวมกันได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 91.71 คิดเป็นร้อยละ 76.43 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.32 คิดเป็นร้อยละ 37.74 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.61 คิดเป็นร้อยละ 75.36

ตาราง 14 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ตามเกณฑ์ 70/70

รายการ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย		คิดเป็นร้อยละ
			\bar{X}	S.D.	
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	28	120	91.71	4.76	76.43
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	28	30	22.61	1.23	75.36

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E₁/E₂ = 76.43/75.36

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.43 และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 75.36 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 15 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบการจัดกิจกรรม	จำนวน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		E.I.
			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
รายการโทรทัศน์	28	30	317	633	0.6042

จากตาราง 15 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042 คิดเป็นร้อยละ 60.42

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 16 คะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง
1	11	22	11
2	8	23	15
3	9	21	12
4	15	20	5
5	14	21	7

ตาราง 16 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง
6	10	24	14
7	14	23	9
8	12	22	10
9	14	23	9
10	12	21	9
11	14	21	7
12	11	23	12
13	11	24	13
14	12	22	10
15	8	23	15
16	12	23	11
17	12	24	12
18	15	22	7
19	13	23	10
20	10	24	14
21	8	23	15
22	12	21	9
23	8	24	16
24	12	24	12
25	11	23	12
26	8	22	14
27	9	25	16
28	12	22	10
รวม	317	633	-
\bar{X}	11.32	22.61	-
S.D.	2.21	1.23	-
ร้อยละ	37.74	75.36	-

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.32 คิดเป็นร้อยละ 37.74 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.61 คิดเป็นร้อยละ 75.36 ผู้วิจัยได้นำคะแนนของการทดลองมาประเมินเปรียบเทียบแสดงผลดังตาราง 17

ตาราง 17 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การจัดกิจกรรม โดยใช้รายการโทรทัศน์	n	\bar{X}	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	28	11.32	2.21	27	2.904*	.000
หลังเรียน	28	22.61	1.23			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

ตาราง 18 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง	4.66	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังหลังได้	4.36	0.56	เห็นด้วย
3. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ คำแสลง และสำนวนได้มากขึ้น	4.50	0.58	เห็นด้วย

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	4.46	0.51	เห็นด้วย
5. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น	4.57	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.46	0.51	เห็นด้วย
7. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.32	0.48	เห็นด้วย
8. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ	4.36	0.56	เห็นด้วย
9. การเรียนผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.93	0.66	เห็นด้วย
10. การเรียนผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.86	0.76	เห็นด้วย
โดยรวม	4.35	0.57	เห็นด้วย

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์โดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าการเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

สรุปผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านการฟังเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.42

3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์โดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน รวมทั้งหมด 8 แผน ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่วัดได้จากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนรวมกัน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 91.71 คิดเป็นร้อยละ 76.43 และมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนเท่ากับ 22.61 คิดเป็นร้อยละ 75.36 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทักษะการฟัง การคิดวิเคราะห์ งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ และศึกษาแนวคิดของแคมเบร์ (Cambre, 1995) เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนโดยกิจกรรมแต่ละชุดได้เน้นให้นักเรียนสามารถฟังและชมรายการแล้ว คิดแยกแยะเรื่องราวเหตุการณ์ ประเภทลักษณะได้ระตรองข้อมูล วิเคราะห์ความสำคัญ บอกความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและสรุปเรื่องได้ ตลอดจนผู้วิจัยได้นำพาผู้เรียน ไปสู่ความสำเร็จ โดยจะพูดให้กำลังใจให้นักเรียนมีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้นักเรียนเห็นความเกี่ยวข้องระหว่างการใช้โทรทัศน์ในการสอนและชีวิตจริง โดยส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนที่มีต่อโทรทัศน์เพื่อการสอน และผู้วิจัยได้นำตัวอย่างของการใช้ประโยชน์จากการดูโทรทัศน์เพื่อการสอนมาช่วยอย่างให้นักเรียนฟังจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ มอร์เลอร์ (Moeller, 1996) ที่ได้สรุปว่าการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนรู้ เป็นเพราะโทรทัศน์มีประสิทธิภาพ ที่เป็น

เอกลักษณ์เหมาะที่จะนำมาใช้พัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ แคมเบร์ (Cambre, 1995) ที่สรุปว่า โทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอนและการบรรยายที่ดีที่สุด ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีอิสระในการทำงาน ครูที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนอาจจะไม่ได้มีหน้าที่เหมือนเช่นอดีต แต่หน้าที่ของครูก็ได้ถูกลดความสำคัญลงไปในนักเรียนที่เรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ แต่โอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนก็ไม่ได้น้อยลงไป และอาจจะเพิ่มมากขึ้นด้วย โรงเรียนใดที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้จะทำให้ดูแตกต่างไปจากแบบแผนเดิม เพราะการดูโทรทัศน์จะมีบทบาทเข้ามาแทนที่การจดบันทึก การเรียนและการท่องจำ การนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนทำให้ครูมีเวลาเอาใจใส่นักเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาแทนที่การเรียนรู้แค่ในชั้นเรียน เพียงอย่างเดียว ซึ่งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สุวิศิรา มาตรโพธิ์, 2544) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และพบว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/71.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรดา จรุงกิจอนันต์ (สุรดา จรุงกิจอนันต์, 2552) ได้ศึกษาวิธีนำเสนอความบันเทิงในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ พ.ศ. 2543 โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการเล่น อารมณ์ขัน ความบันเทิง และแนวคิดเกี่ยวกับรายการเกมโชว์ และใช้วิธีวิจัย 3 วิธี คือ การวิเคราะห์เนื้อหา การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์เจาะลึก จากรายการเกมโชว์ทั้งหมด 32 รายการโดยแบ่งรายการเกมโชว์ออกเป็น 4 เนื้อหา คือ รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคล รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาความรู้ทั่วไป และความรู้เฉพาะด้าน รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความท้าทาย และรายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาผสม การนำเสนอความบันเทิงมากที่สุด คือ พิธีกรและเกมการแข่งขัน รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลจะมีส่วนคล้ายรายการวาไรตี้ จะเน้นความสนุกสนานและอารมณ์ขัน โดยจะมีดารารับเชิญมาเล่าเรื่องต่างๆ เพื่อใช้เป็นคำถาม พิธีกรจะมีบทบาทในการพูดคุย ชักถาม และทำให้เรื่องที่ดารารับเชิญเล่าเป็นเรื่องสนุกสนานโดยใช้ความสามารถและลูกเล่นส่วนตัว บางครั้งมีการล้อเล่นกันเองในหมู่พิธีกรหรือดารารับเชิญ รายการเกมโชว์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะด้านเป็นรายการเกมโชว์ที่มีรูปแบบคล้ายรายการแข่งขันตอบปัญหา ความสนุกของเกมเกิดจากคำถามซึ่งไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไปทำให้ผู้ชมมีโอกาสร่วมเล่นเกมไปพร้อมๆ กับผู้แข่งขัน บางรายการใช้เงื่อนไขเวลาทำให้การแข่งขันเร้าใจขึ้น พิธีกรมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศให้กับรายการซึ่งมีทั้งแบบกดดันและสนุกสนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวเนื้อหา รายการเกมโชว์ที่เกี่ยวกับความท้าทาย เป็นรายการเกมโชว์ที่มีรูปแบบของการแข่งขันที่ต้องใช้ไหวพริบ ความเร็ว และพละกำลังรวมทั้งจิตใจเพื่อเอาชนะ ส่วนมากเน้นที่การเคลื่อนไหวของร่างกายทำให้เกิดความตื่นเต้น รายการที่มีเนื้อหาผสมเป็นการแข่งขันที่

หลากหลายเนื้อหาทั้งเรื่องส่วนบุคคล ความรู้และความท้าทาย จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้แข่งขันในรายการเกมโชว์ทุกประเภทมักเป็นดาราและไม่ได้มีแค่เกม

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042 คิดเป็นร้อยละ 60.42 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอนและการบรรยายที่ดีที่สุด ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีอิสระในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Moeller (1996) ที่ได้สรุปว่าการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนรู้ เป็นเพราะโทรทัศน์มีประสิทธิภาพที่เป็นเอกลักษณ์ เหมาะที่จะนำมาใช้พัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ธาราบุญ คุณจินดา (2550) ได้สรุปคุณค่าของโทรทัศน์ต่อการเรียนการสอนไว้ว่าสื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำเอาสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกันอย่างสะดวกเป็นการใช้สื่อที่เรียกว่า สื่อผสม ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ มีความสามารถบูรณาการประกอบการสอนได้สะดวกและรวดเร็ว จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยรายการโทรทัศน์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวิวัชรา มาตรโพธิ์ (2544) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และพบว่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ มีค่าเท่ากับ 0.23 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรพรรณ สุธาพันธ์ (2551) ได้ทำการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยภาพยนตร์มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนตาววิทยา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากที่จัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่วางไว้ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริการ์ณ ดาปราบ (2533) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโฆษณาในโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ วงรอบที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนฟังรายการโฆษณาในโทรทัศน์ เล่นเกมและทำแบบฝึกหัด ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่านักเรียนมีความสนุกสนานในการเล่น และได้คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดอยู่ในระดับพอใช้ ปัญหาที่ต้องแก้ไข คือ นักเรียนบางส่วนยังฟังรายการโฆษณาในโทรทัศน์ไม่ทัน ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่ฟัง วงรอบที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แก้ไขปัญหาคำที่นักเรียนฟังไม่ทัน โดยให้นักเรียน

ฟังรายการโฆษณาซ้ำหลายๆ ครั้ง ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนสามารถฟังทันและจับใจความได้ ทำให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เต็มคำศัพท์ที่หายไป มีความมั่นใจในการเล่นเกมนำ และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง แต่ยังมีปัญหาที่พบในขั้นหลังการฟัง คือ นักเรียนบางส่วนจับใจความไม่ได้แต่ยังเก็บรายละเอียดของเรื่องที่ฟังไม่ได้ วงรอบที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ โดยในขั้นก่อน การฟังให้นักเรียนฟังและออกเสียงคำศัพท์พร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ ยกตัวอย่างประโยค การใช้คำศัพท์นั้นๆ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยและเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนสามารถฟังรายการโฆษณาได้เข้าใจและเก็บรายละเอียดของเรื่องที่ฟังได้มากขึ้น และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องแต่ยังมีปัญหา คือ นักเรียนบางส่วนฟังแล้วยังจับใจความไม่ได้เพราะในรายการโฆษณาพูดเร็วและพูดต่อเนื่องกัน วงรอบที่ 4 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ โดยการฟังแล้วยังจับใจความไม่ได้ เพราะในรายการโฆษณาดูเร็วและพูดต่อเนื่องกัน โดยเปิดให้นักเรียนฟังและหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อให้ฟังทันและจับใจความได้ ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ฟังแล้วจับใจความได้ ทำให้ตอบคำถาม เต็มคำศัพท์ที่หายไป มีความมั่นใจในการเล่นเกมนำ และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากขึ้น

3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนำรายการโทรทัศน์มาใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ช่วยขยายโอกาสของนักเรียนในวงกว้างยิ่งขึ้น โดยผ่านประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ซึ่งในที่สุดก็จะนำไปสู่ประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) กล่าวคือ ผู้เรียนจะบังเกิดความสนใจที่จะค้นคว้าทดลองด้วยตนเองหรือไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่างๆ ที่เห็นในโทรทัศน์ด้วยตนเองในภายหลัง นอกจากนี้รูปแบบรายการโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในรายการเพื่อการศึกษา มีหลากหลายรูปแบบที่สื่อให้ผู้ชมรายการสามารถนำมาสร้างองค์ความรู้ในการศึกษา ได้แก่ รูปแบบพูดคุย สนทนา อภิปราย บรรยาย สัมภาษณ์ เกม สารคดี ละคร สารละคร สารคดี ทดลองและนิตยสารทางอากาศ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบดังกล่าวมาเป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในภาษาอังกฤษ และสามารถวิเคราะห์เรื่องที่ฟัง สอดคล้องกับแนวคิดของอัจฉิมา สิริตนต์ชัย (2542) ที่สรุปว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถรับรู้ความยากง่ายในการเรียนภาษาที่ต่างกัน ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาในการเรียน ความถนัด อายุ ประสบการณ์ เป็นต้น ดังนั้นการที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ Moeller (1996) ได้สรุปการใช้รายการ

โทรทัศน์ในการเรียนรู้ไว้ว่า โทรทัศน์มีประสิทธิภาพที่เป็นเอกลักษณ์เหมาะที่จะนำมาใช้พัฒนาความรู้ และทักษะของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามการใช้โทรทัศน์ก็ไม่สามารถจะรับรองได้ว่าการเรียนรู้ผ่านทาง โทรทัศน์จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เพราะผู้เรียนบางคนต้องการให้โทรทัศน์ช่วยอธิบายเนื้อหาทาง ทฤษฎี ที่เป็นเนื้อหาใหม่ๆ

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ โดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ด้วย รายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของวิภา อีโน (2544) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Liu (2005) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนและครูที่มีต่อการใช้โทรทัศน์ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองในวิทยาลัยของประเทศ ไต้หวัน มีจุดประสงค์ เพื่อสำรวจทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการใช้โทรทัศน์ในการสอน ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ครูร้อยละ 54.5 และนักเรียนร้อยละ 61.5 ใช้โทรทัศน์ในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง นักเรียนร้อยละ 64.8 และครู ร้อยละ 74.8 มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครู ขึ้นชอบภาพยนตร์ของอเมริกาคิดเป็นร้อยละ 68.7 และ 50.0 ตามลำดับ นักเรียนร้อยละ 54.8 และครูร้อยละ 50.0 มีความรู้สึกวาระยะเวลา 1 ชั่วโมงหรือน้อยกว่านั้นเล็กน้อยต่อวันเป็นช่วงที่ พอเหมาะสำหรับการชมรายการภาษาอังกฤษความไม่คุ้นเคยในคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน ชอบการเดา ร้อยละ 51.3 และนักเรียนร้อยละ 55.0 ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ผ่านโทรทัศน์ ในด้านเศรษฐกิจ อาชีพ ธุรกิจ การสื่อสารหรือเพื่ออนาคตที่ดีเป็นเหตุผลหลัก อีกทั้งยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ Palmgreen, Wenner และ Rayburn (2010) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพราะ ประโยชน์ และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจ ในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนทักกี ด้วยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ จากกลุ่มตัวอย่างชายหญิง รวม 526 คน โดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์รายการโทรทัศน์ จะให้การผ่อนคลายความเครียด การเรียนรู้สิ่งต่างๆ การใช้ประโยชน์ในการใช้สื่อสัมพันธ์การช่วย ให้ลืมปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพื่อเป็นการแก้ เหงา และเพื่อความบันเทิง พบว่า ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมมีความแตกต่างกันสูงและมีความสัมพันธ์กันเชิงลบคือ ความคาดหวังสูง-ความพึงพอใจต่ำหรือความคาดหวังต่ำ-ความพึงพอใจสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนนำรูปแบบการใช้รายการโทรทัศน์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรมีการศึกษาและทำความเข้าใจรูปแบบของรายการแต่ละประเภทที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียน

1.2 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยกับการเรียนโดยใช้รายการโทรทัศน์ ดังนั้น ผู้สอนควรนำวิธีการสอนโดยใช้รายการโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้รายการโทรทัศน์สามารถที่จะพัฒนากระบวนการฟังของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลังในระดับชั้นหรือเนื้อหาวิชาอื่นๆ

2.2 ควรพัฒนาทักษะการฟังอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการฟังรวมทั้งพัฒนาทักษะการพูด การอ่านและการเขียน

บรรณานุกรม

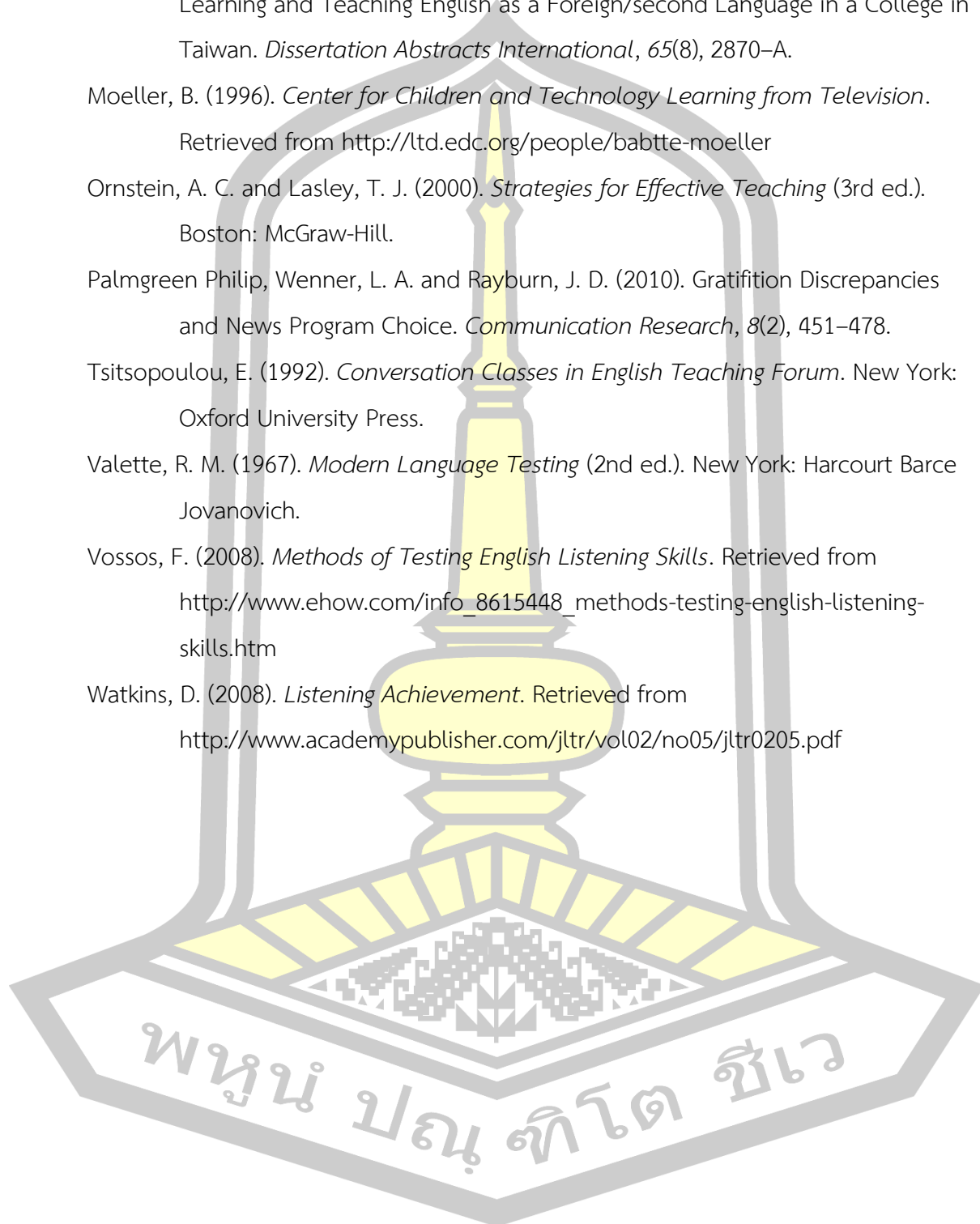
บรรณานุกรม

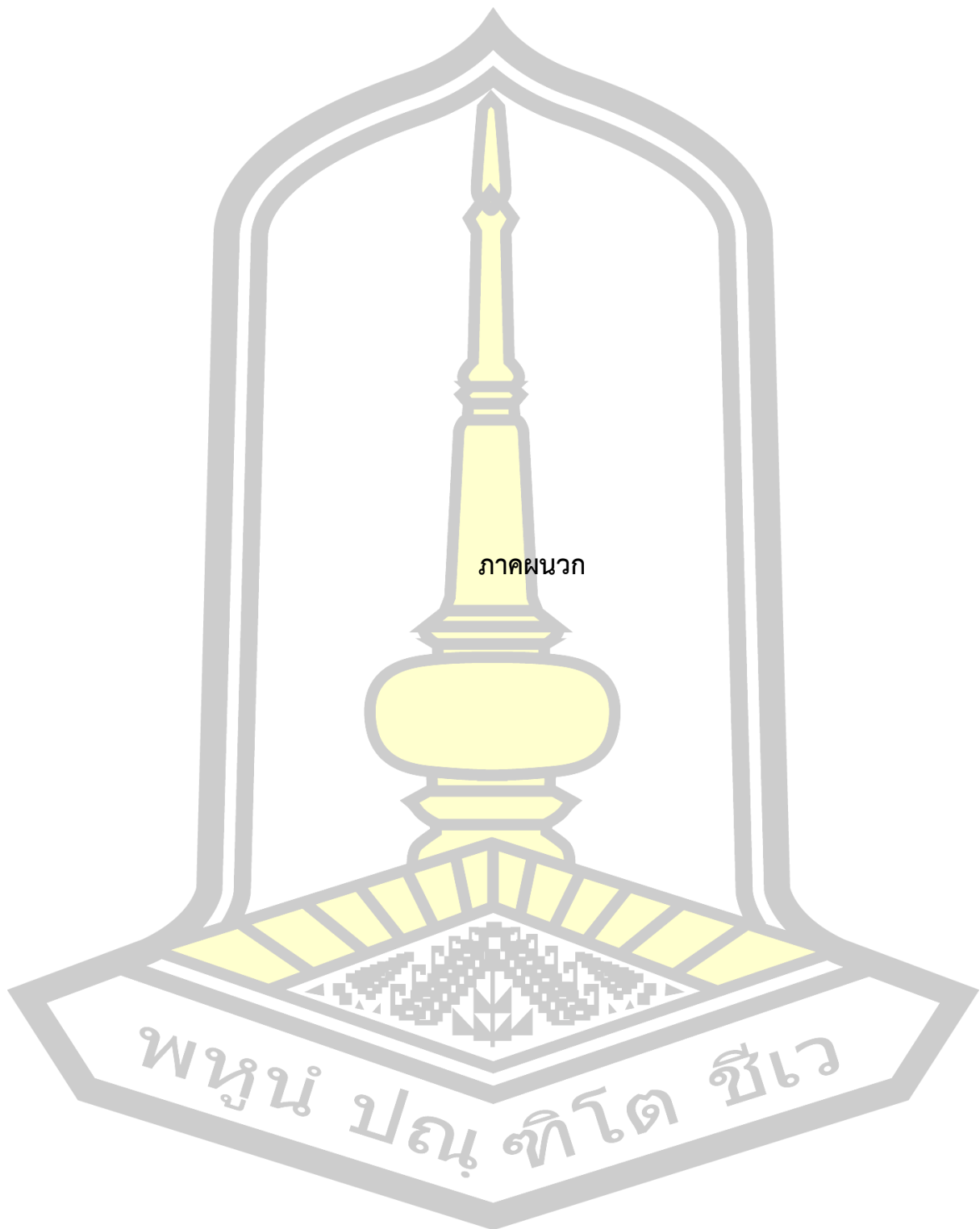
- กรมวิชาการ. (2546). *คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กุศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วี.เจ.พรีนติ้ง.
- โกศล คงสมปราชญ์. (2550). *การใช้เทคโนโลยีกับการสอน*. เอกสารประกอบการอบรมครูสอน
ศีลธรรมในโรงเรียน (pp. 15–25). หนองคาย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตหนองคาย.
- จันทร์ฉาย เตมียาการ. (2532). *การเลือกใช้สื่อทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, นิคม ทาแดง และไพบูลย์ คะเชนทรพรรค. (2546). *ประเภทรายการวิทยุ
โทรทัศน์. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุและโทรทัศน์*. นนทบุรี:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เตือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ทิพดี อ่อนแสงคุณ. (2535). *การสอนทักษะการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธราบุญ คุจินดา. (2550). *ประโยชน์และวิธีใช้เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน*. หนองคาย: สองฝั่งโขง.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: เอกสาร
และตำรา กลุ่มงานบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นภาพร อัจฉริยะกุล. (2533). *แนวโน้มของโรงเรียนในอนาคต. เอกสารการสอนชุดโรงเรียนกับชุมชน
เล่ม 2 (p. 192)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นันทินี วงษ์อำนิษฐกุล. (2552). *วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ออนไลน์ ยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: โรงแรม
ทาวน์อินทาวน์.
- นิคม ชมพูลง. (2545). *วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา*. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์. (2535). *การไปอบรมเรื่องการใช้ Authentic Materials*. กรุงเทพฯ: ภาษา
ปริทัศน์.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและการ
ปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ, 5(7), 52–70*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (2nd ed.)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ประสิทธิ์ เครือแดง. (2553). *ผลการใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ปรีมา มัลลิกะมาส. (2553). *การแปลกับการสอนภาษาอังกฤษ. กภาพสินธุ์: ภาควิชาภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เผชิญ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ : นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กภาพสินธุ์: อักษรเจริญทัศน์.*
- พีระพงศ์ สุขแก้ว. (2548). *การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ประชาสัมพันธ์สยาม.*
- วรรณ โสมประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.*
- วิภา อีโน. (2544). *การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- วิภา อุดมฉันท. (2544). *การผลิตสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กภาพสินธุ์: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.*
- ศิริการณ์ ตาปราบ. (2533). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโฆษณาในโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. (2553). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.*
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2549). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต. (2541). *กิจกรรมปฏิสัมพันธ์การสอนทางไกล. กรุงเทพฯ: สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2553). *การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อสอบ ToEFL และ TOEIC ในญี่ปุ่น. วารสารการศึกษาไทย, 7(75), 25–27.*

- สุวิรัชรา มาตรโพธิ์. (2544). *การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรพรรณ สุธาพันธ์. (2551). *กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉิมา ลีรัตน์ชัย. (2542). *รูปแบบการนำเสนอและความอยู่รอดทางธุรกิจของรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2551). *สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรมและสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Andrew, Wolvin and Carolyn, G. C. (1995). *Listening*. Dubuque Iowa: Wm.C.Brown Publishers. Retrieved from <http://www.ingilish.com/listening-activities.htm>
- Cambre, M. A. (1995). *Teaching with Technology*. Retrieved from <http://www.nowhereroad.com/twt/>
- Charlotte, G. G. (2005). *Teaching Young Children Effective Listening Skills*. Retrieved from williamgladdenfoundation.org
- Conley, M. A. (1995). *Content Reading Instruction : A Communicative Approach* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Emmert, F, C. (1994). *A Definition of Listening*. Retrieved from <http://www.ingilish.com/listening-activities.htm>
- Gilakjani, A. and Ahmadi, A. (2011). A study of Factors Affecting EFL Learners' English Listening Comprehension and the Strategies for Improvement. *Journal of Language Teaching and Research*, 2(5), 977–988.
- Kitao, E. W. (1996). *Teaching and Learning Languages*. Cambridge: Cambridge University.

- Liu, H.-M. (2005). Student and Teacher Attitudes Toward the use of Television in Learning and Teaching English as a Foreign/second Language in a College in Taiwan. *Dissertation Abstracts International*, 65(8), 2870–A.
- Moeller, B. (1996). *Center for Children and Technology Learning from Television*. Retrieved from <http://ltd.edc.org/people/babtte-moeller>
- Ornstein, A. C. and Lasley, T. J. (2000). *Strategies for Effective Teaching* (3rd ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Palmgreen Philip, Wenner, L. A. and Rayburn, J. D. (2010). Gratification Discrepancies and News Program Choice. *Communication Research*, 8(2), 451–478.
- Tsitsopoulou, E. (1992). *Conversation Classes in English Teaching Forum*. New York: Oxford University Press.
- Valette, R. M. (1967). *Modern Language Testing* (2nd ed.). New York: Harcourt Barce Jovanovich.
- Vossos, F. (2008). *Methods of Testing English Listening Skills*. Retrieved from http://www.ehow.com/info_8615448_methods-testing-english-listening-skills.htm
- Watkins, D. (2008). *Listening Achievement*. Retrieved from <http://www.academypublisher.com/jltr/vol02/no05/jltr0205.pdf>

ภาคผนวก

พหุ ประจักษ์ ชาติ ชัยเว

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยสื่อโทรทัศน์รายการซีทคอม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง The Golden Girls

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษ

Unit : Health

Topic : Social life

วันที่สอน วันที่เดือน..... พ.ศ.

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังแล้วเติมคำที่หายไปประโยคได้
2. ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับวลี/คำจากรายการซีทคอมได้
3. ฟังและชมรายการซีทคอมแล้วสรุปเรื่องได้

2. ตัวชี้วัด

ต 1.2.5/ม.3 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างกิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

ต 2.1.1/ม.3 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1.1/ม.3 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

3. เนื้อหา

Vocabulary: decision, engagement, wedding, Polygamist, Retirement

Structure: Present simple

The simple present tense in English is used to describe an action that is regular, true or normal. We use the present tense:

1. For repeated or regular actions in the present time period.

- I **take** the train to the office.
- The train to Berlin **leaves** every hour.
- John **sleeps** eight hours every night during the week.

2. For facts.

- The President of The USA **lives** in The White House.
- A dog **has** four legs.
- We **come** from Switzerland.

3. For habits.

- I **get up** early every day.
- Carol **brushes** her teeth twice a day.
- They **travel** to their country house every weekend.

4. For things that are always / generally true.

- It **rains** a lot in winter.
- The Queen of England **lives** in Buckingham Palace.
- They **speak** English at work.

4. สื่อการเรียนรู้

1. Power point
2. วิดีโอนำเข้าสู่บทเรียน เรื่อง The Golden Girls
3. วิดีโอ text เรื่อง The Golden Girls

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ครู	นักเรียน
<p>Pre-listening</p> <p>1.ครูให้นักเรียนดูวิดีโอตัวอย่างเรื่อง The golden girlsเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2. ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับวิดีโอ เช่น</p> <p>- What do you see in this video ?</p> <p>- What is sitcom's name?</p> <p>3. ครูแจก text 1 ให้นักเรียนทุกคนแล้วเปิด power point อธิบายคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และออกเสียงตาม</p>	<p>1. นักเรียนดูวิดีโอเรื่อง The golden girls เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2. นักเรียนตอบคำถามครู</p> <p>3. นักเรียนรับ text 1 จากครู พร้อมกับฟัง และออกเสียงตาม</p>

ครู	นักเรียน
<p>4. ครูแจก text 2 แล้วอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์จาก power point ให้นักเรียนฟัง และทำความเข้าใจ</p> <p>5. ครูตรวจสอบความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ โดยถามคำถามนักเรียน</p> <p>6. ครูเปิด audio text เรื่อง The golden girls ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ</p> <p>7. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังเพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - What does a dark skin woman do? - What does Miss Leefolt work? - Does a housewife love a white baby? 	<p>4.นักเรียนรับ text 2 จากครู ฟังและทำความเข้าใจ</p> <p>5. นักเรียนตอบคำถามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ครูถาม</p> <p>6. นักเรียนฟัง audio text เรื่อง the helps 2 รอบ</p> <p>7. นักเรียนตอบคำถามครู เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - She is a housewife. - A writer - Yes, she loves her so much.
<p>While-listening</p> <p>Activity1 (Task 1)</p> <p>1. ครูแจก task1 ให้นักเรียนทุกคน</p> <p>2. ครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรมให้นักเรียนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูเปิด audio text3 ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ - ครูเปิด audio คำถามให้นักเรียนฟัง 2 รอบ - ครูให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างที่ขาดหายไปถูกต้อง <p>3. ครูให้สัญญาณนักเรียนเพื่อเริ่มทำกิจกรรม</p> <p>4. ครูเฉลยคำตอบโดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ</p>	<p>1. นักเรียนรับ task 1 จากครู</p> <p>2. นักเรียนฟังคำอธิบายการทำกิจกรรมจากครู</p> <p>3. นักเรียนทำกิจกรรม</p>

ครู	นักเรียน
<p>Activity 2(Task2)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจก task 2 ให้นักเรียน 2. ครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรมให้นักเรียนดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ครูเปิด text3 ซิทคอมเรื่อง The golden girls ให้นักเรียนดู 1 รอบ - ครูให้นักเรียนเรียงลำดับคำให้ถูกต้อง 3. ครูให้สัญญาณนักเรียนเพื่อเริ่มทำกิจกรรม 4. ครูตรวจละเอียดให้คะแนน <p>Post-listening</p> <p>Activity 3: Summarizing Sit-com</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนจับคู่ 2. ครูแจกกระดาษรูปให้นักเรียนแต่ละคู่ 3. ครูอธิบายการทำกิจกรรมโดย <ul style="list-style-type: none"> - ครูเปิด audio text 3 ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ - ครูให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์โดยใช้ Graphic Organizerว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ลงในกระดาษรูปแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน - ครูให้เวลานักเรียนในการทำกิจกรรม 10 นาที 4. ครูให้สัญญาณนักเรียนเพื่อเริ่มทำกิจกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนรับ task 2 จากครู 2. นักเรียนฟังคำอธิบายวิธีการทำกิจกรรมจากครู 3. นักเรียนเริ่มทำกิจกรรม <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนจับคู่ 2. นักเรียนแต่ละคู่รับกระดาษรูปจากครู 3. นักเรียนฟังคำอธิบายการทำกิจกรรมจากครู 4. นักเรียนฟังสัญญาณจากครูเพื่อเริ่มทำกิจกรรม

6. การวัดผลประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน
Activity 1	ตรวจ ให้คะแนน	แบบฝึกหัด
Activity 2	ตรวจ ให้คะแนน	แบบฝึกหัด
Activity 3 (Summarizing sit-com)	สังเกต บันทึก และให้คะแนน	แบบฝึกหัด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

8. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

8.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

8.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

8.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ

(นางมณีรัตน์ กรรณิกา)

ผู้บันทึกและใช้แผน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พูน บัญชีโต ชีเว

Text 1

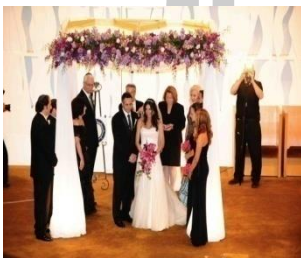
Vocabulary

decision: The passing of judgment on an issue under consideration.

engagement : The act of engaging or the state of being engaged.

wedding: The ceremony or celebration of a marriage.

Polygamist: The more than one *plural marriage*.

condition or practice of having spouse at one time. Also called

Retirement: The act of retiring.

ที่มา : <https://www.vocabulary.com/dictionary/>

Text 2

Simple Present Tense

The simple present tense in English is used to describe an action that is regular, true or normal.

We use the present tense:

1. For repeated or regular actions in the present time period.

- I **take** the train to the office.
- The train to Berlin **leaves** every hour.
- John **sleeps** eight hours every night during the week.

2. For facts.

- The President of The USA **lives** in The White House.
- A dog **has** four legs.
- We **come** from Switzerland.

3. For habits.

- I **get up** early every day.
- Carol **brushes** her teeth twice a day.
- They **travel** to their country house every weekend.

4. For things that are always / generally true.

- It **rains** a lot in winter.
- The Queen of England **lives** in Buckingham Palace.
- They **speak** English at work.

Verb Conjugation & Spelling

We form the present tense using the base form of the infinitive (without the TO).

In general, in the third person we add 'S' in the third person.

Subject	Verb	The Rest of the sentence
I / you / we / they	speak / learn	English at home
he / she / it	speaks / learns	English at home

The spelling for the verb in the third person differs depending on the ending of that verb:

1. For verbs that end in **-O**, **-CH**, **-SH**, **-SS**, **-X**, or **-Z** we add **-ES** in the third person.

- go – goes
- catch – catches
- wash – washes
- kiss – kisses
- fix – fixes
- buzz – buzzes

2. For verbs that end in a **consonant + Y**, we remove the **Y** and add **-IES**.

- marry – marries
- study – studies
- carry – carries
- worry – worries

NOTE: For verbs that end in a **vowel + Y**, we just add **-S**.

- play – plays
- enjoy – enjoys
- say – says

Negative Sentences in the Simple Present Tense

To make a negative sentence in English we normally use Don't or Doesn't with all verbs EXCEPT **To Be** and **Modal verbs** (can, might, should etc.).

- Affirmative: You speak French.
- Negative: You **don't** speak French.

You will see that we add **don't** between the subject and the verb. We use **Don't** when the subject is **I**, **you**, **we** or **they**.

- Affirmative: He speaks German.
- Negative: He **doesn't** speak German.

When the subject is **he**, **she** or **it**, we add **doesn't** between the subject and the verb to make a negative sentence. Notice that the letter **S** at the end of the verb in the affirmative sentence (because it is in third person) disappears in the negative sentence. We will see the reason why below.

Negative Contractions

Don't = **Do not**

Doesn't = **Does not**

I **don't** like meat = I **do not** like meat.

There is no difference in meaning though we normally use contractions in spoken English.

Word Order of Negative Sentences

The following is the word order to construct a basic negative sentence in English in the Present Tense using **Don't** or **Doesn't**.

Subject	don't/doesn't	Verb*	The Rest of the sentence
I / you / we / they	don't	have / buy eat / like	cereal for breakfast
he / she / it	doesn't	etc.	

* Verb: The verb that goes here is the base form of the infinitive = The infinitive without **TO** before the verb. Instead of the infinitive **To have** it is just the **have** part.

Remember that the infinitive is the verb before it is conjugated (changed) and it begins with **TO**. For example: to have, to eat, to go, to live, to speak etc.

Examples of Negative Sentences with Don't and Doesn't:

- You **don't** speak Arabic.
- John **doesn't** speak Italian.
- We **don't** have time for a rest.
- It **doesn't** move.
- They **don't** want to go to the party.
- She **doesn't** like fish.

ที่มา : <http://www.grammar.cl/Present/Simple.htm>

Text 3

Devereaux : Strange pending strange You not just arching he tried to do what I do not yes you do you to chang schools of what's going to just such a substitute teacher so but it

Zbornak : Oliver and I and our motto I thought you know where the same soap on

Nylund : your last year's banquet hall now I change my mind I decided to many people would recognize it

Devereaux : It is set to stun in shaded green the only people remember it away for a lot

Zbornak : Okay I capacity to fresh challenge

Nylund : Lunch forget mas a little irritable today she doesn't have a date for the

Devereaux : I just think taking the property is a big deal I don't just tell my

Nylund : But now I don't have a date YMD Blanche Devereaux can't find a date don'

Zbornak : Be ridiculous my only problem is trying to decide which is my many Suitors to fly with an invitation after all it is socially dead them

Nylund : I guess you'll just have to break a few hundred hearts blanche

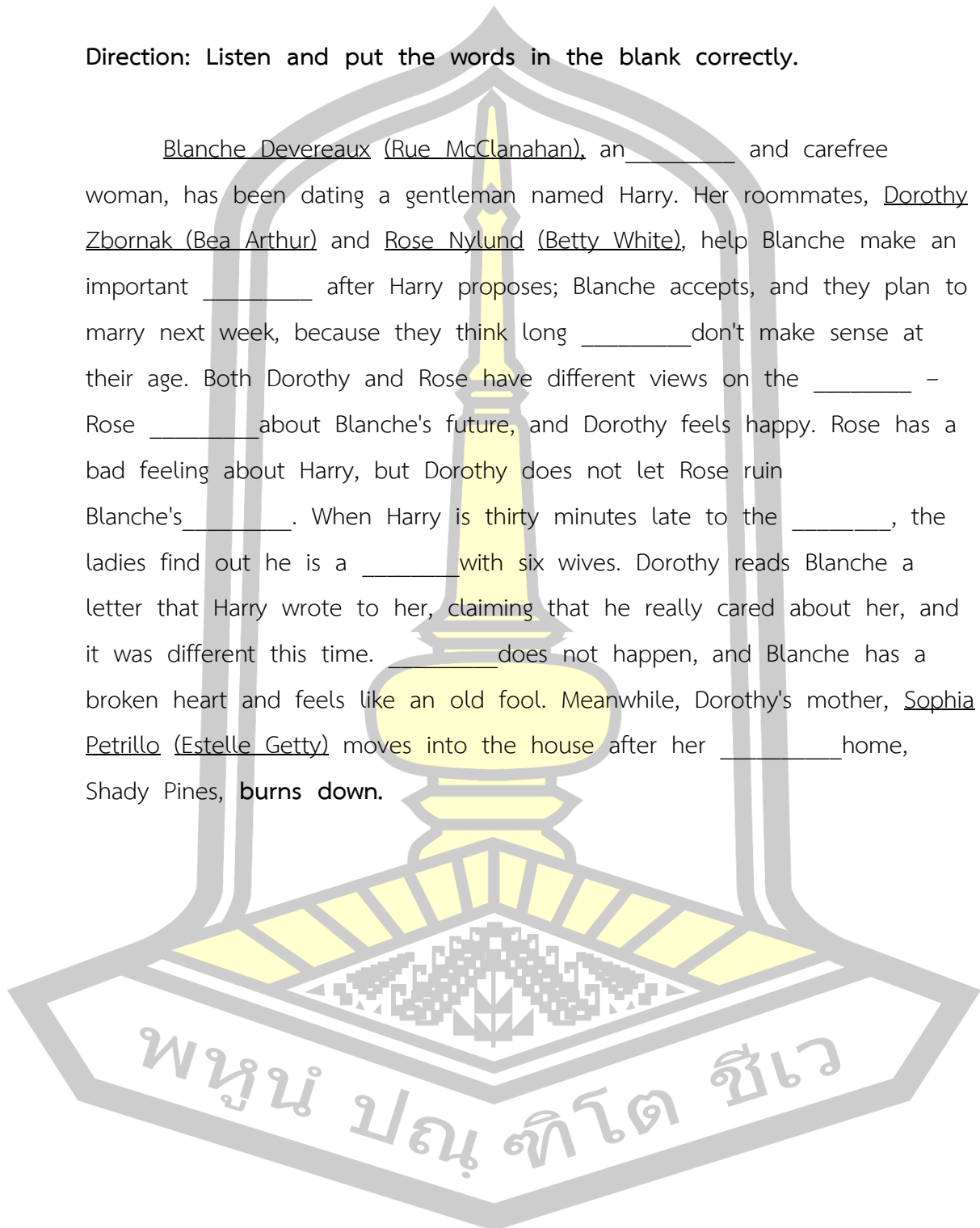
ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=EXe3g5Q_hKA

พหุ ประถมศึกษา

Activity 1

Direction: Listen and put the words in the blank correctly.

Blanche Devereaux (Rue McClanahan), an _____ and carefree woman, has been dating a gentleman named Harry. Her roommates, Dorothy Zbornak (Bea Arthur) and Rose Nylund (Betty White), help Blanche make an important _____ after Harry proposes; Blanche accepts, and they plan to marry next week, because they think long _____ don't make sense at their age. Both Dorothy and Rose have different views on the _____ - Rose _____ about Blanche's future, and Dorothy feels happy. Rose has a bad feeling about Harry, but Dorothy does not let Rose ruin Blanche's _____. When Harry is thirty minutes late to the _____, the ladies find out he is a _____ with six wives. Dorothy reads Blanche a letter that Harry wrote to her, claiming that he really cared about her, and it was different this time. _____ does not happen, and Blanche has a broken heart and feels like an old fool. Meanwhile, Dorothy's mother, Sophia Petrillo (Estelle Getty) moves into the house after her _____ home, Shady Pines, **burns down**.

Activity2

Direction: Rearrange the sentences correctly.

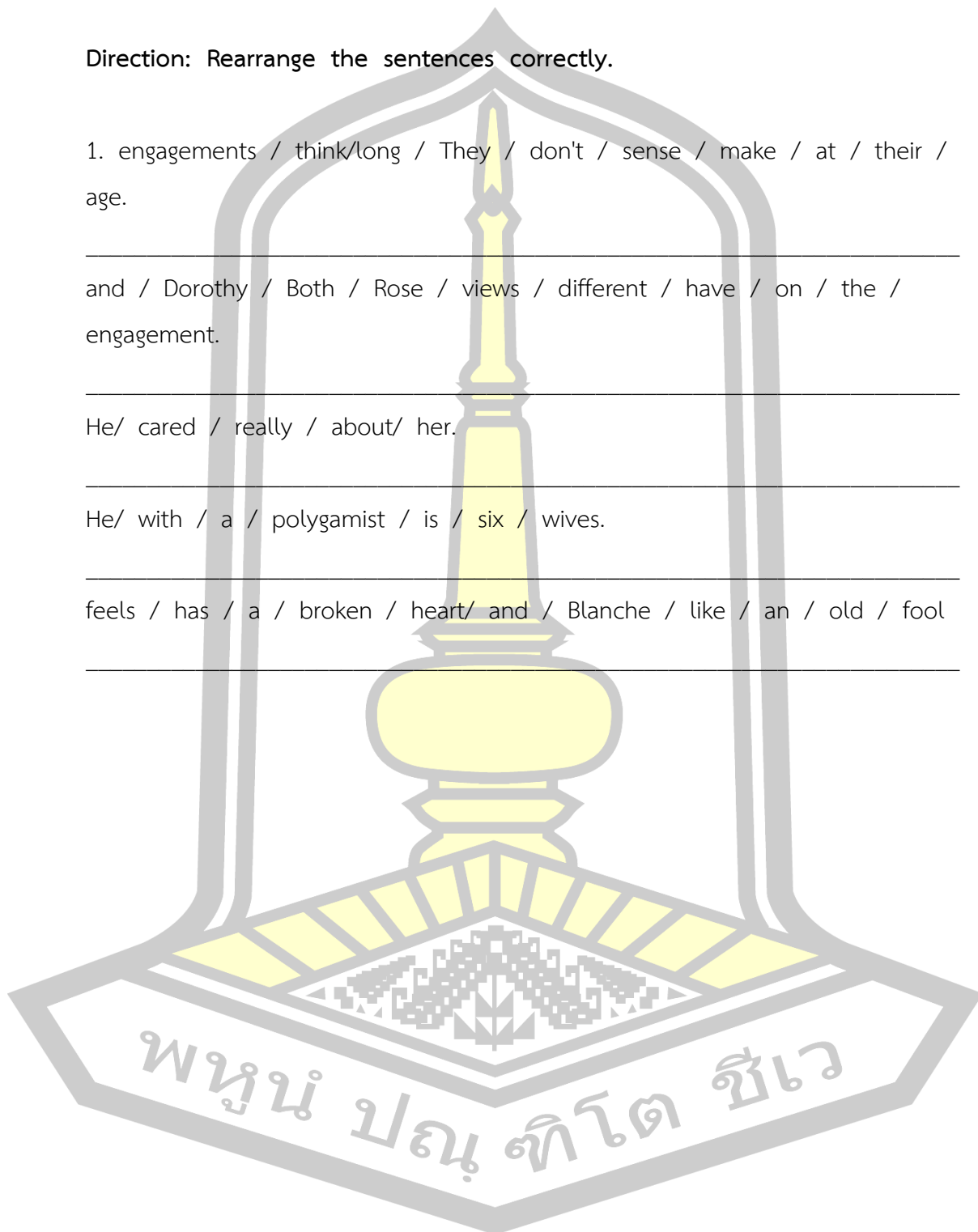
1. engagements / think/long / They / don't / sense / make / at / their / age.

and / Dorothy / Both / Rose / views / different / have / on / the / engagement.

He/ cared / really / about/ her.

He/ with / a / polygamist / is / six / wives.

feels / has / a / broken / heart/ and / Blanche / like / an / old / fool

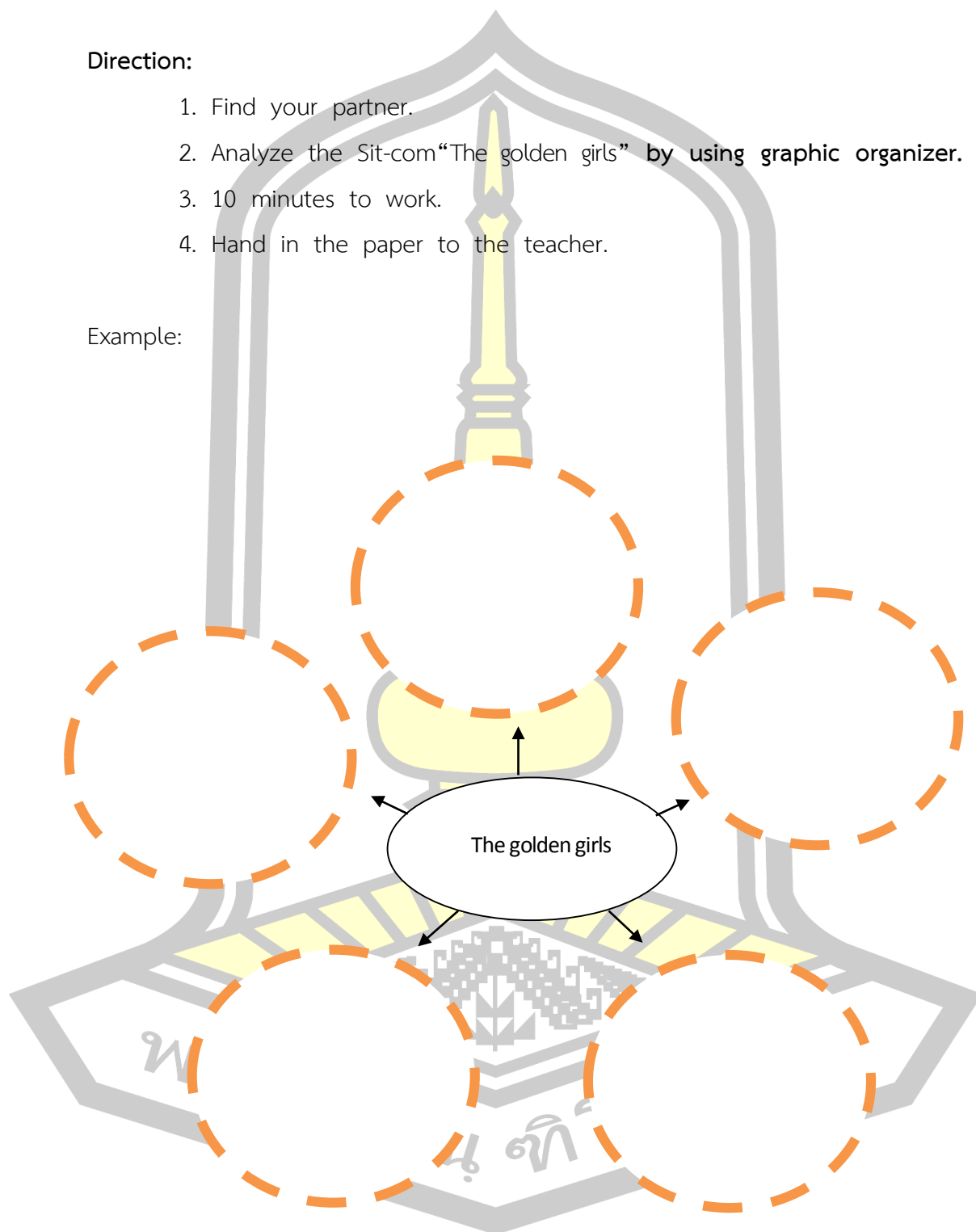

Activity 3

Direction:

1. Find your partner.
2. Analyze the Sit-com “The golden girls” by using graphic organizer.
3. 10 minutes to work.
4. Hand in the paper to the teacher.

Example:

แบบประเมินพฤติกรรม

- คำชี้แจง** ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนพฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติดังนี้
- ระดับ 5 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นมาก
- ระดับ 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นน้อยที่สุด
- ระดับ 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมให้เห็นน้อย

เลข ที่	คะแนนประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน															รวม	การประเมิน		
	ฟังแล้วเติมคำที่หายไป					ฟังแล้วเรียงลำดับได้					ฟังแล้วสรุปเรื่องได้						ผ่าน	ไม่ ผ่าน	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				

เกณฑ์การประเมินและเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

11-15 คะแนน หมายถึง ดีมาก

6-10 คะแนน หมายถึง ดี

0-5 คะแนน หมายถึง พอใช้

ลงชื่อ.....

(นางมณีนรัตน์ กรรณิกา)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

ผู้บันทึกคะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
ฟังแล้วเติมคำที่ หายไป	สามารถเติม คำที่หายไป ถูกต้อง ทั้งหมด	เติมคำที่ หายไป เกือบถูกต้อง ทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ	เติมคำที่ หายไป ผิดมากกว่า 3 คำ	เติมคำที่ หายไปบ้าง ผิดไม่เกิน 10 คำ	เติมคำที่ หายไปบ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
ฟังแล้วเรียงลำดับ ได้	สามารถ เรียงลำดับ ถูกต้อง ทั้งหมด	เรียงลำดับได้ เกือบถูกต้อง ทั้งหมด ผิด ไม่เกิน 3 คำ	เรียงลำดับผิด มากกว่า 3 คำ	เรียงลำดับได้ บ้าง ผิดไม่เกิน 10 คำ	เรียงลำดับได้ ผิดมากกว่า 10 คำ
ฟังแล้วสรุปเรื่อง ได้	สามารถสรุป เรื่องได้ถูก ทั้งหมด	สรุปเรื่อง ถูกต้องแต่ไม่ ทั้งหมด	สรุปเรื่องได้ แต่นำเสนอไม่ ครบ องค์ประกอบ ของเรื่อง	สรุปเรื่อง ได้ บ้าง แต่นำเสนอ วกไปวนมา	สรุปเรื่องได้ แต่ตอบ คำถามไม่ได้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบประเมินแผนการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

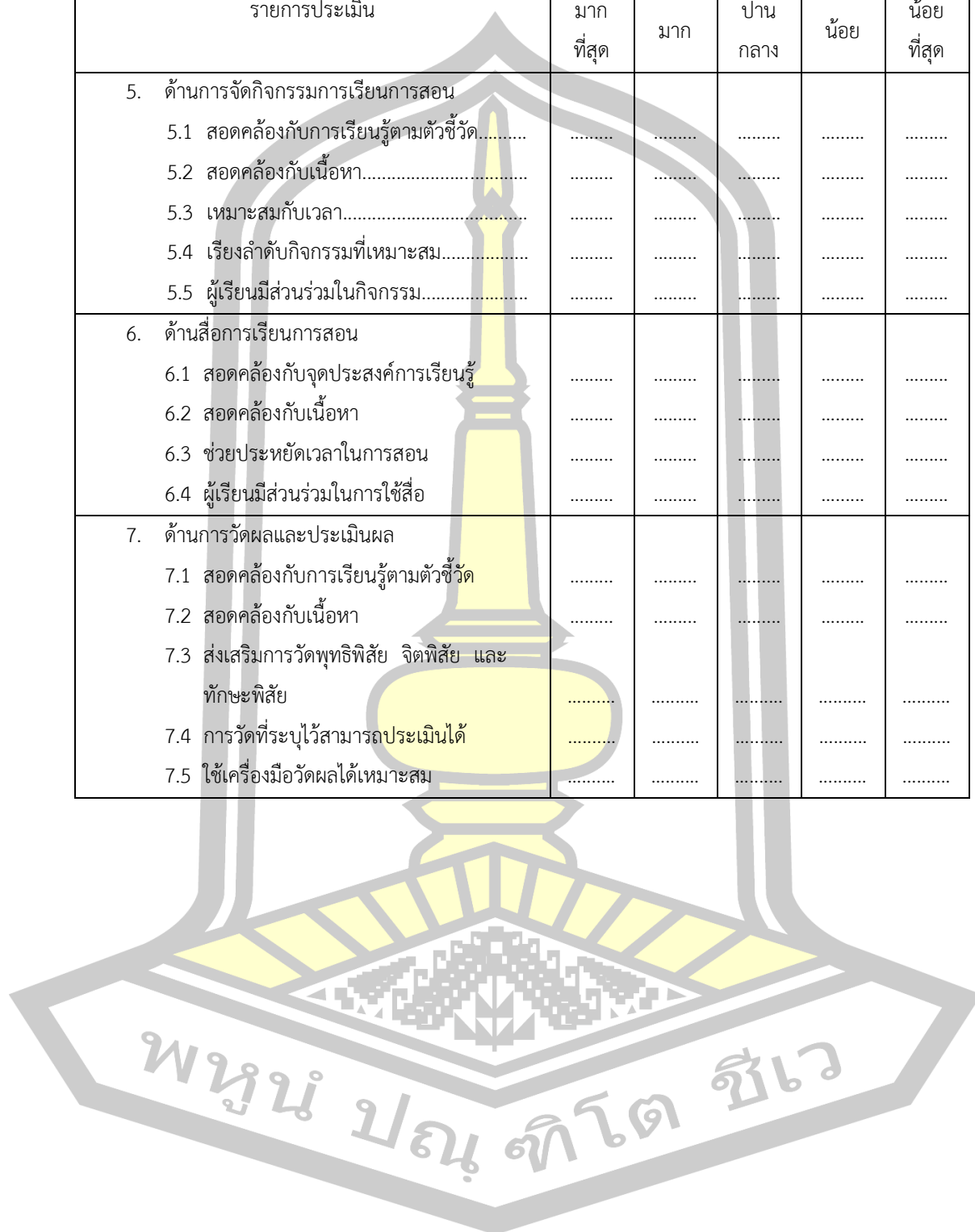
โดยใช้รายการโทรทัศน์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางการแก้ไขในการปรับปรุง

แผนการจัดการการเรียนรู้ กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่าน
ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

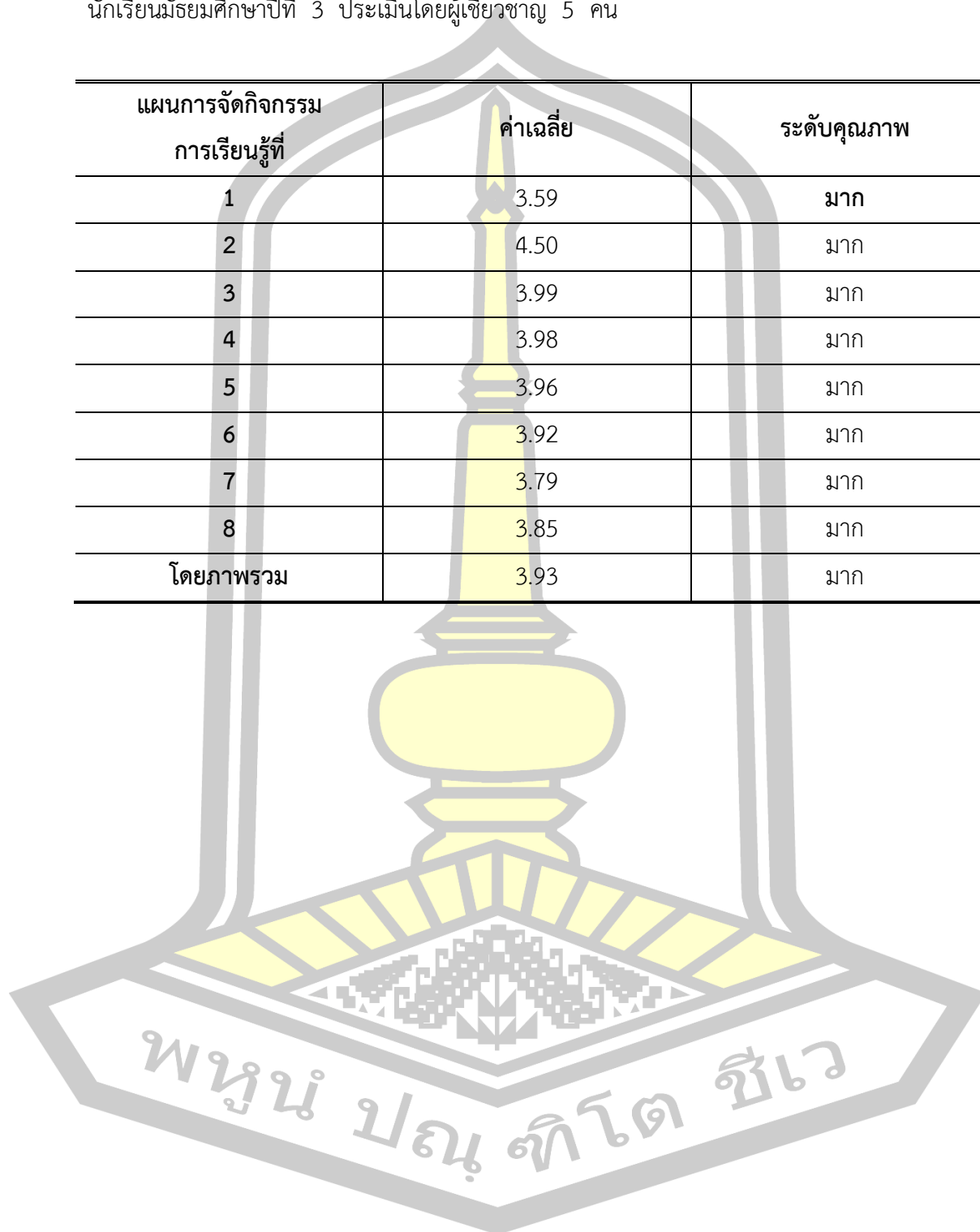
รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การวิเคราะห์หลักสูตร					
1.1 การกำหนดกิจกรรมสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากคำอธิบายรายวิชา.....
1.2 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้.....
1.3 การกำหนดคาบสอน.....
1.4 การออกแบบวิธีการสอน สื่อการสอน.....
2. ตัวชี้วัด					
2.1 สามารถสอนให้บรรลุ.....
2.2 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย.....
2.3 ประเมินผลได้.....
3. องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้					
3.1 ความถูกต้อง.....
3.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย.....
4. เนื้อหา					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย.....
4.2 สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด.....
4.3 เหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนด.....
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน.....
4.5 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ.....

รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.1 สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด.....
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา.....
5.3 เหมาะสมกับเวลา.....
5.4 เรียงลำดับกิจกรรมที่เหมาะสม.....
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม.....
6. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา
6.3 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน
6.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ
7. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหา
7.3 ส่งเสริมการวัดพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
7.4 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้
7.5 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และระดับคุณภาพของแผนการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1	3.59	มาก
2	4.50	มาก
3	3.99	มาก
4	3.98	มาก
5	3.96	มาก
6	3.92	มาก
7	3.79	มาก
8	3.85	มาก
โดยภาพรวม	3.93	มาก

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการฟัง

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ตาราง 20 ค่าความสอดคล้อง (IOC) และค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของ
แบบทดสอบทักษะการฟัง

ข้อ ที่	ค่า (IOC)	ค่า (P)	ค่า (B)	ตัดสิน	ข้อที่	ค่า (IOC)	ค่า (P)	ค่า (B)	ตัดสิน
1	0.67	0.49	0.34	มีคุณภาพ	16	0.67	0.63	0.56	มีคุณภาพ
2	1.00	0.69	0.63	มีคุณภาพ	17	1.00	0.48	0.38	มีคุณภาพ
3	1.00	0.62	0.48	มีคุณภาพ	18	1.00	0.49	0.44	มีคุณภาพ
4	1.00	0.33	0.49	มีคุณภาพ	19	1.00	0.69	0.38	มีคุณภาพ
5	1.00	0.39	0.69	มีคุณภาพ	20	1.00	0.62	0.38	มีคุณภาพ
6	0.67	0.41	0.62	มีคุณภาพ	21	1.00	0.33	0.58	มีคุณภาพ
7	0.67	0.56	0.33	มีคุณภาพ	22	1.00	0.67	0.72	มีคุณภาพ
8	1.00	0.61	0.39	มีคุณภาพ	23	0.67	0.49	0.38	มีคุณภาพ
9	1.00	0.63	0.41	มีคุณภาพ	24	1.00	0.69	0.48	มีคุณภาพ
10	1.00	0.48	0.56	มีคุณภาพ	25	0.67	0.62	0.44	มีคุณภาพ
11	1.00	0.49	0.61	มีคุณภาพ	26	1.00	0.33	0.66	มีคุณภาพ
12	0.67	0.69	0.48	มีคุณภาพ	27	1.00	0.39	0.66	มีคุณภาพ
13	1.00	0.62	0.51	มีคุณภาพ	28	1.00	0.41	0.46	มีคุณภาพ
14	1.00	0.33	0.56	มีคุณภาพ	29	1.00	0.56	0.60	มีคุณภาพ
15	1.00	0.34	0.41	มีคุณภาพ	30	1.00	0.61	0.46	มีคุณภาพ

ค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00

ค่าความยาก (P) มีค่าตั้งแต่ 0.34-0.67

ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าตั้งแต่ 0.33-0.72

พจนานุกรมศัพท์โต ชีเว

แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Unit: Science and Technology

Topic: Changes in life

Direction: Listen to Audio 1 and answer question 1-4.

1. With the three engineering priorities "Intelligent Drive", "Efficient _____" (ฟังและชมรายการข่าวแล้วเติมคำที่หายไปได้)

- a. Technology
- b. development
- c. Comfort
- d. safety

2. What situation is the first part? (ฟังและชมรายการข่าวแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง)

- a. Perfection to the last detail results in "The Essence of Luxury".
- b. Its accolade as "the best automobile in the world."
- c. With the three engineering priorities "Intelligent Drive", "Efficient Technology"
- d. The same applies to safety. What started with PRE-SAFE® ten years ago

3. Choose the picture that related to the news “the Mercedes-Benz”?
(ฟังและชมรายการข่าวแล้วจับคู่ประโยคกับรูปภาพได้)

4. What happened in the news “the Mercedes-Benz of the future”? (ฟังและชมรายการข่าวแล้วสรุปได้)

- Mercedes-Benz could not become more comfortable and even safer.
- Other brand may become the best way to choose.
- Mercedes-Benz refers to this as "Intelligent Drive". A whole host of new systems makes the new S-Class even more comfortable and even safer.
- Toyota is still the most popular way to choose.

Unit : People

Topic : Relationships

Direction: Listen to Audio 3 and answer question 5-8.

5. _____ : I was born 1911, Chickasaw Country Piedmont Plantation.

Who is saying (ฟังและชมรายการละครแล้วเติมคำที่หายไป)

- a. maid
- b. Mr. Blackly
- c. Miss leefolt
- d. Miss Lee

6. Where is Miss Leefolt interview job first? (ฟังและชมรายการละครแล้วเรียงลำดับ

เหตุการณ์ก่อนหลัง)

- a. publishing house
- b. bank
- c. air port
- d. company

7. What is duty of the maid in Miss leefolt's house?

(ฟังและชมรายการละครแล้วสรุปเรื่องได้)

- a. She does only house work.
- b. She looks after white babies and does anything in the house.
- c. She cleans the toilet in the house.
- d. She plants the tree in the garden.

8. What type of soap opera? (ฟังและชมรายการละครแล้วสรุปเรื่องได้)

- a. comedy
- b. drama
- c. **Farce**
- d. **Melodrama**

Unit : Interest /Opinion

Topic : Movies

Direction: Listen to Audio 5 and answer question 9-13.

9. Who was the first vampire to make an army of newborns?(ฟังและชมรายการภาพยนตร์แล้ว จับคู่ประโยคกับรูปภาพได้)

- a. Victoria
- b. Marcus
- c. Irina
- d. Jane

10. The first place where did Edward say they could be married? (ฟังและชมรายการภาพยนตร์แล้ว เรียงลำดับ เหตุการณ์ก่อนหลัง)

- a. Las Vegas
- b. In the restaurant where they ate their first dinner together with only family attending
- c. At the Cullen home with only Charlie attending
- d. Under the tree where he first took her on the ride of her life

11. Why doesn't Bella want to marry Edward right away? (ฟังและชมรายการภาพยนตร์แล้ว เรียงลำดับคำ/วลีได้)

- a. She's unsure about marriage after the divorce of her parents.
- b. She's afraid of the commitment.
- c. She doesn't know if Charlie can afford a wedding.
- d. She thinks it's unfair to Edward to get married to a human.

12. What will happen at the end of the movie? (ฟังและชมรายการภาพยนตร์แล้วสรุปได้)

- a. Bella explains that her love for Edward is much greater and that she cannot live without him.

Unit: Science and Technology

Topic: Solar systems

Direction: Listen to Audio 7 and answer question 14-17.

14. he /inquired/ of/ them/ where/ the/ Christ/ was/ to/ be/ born. Rearrange the sentence correctly, (ฟังและชมสารคดีแล้ว เรียงลำดับวลีจากรายการ สารคดีได้)

a. 9 11 10 8 7 5 6 4 3 2 1

b. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

c. 4 5 6 1 2 3 8 9 7 10 11

d. 4 5 6 3 8 1 2 9 10 7 11

15. Where is Jesus born? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปในประโยคได้)

a. Bethlehem of Judea

b. New York

c. Thailand

d. England

16. What happen when He opened the sixth seal? (ฟังแล้วสรุปเรื่องได้)

a. The universe was expanding and changing.

b. there was a great earthquake.

c. The universe was static and unchanging.

d. The universe had finite extent.

17. What kind of this documentary? (ฟังสารคดีแล้วสามารถสรุปสารคดี)

a. Historical documentary.

b. Special Occasion documentary.

c. Touring documentary.

d. News documentary.

Unit : Places

Topic : Entertainment

Direction: Listen to Audio 7 and answer question 18-21.

18. Who is the main Character? (ฟังและชมการ์ตูนแล้วเรียงลำดับวลี/คำจาก รายการสารคดีได้)

- a. Maximus
- b. Gothel
- c. Rapanzel
- d. Flynn

19. Who is the missing princess? (ฟังแล้วจับคู่ประโยคกับรูปภาพ)

- a. Rapanzel
- b. Maximus
- c. Gothel
- d. Flynn

20. What happen when Flynn calls out to Rapunzel? (ฟังแล้วสรุปเรื่องได้)

- a. her hair is let down for him to climb.
- b. She closed window.
- c. She jumps down to the ground.
- d. She is sleeping.

21. What the end of this cartoon? (ฟังสารคดีแล้วสามารถสรุปสารคดี)

- a. Rapunzel passed away.
- b. Maximus was catch by soldier.
- c. Flynn passed away.
- d. Flynn and Rapunzel are soon married and live happily ever after.

Unit : Health

Topic : Social life

Direction: Listen to Audio 7 and answer question 22-26.

22. Who help Blanche make an important decision? (ฟังและชมรายการแล้ว
เรียงลำดับวลี/คำจากรายการชิทคอมได้)
- Blanche
 - Dorothy Zbornak and Rose Nylund
 - Harry
 - Sophia Petrillo
23. Who is an attractive and carefree woman? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปในประโยคได้)
- Dorothy Zbornak and Rose Nylund
 - Blanche
 - Sophia Petrillo
 - Harry
24. Who has been dating with Blanche? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปในประโยคได้)
- Harry
 - Sophia Petrillo
 - Rose
 - Dorothy
25. Why did not Blanche married? (ฟังแล้วสรุปเรื่องได้)
- Harry is polygamist.
 - She is polygamist.
 - Harry passed away.
 - Blanche passed away.
26. When Sophia Petrillo moves into the house? (ฟังแล้วสรุปเรื่องได้)
- after her retirement home.
 - before her retirement home.
 - after she sleep at home.
 - after she wake up at home.

Unit : Tourist Attractions

Topic : History

Direction : Listen to Audio 7 and answer question 27-31.

27. What is the title of documentary? (ฟังและชมรายการแล้วเรียงลำดับวลี/คำจากรายการ เรียงลึ่ที่ใช่ไว้ได้)

- a. Living in the Past
- b. Living in the Present
- c. Living in the Future
- d. Living in the place

28. What kind of Living in past program? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปในประโยคได้)

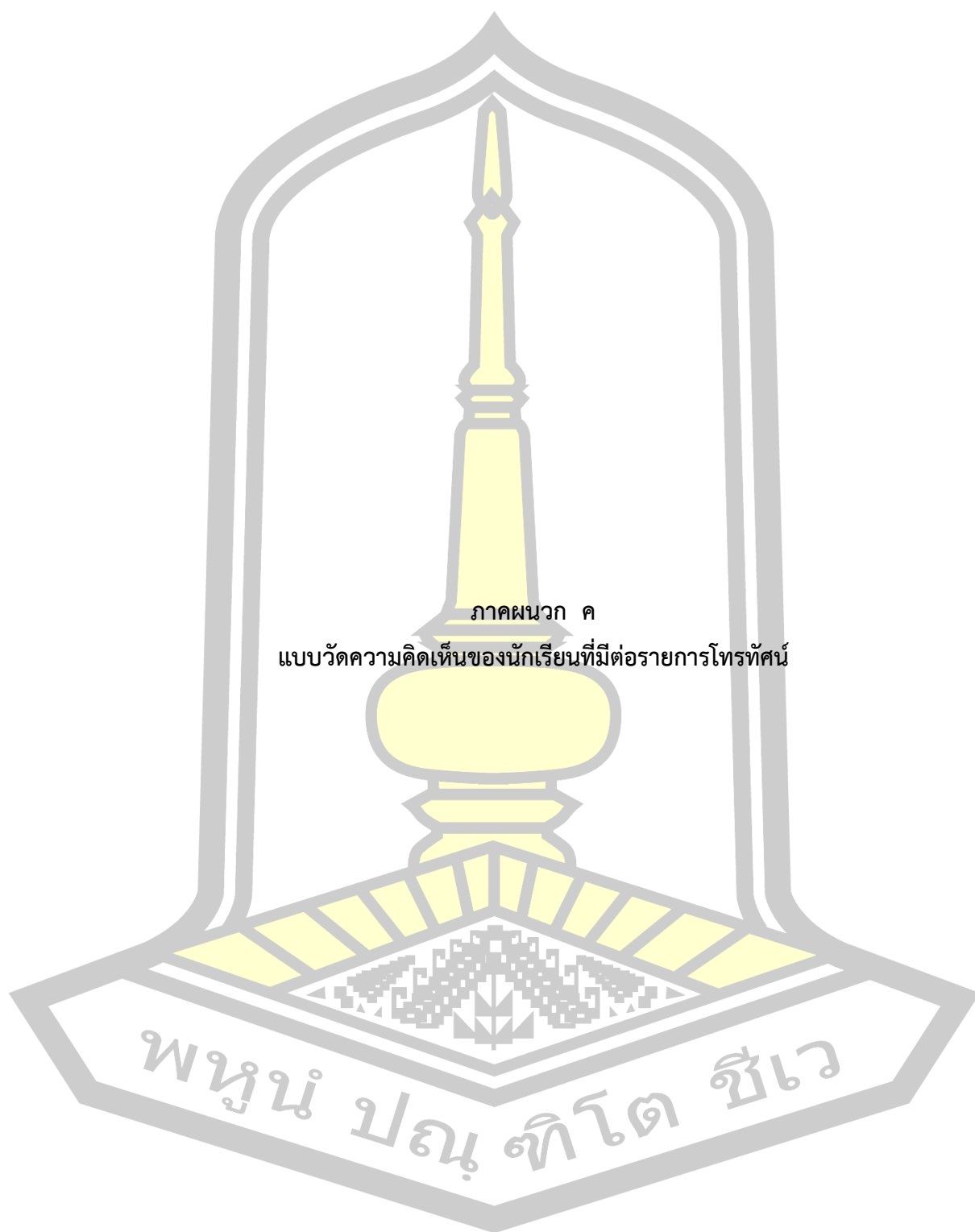
- a. Living in the Past is fascinating television.
- b. Living in the Past is boring television.
- c. Living in the Past is amazing television.
- d. Living in the Past is missing television.

29. How many adult was selected from around 1000? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปประโยคได้)

- a. 11
- b. 12
- c. 14
- d. 22

30. How many were selected from around 1000? (ฟังแล้วเติมคำที่หายไปประโยคได้)

- a. 3
- b. 10.
- c. 12
- d. 14.

ภาคผนวก ค

แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายการโทรทัศน์

พหุ ประจักษ์ โศ ชีวะ

แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายการโทรทัศน์

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้
ระดับความพึงพอใจ

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง					
2. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังหลังได้					
3. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ คำแสลง และสำนวนได้มากขึ้น					
4. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ					
5. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น					
6. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน					
7. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ					
8. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ					
9. การเรียนผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ					
10. การเรียนผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ					

ตาราง 21 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก r_{xy}
1. ความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง		
2. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังหลังได้	1.00	0.52
3. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์คำแสลงและสำนวนได้มากขึ้น	1.00	0.36
4. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	1.00	0.55
5. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น	0.67	0.33
6. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	1.00	0.49
7. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์มีภาพและเสียงน่าสนใจ	0.67	0.33
8. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในระหว่างเรียนภาษาอังกฤษ	1.00	0.56
9. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	1.00	0.64
10. การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	1.00	0.55

ค่าความเชื่อมั่น (α_c) ทั้งหมดเท่ากับ .86

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางมณีนรรัตน์ กรรณิกา
วันเกิด	วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2516
สถานที่เกิด	อำเภอโขงชัย จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 125 หมู่ที่ 6 ตำบลโคกสะอาด อำเภอโขงชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อันดับ คศ.3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร ตำบลหนองแปน อำเภอกมลาไสย จังหวัด กาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46130
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2539 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2542 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2561 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว